

TORSDAG DEN 7. MAJ 2009

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Bevillingsoverførsler: se protokollen

4. Bortfaldne skriftlige erklæringer: se protokollen

5. Situationen i Republikken Moldova (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

6. Program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus (forhandling)

Formanden. – Første punkt er betænkning (A6-0260/2009) af Ruth Hieronymi for Kultur- og Uddannelsesudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af et program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus (KOM(2008)0892 – C6-0011/2009 – 2008/0258(COD)).

Ruth Hieronymi, ordfører. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg er meget glad for, at det er lykkedes os at udarbejde og vedtage et nyt støtteprogram for europæiske film for kulturen og økonomien i EU og verden inden for et kort tidsrum – blot seks måneder – og inden udgangen af denne valgperiode.

Det var kun muligt som følge af et utrolig godt samarbejde, som jeg gerne vil takke for. Jeg vil gerne takke kommissæren. Kommissionens forslag om oprettelse af MEDIA Mundus-programmet var yderst fornuftigt. Vi har haft et fremragende samarbejde med det tjekkiske formandskab, og også samarbejdet internt i Kultur- og Uddannelsesudvalget har været glimrende. Kun derfor har det været muligt at nå målet på så kort tid.

Arbejdet for at fremme europæiske film gennem MEDIA-programmet har været meget vellykket i EU i omkring 15 år. 90 % af alle europæiske film, der vises uden for deres oprindelsesland, støttes under MEDIA-programmet. Indtil videre er der dog som led i programmet kun støttet projekter i Europa, og dette støtteprogram er ikke længere hensigtsmæssigt i en tid med globalisering af markederne og nye teknologier.

Der er nye muligheder, men også nye udfordringer. Det MEDIA Mundus-program, som vi drøfter i dag, er et fantastisk svar herpå. Det er et svar på de muligheder, som den europæiske filmindustri har på markeder uden for Europa. Det er også et svar på behovet og mulighederne for at anvende støtte til film og selve filmene til at fremme og tilskynde til interkulturel dialog.

Derfor vil jeg gerne give udtryk for min taknemmelighed for, at MEDIA Mundus-pilotprojekterne blev iværksat. Der blev stillet 7 mio. EUR til rådighed. Det viste sig, at der var en enorm efterspørgsel. Uddannelse, markedsføring og distribution via globale netværk blev støttet gennem pilotprojekterne, og især de nye audiovisuelle markeder i verden – Indien, Brasilien, Sydkorea, Canada – har indsendt glimrende projekter.

I denne henseende stemmer vi i Kultur- og Uddannelsesudvalget med glæde for forslaget. Jeg vil bede hele Parlamentet om at stemme for forslaget med henblik på at støtte dette program for de kommende år med et støttebeløb, der er tilstrækkeligt til at nå målet om at støtte fremme af europæiske film som globale ambassadører for vores kulturelle værdier.

Dette er mit sidste indlæg i Parlamentet. Jeg føler mig meget heldig, fordi jeg har kunnet færdiggøre programmet med støtte fra medlemmerne, og jeg vil gerne udsende mit eget budskab. I forbindelse med

arbejdet fremover bør man huske på, at kulturelle varer i Europa ikke blot skal være økonomiske varer, men fortsat bør være både kulturelle og økonomiske varer.

Jeg vil navnlig takke alle mine kolleger i Kultur- og Uddannelsesudvalget og i sekretariatene samt kommissæren og generaldirektøren, Gregory Paulger, for ti års fremragende samarbejde på det audiovisuelle område.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg er fuldstændig enig i fru Hieronymis betragtninger, og de 10 års samarbejde med hende og de andre medlemmer af Kultur- og Uddannelsesudvalget har været yderst effektive og fra et personligt synspunkt meget berigende. Jeg vil derfor gerne takke alle – uanset parti – som virkelig har arbejdet for, at kultur bliver prioriteret, og for at kulturen bliver i stand til at tale til borgerne.

Jeg er meget glad for, at Parlamentet har stillet forslag til betænkningen i form af præciseringer og forenklinger, der forbedrer det forslag, som jeg har stillet.

Som bekendt har den forberedende foranstaltning, MEDIA International, dannet grundlag for udviklingen af MEDIA Mundus, og i denne henseende er jeg også taknemmelig over for Parlamentet for at have stillet 2 mio. EUR til rådighed i 2008 og 5 mio. EUR i 2009 til finansiering af den forberedende foranstaltning.

MEDIA Mundus indledes i 2011 og afløser MEDIA International. Det sigter mod at styrke de kulturelle og kommercielle relationer mellem europæiske branchefolk inden for den audiovisuelle sektor og branchefolk fra hele verden. Begrebet MEDIA Mundus er nyt, ambitiøst og innovativt, da det fremmer samarbejde mellem branchefolk, hvilket ikke sædvanligvis er tilfældet i europæiske programmer, og i modsætning til eksisterende programmer er det også baseret på gensidigt udbytte, ikke kun for vores filmproducenter, men også for filmproducenter fra tredjelande inden for forskellige områder. Det første område er uddannelse, herunder praktikanter og undervisere fra EU og tredjelande. Det vil forbedre adgangen til tredjelandes markeder og opbygge tillid og langsigtede kommercielle relationer. Det er indlysende. Når man har gået i skole og modtaget undervisning vedrørende filmindustrien sammen med folk fra Asien, Afrika eller Nord-, Syd- og Mellemamerika, er det klart, at man senere hen i ens professionelle liv er tilbøjelig til at arbejde sammen.

Det er også årsagen til, at vi støtter afholdelsen af fora for internationale koproduktioner. Vi uddanner branchefolkene sammen, og vi forventer, at de arbejder sammen senere hen. Vi har derfor brug for disse fora for internationale koproduktioner.

Vi skal træffe foranstaltninger til at forbedre distribution, udbredelse og forevisning af europæiske audiovisuelle produktioner i tredjelande. Det er altid en win-win-situation for personer fra tredjelande i Europa. Det er et meget godt eksempel på et Europa, der ikke er en "fæstning Europa", men derimod et åbent Europa og et Europa, der giver, tager og deler.

Vi skal øge offentlighedens efterspørgsel efter kulturelt mangfoldigt audiovisuelt indhold, hvilket vil være meget vigtigt. Vi skal derfor have især de unge til at se europæiske film.

Jeg har fuld tillid til, at MEDIA Mundus vil øge forbrugernes valgmuligheder, så offentligheden får mulighed for at se europæiske film. Programmet vil bibringe de europæiske markeder kulturel mangfoldighed ved at lukke flere kvalitetsfilm fra mindre markeder uden for Europa ind i EU, og det vil give europæiske film en chance på det internationale marked. Det vil således skabe nye forretningsmuligheder for branchefolk fra EU og tredjelande. Det er naturligvis et meget vigtigt økonomisk bidrag. Det handler om konkurrenceevne, men frem for alt handler det om kulturel mangfoldighed – vores kulturelle mangfoldighed – som er vores mest værdifulde vare, og den kulturelle mangfoldighed for dem, der lever på andre kontinenter, som er deres mest værdifulde vare. At dele disse varer er en vidunderlig mulighed, der vil opstå i kølvandet på MEDIA Mundus.

Doris Pack, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, fru Hieronymi! MEDIA Mundus-programmet er et projekt, der er baseret på en idé, der stammer fra vores udvalg, Kultur- og Uddannelsesudvalget. Det er her, det opstod. Frem for alt gav vi programmet vores fulde opbakning, og det bærer ikke kun kommissærens præg, men også fru Hieronymis, som alle i Kultur- og Uddannelsesudvalget med glæde har støttet.

Vi har lært meget af Erasmus Mundus-projektet, der banede vejen for, at europæiske studerende kunne studere i tredjelande og omvendt. I lyset af globaliseringen er det et nødvendigt tiltag, og MEDIA Mundus går i samme retning, for så vidt angår filmproducenter. Det er et fantastisk eksempel på, hvordan man kan

have en interkulturel dialog på området, der naturligvis har et kommercielt aspekt, men som også – og frem for alt – er en kulturel dialog.

MEDIA Mundus vil også støtte og gennemføre UNESCO-konventionen om fremme af kulturel mangfoldighed i Europa og verden via dialog og sikring af balance mellem økonomiske og kulturelle interesser.

Med MEDIA Mundus øger vi naturligvis mobiliteten for vores film, filmproducenter og studerende, og i sidste ende sker det, som Wim Wenders hele tiden minder os om, at vi skal gøre, nemlig at vi giver Europa et nyt ansigt. Vi gør den europæiske drøm til en realitet. Budskabet om den amerikanske drøm er blevet sendt til os gennem film i årtier, og det sker stadig i dag. Hvis vi på et tidspunkt når så langt, at vi bringer den europæiske drøm til verden i samarbejde med tredjelande gennem billeder, vil vi have gjort mere for at stabilisere EU, end vi kunne have gjort på mange andre måder.

Hvis vi arbejder sammen i nutidens globaliserede verden, vil vi til en vis grad kunne skubbe amerikanerne en smule tilbage på markedet og portrættere vores drøm lidt bedre. Jeg er sikker på, at vi vil blive støttet af tredjelande, måske Sydkorea eller lande i Sydamerika, som vi faktisk ønsker at hjælpe ved at gøre deres små produktioner mere synlige på det europæiske marked.

Alt i alt er det et projekt, der hjælper alle sider. Det hjælper tredjelandene og den europæiske filmindustri. Det er på høje tid. MEDIA Mundus er efter min mening det rigtige svar på de globale tekniske og samfundsøkonomiske udfordringer. Jeg vil afslutte med at sige, at det, der bidrager til vores mangfoldighed, vil styrke vores identitet.

Christa Prets, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, fru Hieronymi! Jeg er meget begejstret for denne betænkning. Alle i Kultur- og Uddannelsesudvalget kan være glade og stolte over, hvad vi har opnået på så kort tid. Vi har demonstreret, at vi kan arbejde fleksibelt, og at vi ikke er bundet af procedurer, men tager behørigt hensyn til overvejelserne hos branchefolk i filmindustrien, som med spænding afventer, at denne politik gennemføres på en vellykket måde. Vi har fremskyndet vores arbejde, og vi vil kunne arbejde videre, selv når politikken og beslutningen er vedtaget. Vi har ikke insisteret på en behandling. Dem, der konstant kritiserer vores arbejde og sætter de positive ting, vi har gjort, i et dårligt lys, bør huske på dette.

Jeg er tilfreds med, at vi i et år med kreativitet og innovation bidrager til, at de kreative kan blive mere innovative, og gør dem i stand til at videreudanne sig og blive mere globalt integrerede. I den digitale verden ændrer alt sig fra dag til dag, der opstår ny teknologi, nye ressourcer og nye udfordringer. Det er derfor nødvendigt at skabe et nyt netværk. Der er behov for den finansielle støtte, som vi yder. Hvis vi ønsker at fremme væksten i den europæiske filmindustri og fremme den europæiske idé, har vi ikke blot brug for bedre kvalitet, der allerede er god, men som kunne blive endnu bedre; vi skal også give vores kreative kunstnere finansiell bistand.

I en tid, hvor den økonomiske krise er på alles læber, bidrager skabelsen af nye job i filmindustrien, fremme af innovation og forbedring af informationsdeling, forskning og markedsundersøgelser til at skabe job. Vi har her et enormt potentiale for berigelse af jobmarkedet.

Jeg vil gerne give et eksempel på grænseoverskridende samarbejde og udbredelse i tredjelande. For mig er *Slumdog Millionaire* en succeshistorie. Denne film, der blev vist verden over, blev støttet som led i MEDIA Mundus-programmet med 830 000 EUR og blev en international succes. Den gjorde os mere bevidste om en nødsituation i et specifikt land. Men den viste også, hvad det betyder, når vi samarbejder på tværs af grænserne. Det er årsagen til, at jeg mener, at det er et fremragende program, og jeg er glad for, at vi har gjort det færdigt uden problemer på så kort tid.

Jeg vil især takke fru Hieronymi og ønske hende alt godt fremover. Hun har været en fremragende kollega og medieekspert.

Zdzisław Zbigniew Podkański, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Målet med MEDIA 2007-programmet var at bevare europæisk identitet, mangfoldighed og kulturarv, forbedre europæiske audiovisuelle produktioners udbredelse og forbedre den europæiske audiovisuelle sektors konkurrenceevne. MEDIA Mundus-programmet går videre og sigter mod at sikre gensidigt udbytte af fremme og åbning af de audiovisuelle markeder i både EU og tredjelande. Det er naturligvis et godt koncept.

Emnet får os dog til at overveje et andet aspekt. Jeg tænker på Europas kulturelle indflydelse i verden – den indflydelse ser ud til at blive mindre, og det bekymrer mig meget. Jeg har også bemærket, at vores kontinent ikke deltager i den interkulturelle dialog som en ligeværdig partner. De kristne traditioner, der formede Europa, drages i dag i tvivl, og det lader til, at Europa ikke har opnået en ny opfattelse af sin egen identitet.

Det er derfor ikke nogen overraskelse, at Europa taber terræn. Europas lille del af den internationale udbredelse af audiovisuelle produktioner er et godt eksempel herpå.

Det kan godt være, at vi klager over, at Europas vil komme til at spille en mindre rolle i takt med EU's faldende økonomiske betydning. Men der er ingen grund til at kaste håndklædet i ringen. Initiativer som det program, som vi drøfter i dag, er et lille, men nødvendigt skridt. Den kommende femårige valgperiode ligger foran os, og vi håber, at medlemmerne i det kommende Parlament vil styrke Europas stemme.

Det er mit sidste møde og mit sidste indlæg. Jeg vil gerne takke alle mine kolleger for deres samarbejde og især medlemmerne af Kultur- og Uddannelsesudvalget, som jeg har arbejdet sammen med dagligt. Jeg vil gerne lykønske fru Hieronymi med hendes betænkning.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vores kultur- og mediepolitik handler netop om at give Europa en sjæl.

Det er så rigtigt blevet sagt af blandt andet kommissionsformand Barroso, at folk ikke kommer til at forelske sig i det indre marked – hvor vigtigt det end er – men ønsker at se og nyde kulturel mangfoldighed, Europas kulturarv. De ønsker også, at den kulturelle mangfoldighed bliver en ambassadør for Europa i verden.

Fru Pack havde helt ret, da hun, idet hun anvendte et af Wim Wenders' udtryk, sagde, at vi har brug for europæiske billeder for at fortælle europæiske historier, for at udtrykke den europæiske histories mangfoldighed og europæiske følelser. Hvad var tragedien i den europæiske historie, og hvilke store forhåbninger har vi til en fredelig og bedre fremtid? Det er den grundlæggende kulturelle forståelse af EU, som vi ikke blot ønsker at dyrke indadtil, men også skal formidle til verden omkring os. Det er årsagen til, at den europæiske kulturpolitik og især filmpolitik altid er en ambassadør for den europæiske identitet. Jeg er derfor glad for, at det er lykkedes os at få dette program iværksat.

Jeg vil gerne med det samme sige, at dette program skal udvides, styrkes og tilføres ny kapital i den kommende valgperiode, således at MEDIA Mundus virkelig kan udfylde sin rolle i – i forbindelse med internationalt samarbejde – at fastlægge, hvad europæiske værdier er, og hvad europæisk kulturel mangfoldighed er. Der skal også være koproduktioner, samarbejde og uddannelse i ordets bedste forstand, hvilket vil skabe en win-win-situation, der beriger begge sider. I disse tider med globalisering og digitalisering vil det være kendetegnende for den europæiske kulturpolitik.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke fru Hieronymi for hendes fine samarbejde og for at have gjort det klart her i Parlamentet, at til trods for at kultur har en økonomisk side, er det altid mere end blot en vare. Det handler i virkeligheden om identitet, mangfoldighed og kulturel konfrontation – i ordets bedste forstand. Det er nemlig det, der bevæger folk i deres hjerte og sind. Det skal være vores pligt fremover i højere grad at sætte vores lid til Europa. Jeg vil derfor gerne takke fru Hieronymi for hendes gode samarbejde og ønske hende alt godt fremover.

(Bifald)

Věra Flasarová, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke fru Hieronymi for hendes fremragende arbejde og ønske hende endnu mange års succes. Udviklingen af det internationale audiovisuelle klima fortjener vores opmærksomhed, da det er et interessant aktivitetsområde og åbner op for et stort rum for samarbejde i EU og med andre lande i verden. En yderligere udvidelse af dette samarbejde, herunder det 15 mio. EUR store budget for MEDIA 2011-2013, vil øge forbrugernes valgmuligheder og bringe mere kulturelt mangfoldige produkter ind på det europæiske og internationale marked. Samtidig vil det bidrage til den gensidige forståelse mellem folk med forskellige kulturtraditioner. Andre værdifulde aspekter af disse EU-projekter omfatter igangværende uddannelseskurser for branchefolk på det audiovisuelle område, forskellige salgsfremmende aktiviteter med fokus på film og muligheden for øget udbredelse af film. Det er også indlysende, at det audiovisuelle område primært er den yngre generations område. Denne generation bruger tv og udstyr, der fungerer via internetprotokoller, og digitalt tv med flere kanaler som en af deres grundlæggende informationskilder sammen med andre internetteknologier. Støtte til disse systemer via EU-projektet kan derfor bidrage til at forbedre kvaliteten af den service, som disse brugere tilbydes.

I den forbindelse vil jeg dog gerne påpege et andet aspekt, som jeg vurderer som afgørende. Alle internetmedierne repræsenterer et ubegrænset alternativ til de traditionelle kommunikationsmedier. Desværre fejler disse traditionelle kommunikationsmedier ofte selv i demokratiske samfund på grund af kommercielle interesser, eller fordi forvaltningen heraf tilhører et særligt politisk miljø og indirekte forpligter ansatte til at

praktisere selvrensning. Derfor når mange af disse oplysninger deres publikum i forvrænget eller selektiv form. I modsætning hertil giver den store udbredelse af internettet og de film og oplysninger, der udbredes herigennem, et reelt uafhængigt og pluralistisk mediemiljø uden monopoler og karteller. Vi skal derfor støtte alle projekter, der styrker dette alternativ til den almindelige medieverden, og jeg er tilfreds med, at det tjekkiske formandskab har bidraget til en vellykket gennemførelse af MEDIA Mundus-projektet.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Med MEDIA Mundus-programmet er vi på rette spor i bestræbelserne på at fremme europæiske film og europæisk viden mere effektivt. Film er et medie, der gør det muligt for os at optage, bevare, portrættere og sælge europæisk kulturel mangfoldighed. I lyset af den hurtige udvikling af moderne teknologier har vi imidlertid også brug for løbende undervisning og uddannelse. Det ville være en skam, hvis tredjelande eller mindre udviklede lande stoppede med at lave film, der beskriver deres borgers liv, interessante historier om dem og selvfølgelig deres egen natur- og kulturarv og historie, blot fordi de sakker agterud rent udviklingsmæssigt og mangler viden.

Som følge af dominansen af amerikanske film, der har et enormt marked, har europæiske film sværere ved at konkurrere på verdensmarkedet, til trods for den kendsgerning at de har langt flere kvaliteter end mange amerikanske tårepersere eller blockbustere. Det er årsagen til, at MEDIA Mundus er en god platform for oprettelsen af kontakter med filmproducenter og -forhandlere i tredjelande og for udveksling af filmrelateret viden og information. I samme ånd samler EU flere forskellige kontinenter og forener biografpublikum fra forskellige lande.

Vi får et nyt, vellykket program, men vi mister vores ordfører og ekspert på området. Jeg vil gerne takke fru Hieronymi personligt for alt det arbejde, som hun har udført, samt for hendes vision og samarbejde. Da jeg blev valgt ind i Parlamentet som nyt medlem for fem år siden, var fru Hieronymi den første person, som jeg gik til efter rådgivning og viden, og hun var altid klar til at hjælpe og udvise forståelse. Jeg vil derfor igen takke hende og ønske hende lykke i både familie- og arbejdsliv, da jeg ved, at hun ikke vil ligge på den lade side i fremtiden.

Nogle af medlemmerne ved, at de kommer tilbage. Jeg vil også gerne vende tilbage, men ved ikke, om det sker. Tillad mig derfor her og nu at takke alle medlemmerne af udvalget, Præsidiets og Parlamentet for at give mig muligheden for at arbejde i Kultur- og Uddannelsesudvalget. Det har været en fornøjelse at arbejde for udvalget. Uanset vores politiske tilhørsforhold har vi arbejdet for kultur, uddannelse, unge og sportsfolk. Ydermere er mine idéer, til trods for at jeg kommer fra et lille land, blevet drøftet af udvalget og senere vedtaget af Parlamentet. Jeg vil gerne sige tak for samarbejdet.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Hr. formand! I UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed anbefales det bl.a., at vi skal fremme tilvejebringelsen af audiovisuelle produktioner af høj kvalitet og særlig fremme oprettelsen af samarbejds mekanismer, der gør det muligt at udbrede disse produktioner. Kommissionen har tydeligvis taget dette i betragtning i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget.

Det giver sig selv, at MEDIA Mundus vil drage fordel af den stigende interesse og de mange muligheder, der skabes gennem internationalt samarbejde inden for den audiovisuelle sektor og vil øge forbrugernes muligheder ved at bringe produkter, der er mere kulturelt mangfoldige, til de europæiske og internationale markeder og skabe nye kommercielle muligheder for branchefolk i Europa og verden.

Det er min overbevisning – og vi må ikke tvivle på – at Kommissionen er i stand til at forvalte budgettet, så det får størst mulig indflydelse og ikke forsvinder i enkeltstående projekter. Som en fremtrædende professor har sagt, er MEDIA Mundus-programmet for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande beviset på, at det internationale audiovisuelle landskab har ændret sig væsentligt, særlig for så vidt angår teknologi. Initiativet sigter mod at udvikle muligheder for samarbejde på det audiovisuelle marked, fremme forskning og udvikling samt finansiere koproduktioner med henblik på at fremme samarbejde mellem branchefolk.

Jeg vil til slut også gerne give udtryk for min taknemmelighed. Det har været en fornøjelse at arbejde sammen med alle mine kolleger i Kultur- og Uddannelsesudvalget i de sidste to år.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke fru Hieronymi og Kultur- og Uddannelsesudvalget. Den internationale udvikling af den europæiske filmindustri er blevet mulig takket være det nye MEDIA Mundus-program.

Programmet tager udgangspunkt i en politik. Den blev skabt under MEDIA International-foranstaltningen, der siden 2007 har fokuseret på udviklingen af EU's relationer med de audiovisuelle markeder i tredjelande.

Formålet med foranstaltningen var at imødekomme de umiddelbare behov hos tredjelande og forbedre den generelle virkning af MEDIA 2007. Det var vigtigt at behandle de nye problemer og udfordringer, der opstod som følge af globaliseringen af markederne, og som har haft indflydelse på den europæiske audiovisuelle sektor.

Den forberedende foranstaltning banede således vejen for et EU-program for udvidet bistand, der skulle fremme globalt samarbejde i den audiovisuelle sektor. Kommissionen – som jeg gerne vil lykønske – vedtog herefter meget hurtigt et forslag om etablering af MEDIA Mundus-programmet. Med et budget på 15 mio. EUR for perioden 2011-2013 vil programmet give nye muligheder for internationalt samarbejde og netværkseffekt – og netop netværkseffekten er ekstremt vigtig – mellem branchefolk fra EU og tredjelande. De audiovisuelle medier er meget populære blandt unge. De bidrager i høj grad til fremme af kulturel dialog, og opgaven er også her at etablere en ny global balance inden for denne sektor mellem USA og andre kontinenter, der er hovedproducenter, og Europa, der også har sin plads.

Programmet er åbent for partnerskabsbaserede projekter, der involverer mindst tre partnere, og hvor hvert partnerskab koordineres af en brancheperson fra EU. Udvikling af informationsdeling, uddannelse og fornuftigt kendskab til markederne, forbedring af konkurrenceevnen og den grænseoverskridende udbredelse af audiovisuelle produktioner verden over, forbedring af udbredelsen og forevisningen af audiovisuelle produktioner verden over og øget offentlig efterspørgsel efter kulturel mangfoldighed – alt dette er omfattet af programmet.

Vi støtter Kommissionens forslag, da det betyder, at det konsensusprægede program, som vi er nået frem til, kan gennemføres. Jeg er fuld af forhåbninger til denne tekst. Jeg støtter den, fordi den er i tråd med mine faste overbevisninger om respekt, interkulturel dialog og støtte til kreativt arbejde, uddannelse og den audiovisuelle sektor, og jeg vil gerne takke fru Hieronymi. Jeg ved, at vi i den kommende valgperiode vil skyldte hende at fortsætte arbejdet i denne retning.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Kommissionens forslag om MEDIA Mundus-programmet bifaldes af alle, der ønsker at se den europæiske audiovisuelle sektor vokse, blive stærkere og mere konkurrencedygtig og eksportere til resten af verden. Den europæiske audiovisuelle industri har udviklet sig og forbedret sig væsentligt i de seneste år, og dens internationale profil har ændret sig gennem de seneste 20 år, navnlig som følge af de teknologiske fremskridt. Det har resulteret i en intens økonomisk udvikling og investering og som følge heraf øget efterspørgsel efter audiovisuelt materiale på visse markeder. Desværre er der dog forhindringer, der påvirker markedsføringen af europæiske produktioner i udlandet, herunder utilstrækkelig finansiering til europæiske virksomheder i den audiovisuelle sektor.

Fællesskabsstøtten til den audiovisuelle sektor tager hensyn til den kendsgerning, at EU og dens medlemsstater fremmer samarbejde med tredjelande og de kompetente internationale organisationer inden for den kulturelle sektor, da den understreger betydningen af respekten for forskellige kulturelle dimensioner med henblik på at fremme mangfoldighed, og endelig fordi distributionssektoren bestemmer mangfoldigheden af audiovisuelle produktioner og forbrugernes valgmuligheder. Der er stadig få europæiske audiovisuelle produktioner tilgængelige på det internationale marked, mens audiovisuelle produktioner fra tredjelande, bortset fra amerikanske produktioner, står over for lignende problemer med begrænset tilgængelighed på europæiske markeder. Europæiske distributører er hovedsagelig små selskaber med begrænsede midler til at opnå adgang til internationale markeder. Det nye program stiller derfor midler til rådighed, således at der kan træffes foranstaltninger med henblik på at øge udbredelsen, markedsføringen og promoveringen af europæiske audiovisuelle produktioner i tredjelande og i forlængelse heraf af tredjelandes produktioner i Europa.

Endelig vil jeg gerne lykønske fru Hieronymi med endnu et stykke fremragende arbejde og ønske hende alt godt fremover i hendes privatliv og kommende rolle efter hendes glimrende arbejde i Parlamentet. Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke kommissær Reding og alle medlemmerne af Kultur- og Uddannelsesudvalget for det gode samarbejde, som vi har haft i denne valgperiode.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Det kulturelle område bidrager helt sikkert til at nå økonomiske mål, når man tænker på, at der er ansat omkring 5,8 mio. i denne sektor. Det bidrager imidlertid også til at nå sociale mål gennem fremme af EU's værdier i verden, for ikke at tale om udvidelsen af forbrugernes valgmuligheder, og til fremme af den audiovisuelle sektors konkurrenceevne i EU.

Programmet er også relevant, fordi det tager hensyn til betydningen af teknologisk udvikling på området, så meget desto mere fordi der er opstået en stadig stigende efterspørgsel efter audiovisuelt indhold. Jeg bifalder et sammenhængende program for fremme af europæiske audiovisuelle produktioner i verden i lyset af

fragmenteringen af markedet på europæisk niveau sammenlignet med den audiovisuelle industri i f.eks. USA.

Sidst, men ikke mindst, er jeg af den faste overbevisning, at der vil blive draget bedre nytte af den merværdi, der genereres af filmindustrien i medlemsstaterne. Jeg kan give et eksempel fra filmindustrien i mit land, Rumænien, der har bevist sit værd indtil nu gennem flere store priser på europæisk og internationalt niveau.

Jeg vil gerne lykønske ordføreren og ønske hende succes i hendes liv efter Parlamentet.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har været medlem af Økonomi- og Valgudvalget i fem år. Med udgangspunkt i erfaringerne fra mit eget land, Litauen, må jeg dog understrege betydningen af de programmer, der drøftes, for et lands økonomi, for ikke at tale om kulturen i et lille land.

For nogle år tilbage var vores filmindustri i et dødvande. Det var samarbejdet med tredjelande, der bidrog til at få den tilbage på sporet. I den periode blev den litauiske filmindustri stærkere, etablerede et økonomisk grundlag og bidrager nu i væsentlig grad til jobskabelse. Samtidig har det skabt det rette klima for talentfulde instruktører, og i dag modtager litauiske filminstruktører internationale priser og er kendte i hele Europa og verden.

Jeg vil derfor gerne understrege, at EU i højere grad bør være opmærksom på gennemførelsen af sådanne programmer, da de får lande og kulturer til at blomstre.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren, fru Hieronymi, som har ledt Kultur- og Uddannelsesudvalget med hele sin ekspertise på det specifikke område. Jeg vil gerne takke fru Hieronymi for alt hendes arbejde.

Det er lykkedes kommissæren at færdiggøre projektet, og det er et vigtigt projekt, men det skal opvejes mod den betydning, som det tillægges, og den betydning stemmer bestemt ikke overens med kommissærens ambitionsniveau for finansiering. Der må derfor i forbindelse med de kommende finansielle overslag træffes afgørelse om at øge ressourcerne til programmet. De personer, der rejser, skal have alle muligheder og friheder, og det er i den forbindelse, at vi stadig alt for ofte løber ind i problemer med visa, social sikring og status som kunstner. Der er stadig meget at gøre, inden kunstnere reelt opnår fri bevægelighed.

Derudover mener jeg, at film er den bedste drivkraft for kulturel mangfoldighed. Vi bør derfor støtte denne sektor, der stadig er i sin spæde begyndelse. Måske kan tanken om en garantifond være vejen til at øge midlerne, der ligger lidt under vores ambitionsniveau.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Film fra tredjelande distribueres forholdsvis ofte i Polen. De er sjældent af høj kvalitet, og samtidig er det meget vanskeligere for vores europæiske film at nå markeder og seere i tredjelande. Det er imidlertid ekstremt vigtigt at støtte udbredelsen af vores kultur. Det er afgørende at fremme europæiske film i andre lande. Det er også afgørende at sikre en bedre position for disse film på markeder i tredjelande. Derudover vil styrkelsen af filmindustrien også sikre, at de film, der produceres, er af højere kvalitet. Det vil også have betydelig værdi.

Jeg mener, at en vigtig faktor her er den synergieffekt, der opnås takket være mobilitet og samarbejde med tredjelande. Øget beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er et vigtigt emne i programmet og også i forbindelse med støtte til gennemførelse af UNESCO-konventionen.

Jeg vil gerne takke fru Hieronymi for hendes arbejde med programmet, og fordi det lykkedes hende at afslutte det inden udgangen af denne valgperiode. Vi udførte arbejdet sammen, men hendes bidrag var størst. Endelig vil jeg gerne takke alle medlemmerne af Kultur- og Uddannelsesudvalget, som jeg har arbejdet sammen med i denne valgperiode.

Viviane Reding, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle dem, der har bidraget til vores kulturelle mangfoldighed, ikke kun i Europa, men også på tværs af grænserne. Jeg vil gerne slutte dette indlæg med at give nogle konkrete eksempler på, hvordan det kan fungere, og hvordan det allerede har fungeret.

Vi har udviklet 11 uddannelsespartnerskaber med Latinamerika, Indien, Canada, Tyrkiet, Ukraine, Moldova og Georgien vedrørende film, tv-udsendelser, animation og dokumentarer. Eksempelvis er Cartoon Connection-projektet iværksat med deltagelse af branchefolk fra EU og Latinamerika og Canada med henblik på uddannelse og udvikling af branchefolk inden for tegnefilm. Derudover afholdes Prime

Exchange, en workshop for forfattere og producenter fra Indien og Europa, med det formål at sikre bedre forståelse for finansierings- og markedsføringsdelen på filmområdet. Desuden støttes markedsføring og distribution af audiovisuelle produkter af European Producers' Club, som har afholdt koproduktionsworkshopper i Kina og Indien.

Dolma arrangerede en dokumentarmåned i Chile, Paris Project lavede koproduktioner mellem Japan og Sydkorea og Europa, og EuropaCinema har inddraget et netværk bestående af 230 europæiske biografer og 148 biografer i resten af verden med henblik på udveksling af film i netværket. Her kan vi således se meget konkrete tiltag. Det handler ikke om store ord, men om handlinger, når branchefolk skal have bistand til selv at gøre det, som de gør bedst, nemlig at lave film, at vise film og udbrede film i verden. Jeg vil gerne takke alle dem, der har bidraget til at gøre dette til virkelighed.

Ruth Hieronymi, ordfører. – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke for støtten og for den konstruktive drøftelse. Jeg er sikker på, at MEDIA Mundus-programmet, som er blevet drøftet i dag, med denne opbakning ikke blot vil få stor succes, men også vil være i stand til at mobilisere yderligere støtte i de kommende år.

Folk, der beklager manglen på eller utilstrækkeligheden af europæisk kultur i verden, hvilket de har ret til, kan kun bifalde MEDIA Mundus-programmet og stemme for det med glæde. Det er et glimrende eksempel på, hvordan vi kan udsende vores kulturelle budskab til verden. Det er årsagen til, at jeg indtrængende anmoder medlemmerne om at overdrage dette budskab til vores regeringer. Fremme af europæisk kultur i fællesskab fører ikke til mindre national identitet for alle vores lande og EU-medlemsstaterne. Det styrker tværtimod deres specifikke nationale identitet og samler vores europæiske kultur, således at vi kan være bedre ambassadører i verden.

Når det nu er sagt, vil jeg gerne takke alle medlemmerne. Jeg opfordrer alle, der ønsker at drøfte, hvordan vi kan gøre dette, til at mødes i Members' bar.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

7. Kommissionens forslag til forordning om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Miroslav Ouzký og Guido Sacconi for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om Kommissionens forslag til forordning om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for så vidt angår bilag XVII (O-0071/2009 – B6-0230/2009).

Guido Sacconi, forespørger. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vores forhandling i dag er som bekendt særlig vigtig af to årsager, nemlig for det første fordi vi taler om et af de stoffer, der har forårsaget størst skade og flest dødsfald blandt borgere og arbejdstagere på de fabrikker, hvor det anvendes og fremstilles, nemlig asbest, og for det andet fordi vi drøfter et af de første tiltag til gennemførelse af denne ekstremt vigtige forordning, der har præget denne valgperiode, nemlig REACH.

Lad mig sige med det samme for at berolige Kommissionen og kommissionsnæstformand Tajani, som er til stede på Kommissionens vegne i dag, at vi med det spørgsmål, vi har stillet, og det beslutningsforslag, som vi stemmer om i dag, ikke går imod det udkast til gennemførelsesforordning, som Kommissionen har vedtaget om emnet. Jeg henviser til punkt 2, nr. 6, i udkastet til forordning, der udgør det manglende bilag XVII, som skulle have gengivet bestemmelserne i bilag I til direktiv 76/769/EØF – direktivet om farlige stoffer, der erstattes af REACH og derfor ophæves. Dette punkt 2, nr. 6, udvider forbuddet mod markedsføring af asbestfibre og produkter, der indeholder asbest.

Sandheden er dog, at der i udkastet til Kommissionens forordning forekommer undtagelser for visse medlemsstater – til orientering drejer det sig om fire – for artikler, som allerede var på markedet inden 2005, samt diafragmer indeholdende chrysotil til eksisterende elektrolyseanlæg. Muligheden for at anvende disse undtagelser er naturligvis forbeholdt medlemsstaternes overholdelse af alle fællesskabsbestemmelser om beskyttelse af arbejdstagerne, hvilket betyder, at disse anlæg, der nærmer sig enden af deres levetid, reelt ikke skaber sundhedsmæssige problemer for arbejdstagerne.

Der er en årsag til, at vi ikke er imod dette, og det er, at undtagelserne findes, men at vi må anerkende, at Kommissionen har indført en mekanisme, hvorved disse undtagelser med tiden – nærmere bestemt i 2012 – revideres i form af rapporter, der skal udarbejdes af de berørte medlemsstater, på basis af hvilke Det Europæiske Kemikalieagentur udarbejder en sag, hvori der træffes afgørelse om gradvis ophævelse af undtagelserne.

Vi er således ikke imod udkastet, men vi ønsker med vores beslutning at give Kommissionen et stærkt incitament til at være en smule mere vovet, gå lidt videre og gå hurtigere frem, frem for alt i betragtning af at der allerede findes alternativer til chrysotil, i det mindste for højspændingsanlæg, og de pågældende virksomheder har faktisk iværksat lovende forskningsprogrammer med henblik på også at finde alternativer til lavspændingsanlæg.

Der er to formål med vores opfordringer og input. Det første er at fastsætte en dato for os selv, en frist – vi foreslår 2015 – inden hvilken disse undtagelser skal ophæves, idet der iværksættes en reel strategi for tilbagetrækningen, herunder foranstaltninger, der vil være nødvendige for at nedrive disse anlæg på en sikker måde og garantere sikkerheden i forbindelse med eksport.

Endelig vedrører den anden ting, som vi opfordrer Kommissionen til – og vi vil også gerne have et svar på det – et punkt, der er afgørende for os, nemlig den kendsgerning, at der endnu ikke er udarbejdet en fællesskabsliste over artikler, der indeholder asbest, og for hvilke der er indrømmet en undtagelse. Vi opfordrer derfor naturligvis til, at det sker så hurtigt som muligt og inden 2012 med henblik på at sikre bedre tilsyn og bedre forståelse.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne undskyldte på vegne af mine kolleger, kommissionsnæstformand Verheugen og hr. Dimas, som desværre ikke kunne deltage i drøftelserne her til morgen. Jeg ved, at hr. Verheugen er indgået i intensive og udbytterige drøftelser med ordføreren, hr. Sacconi, som jeg skulle takke for hans fremragende arbejde – det siger jeg også personligt.

Kommissionen støtter fuldt ud målet om at beskytte menneskers sundhed og miljøanskuelser ved på den ene side at forhindre al eksponering for asbest og på den anden side at arbejde for et totalforbud mod anvendelse af asbest i alle former.

I EU er der meget strenge regler for markedsføring, anvendelse, eksport og bortskaffelse af asbestfibre. Markedsføring og anvendelse af alle asbestfibre er allerede forbudt i henhold til direktiv 1999/77/EF.

For så vidt angår de andre aspekter, kan medlemsstaterne tillade anvendelse af en form for chrysotil i elektrolyseanlæg, der allerede var i drift i 1999, indtil deres levetid er slut, og der findes egnede asbestfrie alternativer.

Fire medlemsstater anvender denne undtagelse. En evaluering i 2006-2007 viste, at alle grænser for arbejdstagernes udsættelse for asbest fuldt ud respekteres, og at der på daværende tidspunkt ikke var nogen alternativer i forbindelse med visse meget specifikke processer. Den eksisterende grænse vil blive inddraget i bilag XVII til REACH-forordningen, og undtagelsen vedrørende diafragmer indeholdende chrysotil vil blive revideret igen i 2011.

I juni 2011 skal medlemsstaterne indsende rapporter om deres indsats for at udvikle chrysotilfrie diafragmer, om de foranstaltninger, der træffes for at beskytte arbejdstagerne, og om de kilder til samt mængder af chrysotil, der anvendes. Kommissionen vil dernæst anmode Det Europæiske Kemikalieagentur om at undersøge de indsendte oplysninger med henblik på at ophæve undtagelsen.

I direktiv 87/217/EØF om forebyggelse og nedbringelse af miljøforurening med asbest fastlægges foranstaltninger til kontrol af asbestudledning i forbindelse med nedrivning, dekontaminering og bortskaffelse med henblik på at sikre, at disse aktiviteter ikke forårsager forurening med asbestfibre eller -støv.

Direktiv 83/477/EØF som ændret ved direktiv 2003/18/EF om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest indeholder en række foranstaltninger, der skal sikre egnet beskyttelse af arbejdstagernes sundhed, hvis disse udsættes for farer i forbindelse med eksponering for asbestfibre. Virksomheder skal bevise, at de har kvalifikationer til udførelse af arbejde i form af nedrivning eller fjernelse

af asbest. Forud for arbejde i form af nedrivning eller fjernelse af asbest, skal de udarbejde en plan, der fastlægger de tiltag, der skal sikre, at arbejdstagere ikke udsættes for en koncentration af asbest i luften, der overstiger 0,1 fibre pr. cm³ udregnet i forhold til et tidsvægtet gennemsnit på otte timer.

I henhold til rammedirektiv 2006/12/EF om affald og direktiv 1999/31/EF om deponering af affald, sammenholdt med Rådets afgørelse om kriterier for deponering af affald, er medlemsstaterne forpligtede til at sørge for kontrolleret bortskaffelse af asbestfibre og udstyr, der indeholder asbestfibre. Medlemsstaterne sikrer, at affaldet genvindes eller destrueres uden fare for menneskers sundhed, og uden at det kræver anvendelse af processer eller metoder, der kan skade miljøet.

Der er specifikke krav til fremgangsmåderne ved bortskaffelse og deponering af asbest. Eksempelvis skal deponeringsanlægget dækkes hver dag og inden hver sammenpresningsoperation. Deponeringsanlæggene skal dækkes af et afsluttende lag med henblik på at forhindre spredning af fibre. Der skal træffes foranstaltninger for at forhindre mulig anvendelse af jorden, når anlægget er lukket. Potential eksport af asbestfibre er reguleret i forordning (EF) nr. 689/2008, og siden 2005 er der kun indberettet et tilfælde af asbestfibre, der er blevet eksporteret fra EU til et tredjeland.

Desuden skal beslutningerne vedrørende asbest i bilag XVII til REACH forbyde fremstillingen af asbestfibre i EU, hvilket betyder, at eksport vil være udelukket. Affald, der indeholder asbest, er farligt affald. Baselkonventionen og forordning (EF) nr. 1013/2006 om overførsel af affald forbyder eksport af asbestaffald til ikke-OECD-lande. For så vidt angår overførsler mellem EU-medlemsstater og OECD-lande, er de underlagt proceduren med forudgående skriftlig anmeldelse og samtykke.

Sammenfattende og i lyset af disse punkter kan jeg forsikre om, at Kommissionen vil undersøge, om der er grund til at fremsætte yderligere forslag til retsakter om kontrolleret bortskaffelse af asbestfibre og om dekontaminering eller bortskaffelse af udstyr, der indeholder asbestfibre, som går videre end den gældende lovgivning både for håndtering af affald og for beskyttelse af arbejdstagere.

(IT) Hr. formand! For så vidt angår den liste over artikler, der indeholder asbest, der kan tillades på markedet for brugte varer, er den endnu ikke tilgængelig – for nu at besvare hr. Sacconis spørgsmål med det samme – men Kommissionen agter at gennemgå situationen i 2011 med henblik på at udarbejde en harmoniseret liste, der er gyldig i hele EU. Jeg håber derfor, at jeg har imødekommet anmodningen.

Anne Ferreira, for PSE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som nævnt vedtog EU i 1999 et direktiv, der forbød asbest fra den 1. januar 2005, men som gav mulighed for en undtagelse for diafragmer, der anvendes til eksisterende elektrolyseceller, indtil de når enden på deres levetid.

Denne undtagelse, der skulle revideres inden den 1. januar, skulle gøre det muligt for virksomheder at træffe foranstaltninger til at standse deres anvendelse af asbest. Vi har nu en forsinkelse på 18 måneder, og det er på tide, at vi gør fremskridt. Det er rigtigt, at Kommissionen som led i gennemgangen af bilag XVII til REACH foreslår, at det nuværende forbud mod anvendelse og markedsføring af asbestfibre og produkter, der indeholder asbestfibre, udvides, men den opretholder muligheden for, at asbest kan anvendes i fabriksbaserede elektrolyseanlæg uden tidsfrist, selv om der rent faktisk findes asbestfrie alternativer, som anvendes af mange virksomheder.

Kommissionen vedtager endvidere en bestemmelse, der gør det muligt at markedsføre artikler, der indeholder asbest, i overensstemmelse med et system, der kan variere fra land til land. Det er uacceptabelt, eftersom anvendelsen af dette produkt er ansvarlig for et stort antal sygdomme, der er forbundet med udsættelsen for asbestfibre. Antallet af personer, der dør af disse sygdomme, vil desuden sandsynligvis stige i de kommende år, da produktet stadig blev anvendt indtil for få år siden. Asbests helbredsvirkninger har været kendt i lang tid.

Jeg vil tilføje, at Kommissionens beslutning underminerer visse REACH-bestemmelser, ikke mindst substitutionsprincippet. Det er et skidt signal, der er blevet sendt til andre virksomheder. Den nuværende økonomiske krise er ikke nogen undskyldning for denne forlængelse.

Desuden er Kommissionens holdning, der bakkedes op af størstedelen af medlemsstaterne i Rådet, i strid med EU's holdning, ifølge hvilken der skal indføres et verdensomspændende forbud mod asbest.

Jeg har et sidste punkt, inden jeg afslutter mit indlæg, nemlig at Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation i dag fastholder, at den ikke blev hørt om sagen, og antyder, at kun visse

virksomheders holdning blev hørt og taget i betragtning. Kommissionen påstår, at det modsatte er tilfældet. Vil kommissæren forklare?

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Historien om asbest er en trist historie og en advarsel om, hvad der kan ske, når forsigtighedsprincippet ikke respekteres. Asbest blev først anvendt som et materiale, der havde fremragende tekniske egenskaber, og først senere opdagede man, at det slog folk ihjel. I mit land er antallet af årlige dødsfald som følge af asbest f.eks. stadig ikke faldet. Det kan trods alt tage op til 40 år, inden sygdommen udvikles.

Formålet med beslutningen er ikke at ophæve den komitologibeslutning, som den henviser til. Efter min mening er de vigtigste punkter punkt 8 og 9, der vedrører idéen om, at Kommissionen bør fremlægge et lovforslag i løbet af 2009 om, hvordan asbest, asbestfibre og udstyr og apparater, der indeholder asbest, kan elimineres helt.

Vi har naturligvis stadig en lang række bygninger, herunder offentlige bygninger, skibe, fabrikker og kraftværker, som har strukturer, der indeholder asbest, og folk udsættes f.eks. for det, når bygningerne renoveres, hvis der ikke træffes strenge beskyttelsesforanstaltninger. Disse strukturer, der indeholder asbest, skal identificeres og nedrives, og asbesten skal destrueres på en sikker måde og på en sådan måde, at personer ikke udsættes for asbest igen.

Vi bør tage ved lære af den triste historie, der er forbundet med asbest, og vores erfaringer med det, når vi behandler nye og nuværende sundhedsrisici. Eksempelvis har forskere inden for nanorør sagt, at deres virkninger på helbredet i høj grad ligner de virkninger, som asbest har. Vi skal derfor lære af vores erfaringer og handle i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, f.eks. når vi vedtager grundlæggende lovgivningsinstrumenter for nanomaterialer.

Vittorio Agnoletto, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Hr. formand, hr. Tajani, mine damer og herrer! Det lader virkelig til, at de tusindvis af dødsfald, der er forårsaget af asbest, og de titusindvis af personer, der risikerer at dø i de kommende år som følge af løbende eksponering for asbest – vi ved, at latensperioden kan være på op til 15 eller endda 20 år – overhovedet ikke betyder noget.

Det ser ud til, at Eternit-sagen, der begyndte i Torino og omhandlede begivenhederne i Casale Monferrato, hvor der ikke er en eneste familie, der ikke har lidt tab, ikke har haft nogen betydning. Asbest burde have været genstand for et operationelt forbud i medlemsstaterne i henhold til direktivet fra 1999. Medlemsstaterne burde have taget alle de forholdsregler, der var mulige, for at beskytte de arbejdstagere, der udsættes for asbest, under anvendelse af direktivet fra 2003 ved at lukke fabrikker, neutralisere kontaminerede anlæg og kompensere ofrene og lokalbefolkningen. Det er ikke sket overalt. Der er gjort lidt eller intet.

Jeg har allerede nævnt Torino-sagen, hvor schweiziske og belgiske ejere er under anklage. Alle havde kendskab til det, men der blev ikke gjort det store, og frem for alt krøb industrien uden om sit ansvar og brugte de smuthuller, der var skabt som følge af de offentlige myndigheders passivitet. Denne passivitet kan også ses i forbindelse med begivenhederne i Brioni i Italien, hvor asbesten ikke er blevet fjernet, og i Porto Marghera og Cengio, hvor der stadig forekommer dødsfald. I dag anmoder industrien Kommissionen om at acceptere endnu en undtagelse fra REACH-forordningen fra 2006, der allerede har været indrømmet for en begrænset periode, for chrysotilfibre.

Det er rigtigt, at lavspændingselektrolyseanlæg kun anvendes i begrænset omfang, og at der kun er få af disse anlæg, men hvis de erhvervsdrivende påstår, at det er umuligt at anvende alternativer, bør anlæggene lukkes. Det kan godt være, at det er afpresning, men der er fundet alternativer til denne proces i Sverige, der anvender asbestfri membranteknologi som erstatning ved lavspænding, og der er indført en lignende løsning i forbindelse med fremstillingen af hydrogen. Hvorfor siger nogle stater ja, mens andre siger nej? Det skyldes, at der i den lange kamp for at forbyde PCB har været utallige udeladelser og henholdelsesteknikker, der endog er blevet støttet af Kommissionens GD for Erhvervs- og Virksomhedspolitik. Heller ikke her er der statueret et godt eksempel.

Ifølge 1999-direktivet, der forbød asbest, var revideringen af denne tilladelse forbeholdt en udtalelse fra Det Rådgivende Videnskabelige Udvalg til Undersøgelse af Kemiske Forbindelsers Toksicitet og Økotoksicitet, og den blev aldrig udarbejdet. Er det sådan, Kommissionen overholder direktiver? For ikke at tale om fagforeningerne, der påstår, at de aldrig blev hørt.

Parlamentet gør sit for at kompensere for andres mangler. I denne beslutning opfordres Kommissionen til i 2009 at lukke det lovgivningsmæssige hul i forbindelse med forbuddet mod brugte produkter, der indeholder

asbest. Tagdele, flydele og alle andre dele, der indeholder asbest, bør bortskaffes én gang for alle. Endnu engang fastsættes der præcise datoer for en strategi til forbud mod alle former for asbest inden 2015, men disse mål blev allerede fastlagt i 1999. Der er gået 10 år, og dødsfaldene er fortsat.

Blandt de første initiativer i denne valgperiode opfordrede GUE/NGL-Gruppen til etablering af en fællesskabsfond, der skulle kompensere ofrene, og til ad hoc-fonde for dekontaminering. Det var en specifik opfordring til Kommissionen, der i dag i stedet bøjer sig for de multinationale selskabers vilje. Vi er nødt til at gå over til praktiske tiltag og forpligtelser. Først når de er på plads, med udgangspunkt i kravene i denne beslutning, kan vi udvise større forståelse. I dag er viljen hertil ikke åbenlys, og vi vil derfor stemme imod indrømmelsen af denne undtagelse.

Formanden. – Hr. Bowis har ordet. Vi sætter stor pris på ham og respekterer hans arbejde, og vi er glade for at se, at han er blevet rask.

John Bowis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det var meget venligt sagt. Jeg vil gerne takke for ordene. Det er godt at være tilbage til det, der er min sidste uge i Parlamentet – eller et hvilket som helst parlament for den sags skyld. 25 år som folkevalgt politiker må vist være tilstrækkeligt.

Jeg vil blot sige, at mange af os har investeret en stor del af os selv i REACH-processen. Guido Sacconi og mange kolleger har lagt fundamentet for sikrere og bedre rammer for anvendelsen af kemikalier. Mit budskab til det kommende Parlament er, at medlemmerne skal være årvågne og holde øje med processen.

Som Satu Hassi sagde, har vi en lang historie med asbest, og vi har en meget kraftig fornemmelse af, at vi skal holde øje med dette aspekt. Da jeg lå i min hospitalsseng for at få foretaget min bypassoperation og havde ondt af mig selv, så jeg jordskælvet i Italien på tv, og det satte mine egne problemer i perspektiv. Men det mindede mig selvfølgelig også om, at asbest kan blive lukket ud i atmosfæren, når der opstår en sådan katastrofe. Asbest er meget ofte sikkert, når det er dækket. Det er, når det slipper ud, at faren opstår, og et af vores budskaber må således være, at vi er nødt til at se på risikoområderne i EU for at finde ud af, hvor der er en risiko, og overvåge området fremover.

Når nu det er sagt, vil jeg blot takke mine kolleger for deres venskab, støtte og hilsner i de seneste uger. Jeg er taknemmelig for mine 10 år i Parlamentet, og jeg vil se på med interesse, når det kommende Parlament kaster sig over de projekter, som vi har startet.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. Bowis. Jeg kan forsikre Dem om, at mange af os altid vil huske Dem og være taknemmelig for Deres indsats og engagement i Parlamentet.

Guido Sacconi, forespørger. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er helt enig. Jeg vil også gerne fremsætte en personlig kommentar.

For det første skal jeg dog anerkende, at Kommissionens svar på de specifikke spørgsmål, som vi har stillet i beslutningen, for størstedelens vedkommende har været positive. Det vil naturligvis være det nye Parlaments ansvar at sikre, at Kommissionen lever op til sine forpligtelser inden for de fastlagte frister.

Personligt vil jeg gerne sige to ting. For det første vil jeg gerne ønske hr. Bowis, som vi har arbejdet en del sammen med, held og lykke fremover. Måske kunne vi to danne en klub for EP-observatører, specifikt for at følge de sager, som vi har arbejdet så meget på sammen, og som efter min mening har haft stor betydning.

For det andet vil jeg gerne sige, at det er temmelig sigende, at mit sidste indlæg her i Parlamentet omhandler REACH og gennemførelsen heraf, som har optaget min tid siden begyndelsen af denne valgperiode, hvor det så ud til, at vi aldrig ville nå frem til enden på denne lovgivningsmæssige rejse. Det viser, at jeg er en heldig mand, fordi jeg har kendt folk som medlemmerne og formanden. I vores samarbejde har vi opnået en reel forståelse, og vi har skabt, hvad jeg opfatter som afgørende resultater for de europæiske borgere.

Formanden. – Tak, hr. Sacconi. Jeg kan forsikre Dem om, at vi også vil savne Dem for Deres arbejde og engagement. Jeg vil ønske Dem held og lykke fremover, og jeg er sikker på, at De vil fortsætte i samme stil, som vi er blevet vant til her.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Inden jeg afslutter denne drøftelse, vil jeg også gerne takke hr. Sacconi og hr. Bowis, hvilket jeg gør som deres gamle klassekammerat efter selv at have været medlem af Parlamentet i så mange år.

Jeg vil gerne takke dem for det arbejde, de har udført, og for at deltage i de forskellige alliancer, der har gjort Parlamentet ære. Som tidligere medlem af Parlamentet og i dag som kommissær og næstformand i Kommissionen vil jeg således takke dem for deres ekstremt vigtige bidrag til Parlamentets arbejde, som viser, at der – til trods for hvad visse journalister undertiden har antydnet – kan være gode repræsentanter, der deltager i og reelt tjener de institutioner, der repræsenterer en halv milliard europæere. Jeg vil derfor gerne takke dem her i mit sidste indlæg som kommissær i denne valgperiode.

Som sagt vil jeg under alle omstændigheder gerne takke hr. Sacconi som medlem af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer for at have rejst dette nøglespørgsmål, og hr. Bowis, hvis indlæg og kommentarer har vist, hvor vigtigt dette emne er for alle borgere. Jeg tror og håber, at denne drøftelse har fjernet eventuelle tvivlsspørgsmål og bekymringer. Kommissionen vil jævnligt rapportere til Parlamentet om anvendelsen af forordningen og – lad mig slå det fast – vil ikke gå på kompromis med beskyttelsen af arbejdstagerne, sundheden og miljøet.

For så vidt angår de bemærkninger, som fru Ferreira og hr. Agnoletto fremsatte, vil jeg gerne på vegne af Kommissionen understrege, at Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation blev hørt, og at navnlig arbejdstagere, der arbejder med kemikalier, har udtalt sig til fordel for at bevare undtagelsen.

Jeg vil også gerne understrege, at det ikke er sandt, at der ikke er nogen tidsfrister, eftersom undtagelsen vil blive ophævet, så snart et alternativt produkt bliver tilgængeligt. Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at Kommissionen vil gennemføre en overordnet gennemgang i 2011. Jeg vil gerne endnu engang takke for medlemmernes kommentarer og for det store arbejde, de har udført inden for et så følsomt område som arbejdstagernes sundhed og alle EU-borgernes sundhed.

Formanden. – Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget et beslutningsforslag⁽¹⁾ i henhold til forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Richard Seeber (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Yderligere reduktioner i asbestniveauet i Europa skal støttes uforbeholdent.

Vi har kendt til asbestfibre kræftfremkaldende virkninger i årtier, og EU indførte et forbud mod anvendelsen af dette skadelige stof i nye produkter i 2003. Derfor bør de sidste rester af anvendelsen af asbest nu langsomt forsvinde fra Europa.

De fleste medlemsstater vælger allerede alternative metoder. Især i elektrolyseanlæg kan andre materialer ofte anvendes som alternativ til asbest.

I lyset af europæernes øgede bevidsthed om sundhedsspørgsmål og de meget høje standarder for miljø- og sundhedsbeskyttelse i Europa er det uacceptabelt, at kræftfremkaldende stoffer stadig anvendes i Europa.

8. Fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er betænkning (A6-0274/2009) af Paolo Costa for Transport- og Turismeudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (KOM(2009)0121 – C6-0097/2009 – 2009/0042(COD)).

Paolo Costa, ordfører. – (IT) Hr. formand, hr. Tajani, mine damer og herrer! Jeg har den glæde at indlede denne drøftelse med en form for konklusion ved med det samme at anbefale, at Parlamentet vedtager de ændringsforslag, der er indgivet af mig selv og alle grupperepræsentanter i udvalget, med henblik på at vedtage betænkningen ved førstebehandling og således godkende forordningen.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Det sker med stor ansvarsfølelse. Jeg tror, at kommissionsnæstformand Tajani vil være enig i, at den måde, hvorpå vi har forsøgt at opfylde et objektivi behov og løse et problem for luftfartsselskaberne – ved at give dem mulighed for at bevare deres ankomst- og afgangstidspunkter, selv hvis de ikke bruger dem i sommersæsonen i år – er et nødvendigt, om end et lidt rå tiltag og et tiltag, der skal finjusteres.

Det skal finjusteres, fordi vi i den korte tid, vi har fået til at drøfte det, har set, at der er forskellige interesser, som alle er helt legitime, hos luftfartsselskaberne, at der er selskaber, der venter på at erstatte andre, hvor de førstnævnte ikke kan leve op til deres forpligtelser, at luftfartsselskaber og lufthavne nu har forskellige interesser, hvilket ikke var tilfældet for blot kort tid siden, og frem for alt at passagerernes interesser, og vigtigst interesserne for dem, der betjenes af lufthavne og luftfartsselskaber i den yderste periferi, ville være i større fare, hvis spørgsmålet om at bevare eller fjerne ankomst- og afgangstidspunkter udelukkende afhang af deres rentabilitet for de pågældende selskaber.

Det er alle spørgsmål, som vi har drøftet kortvarigt, men som vi ikke desto mindre har rejst. Hovedsagelig følte vi også, at vi skulle drøfte det grundlæggende problem, nemlig spørgsmålet om at opfatte ankomst- og afgangstidspunkter, som vi burde, som offentlige goder, der kan tildeles private operatører, såsom luftfartsselskaber eller lufthavne, men som ikke kan overdrages som ejendom.

De er et meget følsomt emne og et emne, som jeg mener, at vi skal tage op igen. Jeg må sige, at årsagen til eller det kompromis, der ligger bag vores hurtige vedtagelse af forslaget i den form, der præsenteres her, faktisk handler om at sikre, at Kommissionen holder sit løfte om at vende tilbage til emnet på en mere grundig og dybdeborende måde med henblik på én gang for alle at behandle dette emne, der er afgørende ikke blot for at komme igennem den nuværende krise, men også for at afslutte processen med at omstrukturere og liberalisere det globale lufttransportmarked og opbygge et bedre lufttransportmarked i Europa.

Det er årsagen til, at jeg – ved at kombinere de nuværende behov med mere langsigtede behov – føler mig i stand til at anbefale at stemme for betænkningen.

I de 20 sekunder, som jeg har tilbage, vil jeg også gerne benytte mig af denne "sidste skoledag"-stemning og takke mine klassekammerater og de personer, som jeg har haft lejlighed til at arbejde sammen med i de sidste 10 år, da jeg nu har den store glæde at slutte min sidste dag i Strasbourg med mit sidste, men ikke mindste indlæg.

Formanden. – Jeg vil gerne lykønske hr. Costa med hans gode arbejde. Hans navn hænger sammen med en række vigtige betænkninger, og hans indsats har derfor spillet en rolle i Parlamentets nyere historie.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Igen vil jeg som tidligere medlem af Parlamentet gerne takke Transport- og Turismeudvalget og dets formand for deres produktive arbejde, da jeg var medlem af Parlamentet, og for den samarbejdsvilje, som de har udvist, siden jeg havde den ære at blive udnævnt og godkendt af Parlamentet som kommissær med ansvar for transport. Dette udbytterige partnerskab kan ses igen i dag, og jeg må derfor igen takke Parlamentet og navnlig Transport- og Turismeudvalget under hr. Costas formandskab for at have behandlet Kommissionens forslag om ankomst- og afgangstidspunkter så hurtigt.

En række begivenheder – den økonomiske krise, den nye type A-influenzavirus – forværrer situationen i lufttransportsektoren yderligere, hvilket demonstrerer, nøjagtigt hvor vigtige og nødvendige støtteforanstaltninger er, ikke kun for luftfartsselskaberne, men også for deres ansatte.

Jeg deler således hr. Costas bekymring. Kommissionens forslag er ikke en endelig løsning. Det er ganske vist et forslag, der skal håndtere en nødsituation, men det skal efterfølgende undersøges grundigt med henblik på at omstrukturere hele systemet. Som svar på hr. Costas bekymringer og bemærkninger oplyste jeg ham faktisk den 15. april som formand for udvalget om, at Kommissionens GD for Energi og Transport allerede forbereder sig på at forelægge et forslag så hurtigt som muligt for at revidere forordningen.

Reglen om anvendelse af ankomst- og afgangstidspunkter er allerede blevet ophævet to gange tidligere for at håndtere kriser. Det er en global reaktion på en global krise og en reaktion, der tydeligvis ikke vedrører en eller to medlemsstater, men lufttransportsystemet i hele EU, og i forbindelse med de mest alvorlige begivenheder – angrebene den 11. september og SARS-krisen (Severe Acute Respiratory Syndrome) – blev der truffet lignende foranstaltninger. Krisen i lufttransportindustrien i dag er sandsynligvis mere alvorlig end disse, og alligevel har vi ikke nogen idé om, hvornår vi vil begynde at se forbedringer.

Det er en kendsgerning, at trafikken er inde i en kontinuerlig recession. At ophæve "use it or lose it"-reglen i sommerperioden vil endvidere være til gavn for alle selskaber uden forskel, hvad enten det drejer sig om

europæiske eller ikkeeuropæiske selskaber, hvilket IATA og mange ikkeeuropæiske selskaber også har påpeget. Jeg er sikker på, at dette tiltag, der vil fungere i et begrænset tidsrum og er en undtagelse – ophævelsen vil gælde fra den 29. marts til den 26. oktober i år, hvorefter ankomst- og afgangstidspunkterne bevares for sommerperioden det kommende år – vil give alle luftfartsselskaber et pusterum og give dem mulighed for at håndtere den faldende efterspørgsel.

Det vil også forhindre paradoksale situationer, såsom den nuværende situation, hvor selskaber er tvunget til at flyve med tomme fly for ikke at miste deres ankomst- og afgangstidspunkter, hvilket efter min mening er helt uacceptabelt ikke mindst ud fra et miljømæssigt synspunkt og desuden skadeligt for luftfartsselskabets økonomi – og vi ved, at når en virksomhed har problemer, har dens ansatte også problemer.

Jeg er overbevist om, at dette tiltag er nødvendigt og haster, og jeg kan således kun støtte det kompromis, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet, og som vil gøre det muligt at vedtage forslaget omgående. Jeg vil derfor igen takke formanden for Transport- og Turismeudvalget og Parlamentet som helhed.

Georg Jarzembowski, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. Tajani, mine damer og herrer! PPE-DE-Gruppen støtter den undtagelsesvis ophævelse af reglen om en mindsteanvendelse af ankomst- og afgangstidspunkter på 80 % for luftfartsselskaber for 2010-sommerfartplanen og takker ordføreren, hr. Costa, for hans hurtige og effektive håndtering af sagen.

Ophævelsen gør det nu muligt for luftfartsselskaber at aflyse flyvninger i takt med faldende efterspørgsel ud over den planlagte mindsteanvendelse uden at miste deres ankomst- og afgangstidspunkter for den kommende sæson. Efter min mening er det berettiget som en undtagelse i en periode, som kommissionsnæstformanden sagde, fordi der har været et uforudsigeligt fald i passagerantallet som følge af den internationale finansielle og økonomiske krise, og fordi luftfartsselskaberne endnu ikke kan forudsige, hvordan passagerantallet vil udvikle sig fremover. Ophævelsen bidrager også til at beskytte miljøet, da luftfartsselskaber ellers vil kunne føle, at de er nødt til at flyve med halvtomme fly blot for at beholde deres ankomst- og afgangstidspunkter.

I begyndelsen afviste PPE-DE-Gruppen forslaget om at give Kommissionen beføjelse til uden reelt at anvende den fælles beslutningsprocedure at anmode om ophævelse af bestemmelsen ved blot at anvende komitologiproceduren. Vi mener, at Parlamentet, hvis det er hensigten at stille et lignende forslag til vinterfartplanen, vil skulle undersøge det grundigt, da vi skal tage hensyn til mange forskellige typer luftfartsselskabers interesser samt lufthavnenes og passagerens interesser. Vi siger ja til en undtagelsesvis ophævelse, men nej til muligheden for forlængelse uden inddragelse af Parlamentet.

Helt ærligt mener jeg, at luftfartsselskaberne, i lyset af den kendsgerning at svineinfluenzaen ikke lader til at være så smitsom som frygtet, i sidste ende skal være i stand til at forudsige det mulige passagerantal og de forhold, der kan forventes i de kommende år. Vi må forvente, at luftfartsselskaberne indgiver realistiske fartplaner, således at lufthavnene får mulighed for at tilbyde uanvendte ankomst- og afgangstidspunkter til andre luftfartsselskaber. Det må være i vores interesse, at lufthavnene kan bruge deres kapacitet i deres kunders, nemlig passagerens, bedste interesse. Jeg har en anden bemærkning til den nye, overordnede gennemgang af direktivet om ankomst- og afgangstidspunkter. Jeg mener, at ankomst- og afgangstidspunkterne tilhører offentligheden og ikke lufthavnene eller luftfartsselskaberne, og det er årsagen til, at vi skal være særlig opmærksomme på dette fremover.

Nu hvor denne drøftelse, dette plenarmøde og mine parlamentariske aktiviteter lakker mod enden, vil jeg gerne takke mine kolleger i Transport- og Turismeudvalget og i udvalgets sekretariat samt formanden for Transport- og Turismeudvalget og næstformanden i Kommissionen og hele hans GD TREN-hold. Vi har i de sidste fem år arbejdet sammen i EU-borgernes interesse. Jeg krydser fingre for, at de næste fem år bringer mere af det samme. Transport- og Turismeudvalget er et vigtigt udvalg, og jeg vil gerne takke for det fremragende samarbejde.

Formanden. – Jeg vil gerne takke hr. Jarzembowski og ønske ham alt godt fremover.

Brian Simpson, for PSE-Gruppen. – (EN) hr. formand! Jeg vil gerne takke vores formand, Paolo Costa, ikke blot for at have udarbejdet denne betænkning, men også for hans arbejde som formand for udvalget i denne valgperiode. Vi skylder ham meget for hans hårde arbejde.

Denne betænkning repræsenterer Paolo Costas arbejde, da det er en betænkning, der tydeligt viser, at der ofte er behov for Salomons viden og FN's diplomatiske evner, når man behandler så tekniske detaljer som "use it or lose it" i forbindelse med ankomst- og afgangstidspunkter. Vores formand har været en god Salomon og en god FN-diplomat i sin tid.

Men igen har den civile luftfartsindustri vist sin evne til uenighed om dette vigtige spørgsmål, hvor de store luftfartsselskaber efterspørger en ophævelse, mens lavprisselskaberne og lufthavnene ikke vil have en ophævelse. Det, der bekymrer mig, er, at de store luftfartsselskaber, der bakkes op af deres forskellige alliancer, ikke vil være tilfreds med én ophævelse, men vil kræve flere, og jeg mener i lyset af den usunde, udemokratiske indflydelse, som visse af dem har i både dette og nationale parlamenter, at i dag blot er starten på en proces og desværre ikke enden.

Min gruppe vil støtte det kompromis, som vores ordfører har foreslået, og som Transport- og Turismeudvalget har støttet, men jeg vil gerne understrege, at ophævelsen af "use it or lose it"-bestemmelsen – som min kollega Georg Jarzembowski ofte siger – sker undtagelsesvist for en periode og ikke giver grønt lys til yderligere ophævelser. Hvis Kommissionen mener, at der er behov for yderligere ophævelser, skal de komme som led i en revideret forordning, der fuldt ud inddrager Parlamentet og fuldt ud respekterer Parlamentets rettigheder. Vi siger ja til forhandling og ja til samarbejde, men nej til komitologi.

Jeg erkender, at især luftfartsindustrien og luftfartsselskaberne er i en risikabel tilstand. Jeg forstår også, at ankomst- og afgangstidspunkter ikke blot handler om starter og landinger. De anvendes som sikkerhed i forbindelse med luftfartsselskabernes regnskaber, og vores ordfører har ret, når han siger, at dette aspekt skal behandles igen i fremtiden.

Ophævelsen af "use it or lose it" vil ikke påvirke London Heathrow, Frankfurt, Paris Charles de Gaulle eller Amsterdam Schiphol, men det vil påvirke de regionale lufthavne, der servicerer disse hovedlufthavne, da det er disse ruter, som luftfartsselskaberne vil ophæve. Det, som luftfartsselskaberne skal huske, er, at der er andre aktører, og ikke kun dem, der vil blive påvirket af ophævelsen.

Fordi den økonomiske situation er vanskelig, og fordi vi anerkender, at det ville være tåbeligt at flyve med tomme fly, vil vi støtte ordføreren denne gang, men jeg håber, at vores forbehold er taget til efterretning, ikke kun i Parlamentet, men i luftfartsindustrien som helhed.

Endelig vil jeg som koordinator for Den Socialdemokratiske Gruppe gerne takke hele mit hold, men også koordinatorene fra de andre grupper for deres store arbejde og samarbejde i de sidste fem år. Jeg vil også gerne takke kommissær Tajani og hans hold for den tid, hvor han har været kommissær med ansvar for transport.

Erminio Enzo Boso, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er første gang, jeg har talt her i Parlamentet. Det er første gang, fordi jeg er nyt medlem og har set ting, jeg ikke bryder mig om, nemlig at hr. Costa har truffet en afgørelse med sit udvalg, og at vi efterfølgende finder ud af, at der er indgået aftaler. De er muligvis uanfægtelige, men de er indgået uden om udvalget...

Vi siger, at vi har demokrati i Europa. Det mener jeg ikke. Demokrati ville betyde gennemsigtighed, og der har ikke været megen gennemsigtighed fra hr. Costas side, for så vidt angår borgerne i luftfartssektoren, befolkningen, lufthavnene og arbejdstagerne.

Vi skulle forestille at tale om liberalisering, men vi har reelt at gøre med et monopol. Jeg siger dette, fordi afgangene fra lufthavnene i Linate og Malpensa monopoliseres af Alitalia-Air France. Linate er i krise med 160 000 stillinger i fare. Skal vi lade Linate i stikken for at give mulighed for den lufthavn i Frosinone, som statssekretær Letta gør sig til fortaler for? Skyldes den manglende service, at Alitalia ikke har nok fly til at dække disse tjenester og arbejdstider? Hvorfor giver vi dem så ikke til andre selskaber, der kan yde en service?

Hr. Costa sagde så rigtigt, at vi gør, hvad vi kan. Jeg er klar over, at der kan være personer, der ikke bryder sig om hr. Costa. Det gør jeg, men der må være nogen, der ikke gør, da de ellers ikke ville behandle ham med så lidt respekt.

Vi står her over for... Linate har 126 000 på sin venteliste, mens Alitalia-Air France ikke ønsker at foretage disse flyvninger. Lufthavnene skal dog også overleve. De må skære ned på udgifterne. Når nu vi taler om offentlig ret til ankomst- og afgangstidspunkter, hvorfor lærer vi så ikke Alitalia, Air France og mange andre luftfartsselskaber at arbejde?

I denne henseende ønsker jeg således ikke at se valgrelateret opportunisme. Disse systemer er kendt som lobbyer i Europa, mens vi i Italien kalder dem "økonomiske enheder", "Mafiaen", "camorra" og "ndrangheta".

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand, hr. Tajani, hr. Costa! Dette bliver mit sidste bidrag til en drøftelse i Parlamentet efter 15 år som medlem. For mig er det derfor et særligt bidrag og et

indlæg i en særlig drøftelse, nemlig forhandlingen om den seks måneder lange ophævelse af forordningen om ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne.

I de seneste år har jeg arbejdet for en grøn transportpolitik for at sikre transportsektorens fremtid. Jeg mener, at det er lykkedes med denne betænkning. En nedsættelse af 80 %-tærsklen til 75 % ville ikke løse vores problemer. Selv hvis vi sænkede denne tærskel, ville luftfartsselskaberne ikke standse deres praksis med at flyve med tomme fly.

Heldigvis sikrer det kompromis, som vi har indgået, en løsning, der først og fremmest er god for miljøet, men som også støtter luftfartssektoren, som er hårdt ramt af den økonomiske krise. I denne sag tror jeg, at vi må konkludere, at der er noget galt med den nuværende lovgivning om ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne. Så længe disse ankomst- og afgangstidspunkter er så lukrative, at det kan betale sig at flyve med tomme fly, vil den nuværende lovgivning ikke gøre nogen forskel.

Jeg er derfor glad for at se, at det i teksten fremgår, at en eventuel yderligere ophævelse af systemet med ankomst- og afgangstidspunkter vil kræve en gennemgribende ændring af lovgivningen. Vi ville selvfølgelig have behov for to forskellige sager, således at eventuelle nødforanstaltninger kunne træffes hurtigt, og således at vi sikrer, at der er tilstrækkelig tid til en omfattende gennemgang. Jeg er interesseret i at høre kommissær Tajani bekræfte, om denne sidste formodning vil blive taget i betragtning.

Jeg vil gerne runde både dette indlæg og mit arbejde i Parlamentet af. Det har altid været en fornøjelse at arbejde sammen med mine kolleger i Transport- og Turismeudvalget, og jeg vil gerne takke mine kolleger herfor og især udvalgsformand Costa for hans betænkning, som vi drøfter nu, og for hans vilje til at arbejde for et fornuftigt kompromis om ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne.

Formanden. – Tak, hr. Blokland. Jeg vil også ønske Dem held og lykke fremover i Deres arbejde uden for Parlamentet.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! For mig er det helt rimeligt, at undtagelsen fra den nuværende fællesskabsret giver luftfartsselskaber mulighed for at bevare deres ankomst- og afgangstidspunkter.

Undtagelsen indrømmes for at tackle en krise, der er tydelig for alle, og som vi har drøftet mange gange. Man bør også huske på, at der er en undtagelse, der på sin vis – og det opfatter jeg som en positiv ting – forhindrer overtagelser fra selskaber fra tredjelande, der i modsætning til europæiske selskaber ofte kan modtage statsstøtte og anden støtte, og det mener jeg, at man bør tage i betragtning.

Derudover ligger min sympati kun på det sociale område, og min støtte til initiativet skal ses i dette lys. Jeg er glad for at kunne sige, at dem, der i modsætning hertil er bekræftede liberalister, på nuværende tidspunkt må indtage et helt modsat synspunkt. De ender måske endda med at skifte holdning, hvilket ville glæde mig meget.

Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden – det er mit sidste indlæg i denne session, og det er usandsynligt, at jeg vender tilbage i næste valgperiode – til at takke alle de medlemmer, der uden forbehold har givet mig mulighed for at arbejde sammen med dem og således utvivlsomt har givet mig uvurderlig erfaring både på personligt og politisk niveau.

Jeg ønsker alle medlemmer held og lykke og vil især gerne takke mine kolleger i Transport- og Turismeudvalget, formand Costa, kommissær Tajani og alle medlemmerne af Parlamentet, og jeg vil gerne afslutte med at appellere til øget gennemsigtighed, hvilket det kommende Parlament forhåbentlig vil sikre, da vi stemte for gennemsigtighed i forbindelse med situationen for *stagiaires*, assistenter og mange af vores kolleger, hvilket desværre ikke praktiseres. Først og fremmest vil jeg gerne fremhæve, hvad vi bør tilbyde – jeg er ved at afslutte mit indlæg – for så vidt angår gennemsigtighed i forbindelse med det arbejde, som vi udfører her, eftersom pressedækningen, især i størstedelen af den italienske presse, er demagogisk og fuldstændig absurd.

Mødelisterne bør offentliggøres, og oplysninger om de enkelte medlemmers arbejde bør offentliggøres af Parlamentet.

Formanden. – Jeg vil gerne takke hr. Romagnoli og ønske ham held og lykke i hans arbejde fremover.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Alt det af betydning, der skulle siges om denne vigtige tekst for luftfartssektoren og for de personer, der afhænger heraf, enten som ansatte eller passagerer, er allerede

blevet sagt. Det er bare ikke blevet sagt af mig. Jeg har derfor bevidst valgt ikke at gentage det, der allerede er blevet sagt, men vil gerne benytte lejligheden til at fremsætte en bemærkning om krisen.

Hr. Tajani påpegede, at det ikke var den første og desværre sandsynligvis ikke ville blive den sidste krise i luftfartssektoren, som vi og denne sektor ville skulle håndtere. Det er den rette tilgang at reagere hurtigt i sådanne kritiske situationer og forsøge at finde fornuftige løsninger. Det er lykkedes for os. Men vi må ikke skjule den kendsgerning, at krisen undertiden også er blevet brugt, bliver brugt og vil blive brugt som en undskyldning for at indføre forordninger, der ikke rigtig er til gavn for luftfartssektoren eller personer med særlige interesser.

I direktivet om boardingafvisning, som er relativt upræcist, for så vidt angår ordlyden i forbindelse med "usædvanlige omstændigheder", gav vi luftfartsselskaberne muligheden for at fortolke dette begreb meget bredt. Det er præcis det, de gør – på passagerernes bekostning. I direktivet blev der heller ikke fastlagt bøder for forsinkelser. Især i de seneste uger og måneder har luftfartsselskaberne udnyttet den kendsgerning, at de ikke skal betale for forsinkelser, men egentlig kun skal give passagererne minimumsrettigheder – igen på bekostning af passagererne. Vi må ikke begå samme fejl igen.

Jeg vil derfor opfordre til, at medlemmerne i den kommende valgperiode indgiver et forslag om ændring af denne retsakt.

For så vidt angår et andet spørgsmål, vil jeg gerne nævne, at det ligesom for mange af mine kolleger er min sidste skoledag i Parlamentet. På første skoledag får man normalt en skoletaske. Måske vil der også her på sidste skoledag blive udleveret en slikpose. Jeg vil gerne bede hr. Tajani om et "stykke slik". Jeg vil opfordre til, at den tåbelige regel, som vi indførte med hensyn til væsker og sikkerhedskontroller i lufthavne, ophæves så hurtigt som muligt. Den har ikke været til gavn for eller beskyttet nogen. Den har kun forårsaget vrede. Blot fordi ingen er modig og stærk nok til at fortælle folk dette og ophæve den, lider vi alle stadig under denne tåbelighed. Jeg vil bede kommissæren om at fylde skoletasken og ophæve den.

Jeg vil gerne takke alle dem, som jeg har været så privilegeret at arbejde sammen med i de seneste par år.

Formanden. – Tak, hr. Rack! Jeg kan forsikre Dem om, at De vil blive savnet i Parlamentet, og vi ønsker Dem alt godt fremover.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg lyttede til hr. Boso netop nu, og jeg kan godt se, at der er særlige tilfælde, især i Italien, hvor det ville være en fordel at få åbnet op for ankomst- og afgangstidpunkterne. Jeg mener dog, at vi skal holde hovedet koldt og erkende, at krisen rammer luftfartssektoren hurtigere og med større kraft end nogensinde før. Det er uden tvivl en af de første sektorer, der rammes af budgetnedskæringer – i virksomhedsbudgetterne i form af forretningsrejsende og i privatbudgetterne i form af ferierejsende. Den anden mulighed ville have været at åbne fuldstændigt op for ankomst- og afgangstidpunkterne, hvilket med al sandsynlighed ville have ført til et scenarium, hvor de største luftfartsselskaber ville flyve deres tomme fly på de bedste ankomst- og afgangstidpunkter og opgive de mindst rentable ankomst- og afgangstidpunkter, for så vidt angår fysisk planlægning, og hvor lavprisselskaberne, som har en anden økonomisk model, ville udnytte det til at sælge nogle ankomst- og afgangstidpunkter.

Kort sagt ville der sandsynligvis have været tale om en omfordeling af rollerne under de værst mulige omstændigheder. Det ville ikke have noget at gøre med realøkonomien og med et fungerende marked. Det ville tværtimod have spillet en rolle i social dumping eller i de største luftfartsselskabers forsvar af de positioner, som de har opnået. Det er årsagen til, at jeg mener, at dette moratorium er det mindste onde, forudsat at det kun er midlertidigt, at begivenhederne under og konsekvenserne af krisen overvåges nøje, at udviklingerne rapporteres til Parlamentet, og at vi åbner markedet for ankomst- og afgangstidpunkter, mens vi tager os tid til at indføre en politisk ændring og konsolidere en ny EU-politik.

Dette er mit sidste indlæg i Parlamentet. Det er et stort privilegium efter at have arbejdet i samme udvalg i 10 år at tale her mod udgangen af valgperioden i en af de sidste forhandlinger og gøre det blandt venner. Jeg vil gerne understrege, hvor stor en fornøjelse det har været for mig at arbejde sammen med så stærke og fantastiske personligheder. Jeg vil ikke glemme denne oplevelse. Det skal siges, at dette udvalg er et eliteudvalg. Det har gjort et fremragende stykke arbejde. Det stiller Parlamentets arbejde i et godt lys, og det stiller Parlamentet i et godt lys. Jeg vil gerne takke alle mine kolleger fra alle de politiske grupper. Jeg tror ikke, at jeg vil få så rig, ærlig og dyb politisk erfaring, som den erfaring, jeg har fået her.

Jeg vil også gerne lykønske hr. Tajani med, at han har accepteret så vanskeligt et mandat og så vanskelig en portefølje som transport, og at han, fordi tålmodighed og tid er det, der gør en person kompetent her, fortjener at få denne portefølje i Kommissionens kommende mandatperiode.

Formanden. – Tak, hr. Savary! En af de ting, som hr. Savary sagde om Kommissionen, illustrerer hans kvaliteter og den indsats, som han har gjort i forbindelse med sit arbejde i Parlamentet. Jeg er sikker på, at han vil få lige så berigende erfaringer fremover.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg taler lige efter hr. Rack og hr. Savary, og jeg vil gerne takke dem begge for deres arbejde i Parlamentet. Jeg ved ikke, om dette bliver mit sidste indlæg i Parlamentet. Det afhænger af valget.

I dag drøfter vi noget, der er interessant, fordi det viser konfrontationen mellem luftfartsselskabernes helt grundlæggende interesser og forbrugernes og passagerernes interesser. I en tid med krise redder luftfartsselskaberne sig selv ved at anmode om, at disse grænser, som vi har sagt her, forlænges til næste år. Hvis vi hjælper luftfartsselskaberne her, og jeg mener, at det ville være det rigtige at gøre, må det ikke ske på bekostning af passagererne. En situation, hvor luftfartsselskaberne bruger det som et påskud for at aflyse flyvninger uden sanktioner er en meget farlig situation.

Som hr. Rack mener jeg, at vi bør ophæve restriktionerne, for så vidt angår passagerkvoter, da denne situation bliver stadig mere surrealistisk og er meget irriterende. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at lykønske kommissær Tajani med hans fremragende arbejde.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi har hørt fra en række talere, der ikke længere vil være at finde i Parlamentet efter valget. Jeg håber, at de britiske vælgere vil give mig lov til at komme tilbage til endnu en valgperiode. Det er sidste gang, jeg taler fra dette sæde i Parlamentet, da jeg vil blive flyttet i forbindelse med valget. Jeg vil gerne lykønske især hr. Jarzembowski med det arbejde, som han har udført på vores alles vegne i udvalget, og hr. Tajani samt hr. Costa for at have forelagt os denne sag.

Det er meget vigtigt at drøfte ophævelsen af 80/20-reglen, men det må kun blive en kortsigtet foranstaltning og må ikke blive en del af luftfartspolitikken på længere sigt. De positive sider er indlysende. Det handler om at hjælpe luftfartsselskaberne, især de store nationale luftfartsselskaber gennem den nuværende økonomiske krise. Det er desuden godt for miljøet, at selskaberne ikke tvinges til at flyve tomme fly for at leve op til kravene for at beholde ankomst- og afgangstidspunkterne. Løsningen skal imidlertid ikke findes her, og det må ikke blive en permanent situation.

De nuværende problemer er forbundet med den finansielle krise, men det ville være forkert at påstå, at krisen i luftfartsindustrien udelukkende skyldes den. Visse af vores nationale luftfartsselskabers helbred har skrantet i nogle år, og de skal se grundigt på deres egne forretningsmodeller for fremtiden. De skal være levedygtige forretningsenheder, ikke privilegerede organisationer, og det er generelt uacceptabelt for mig og mine kolleger at ty til protektionistiske tiltag.

Vi vil naturligvis støtte Kommissionen i denne sag. Men jeg støtter ikke anvendelsen af den forenklede procedure fremover, og jeg mener, at det ville være en god idé med en høring om direktivet om ankomst- og afgangstidspunkter, måske i løbet af efteråret eller vinteren, når vi vender tilbage. Vi skal finde tiltag, som skaber markedsbaserede incitamenter for luftfartsselskaber og lufthavne. Effektivitet og innovation skal belønnes i krisetider – jeg er især begejstret for regionale lufthavne.

Lad mig blot til slut nævne piloternes problemer. Ophævelsen af "use it or lose it" kan meget vel gøre, at nogle piloter mister deres job. Jeg er selv pilot og vil gerne spørge Kommissionen, om den kan forklare, hvorfor piloternes fagforeninger ikke blev hørt om sagen, og om den kan garantere, at piloternes og andre af sektorens ansattes interesser vil blive taget i betragtning.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Hr. formand, hr. Tajani, mine damer og herrer! Kommissionen har som hasteforanstaltning vedtaget et forslag om ændring af forordning (EØF) nr. 95/93 om tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne. Det grundlæggende formål med forslaget er at ophæve 80/20-reglen eller med andre ord at forhindre, at erhvervede ankomst- og afgangstidspunkter auktioneres bort, hvis de ikke bruges. Det skal ikke – som udvalgsformanden, hr. Costa, lige har sagt – opfattes som et permanent princip eller som en ejendomsrettighed, men som en midlertidig foranstaltning.

Ophævelsen er baseret på den kendsgerning, at den økonomiske krise har medført et generelt fald i passager- og godslufttrafikken, hvilket har haft store konsekvenser for de nationale luftfartsselskaber og andre økonomiske sektorer og således skabt beskæftigelsesmæssige bekymringer. Vi har derfor pligt til ikke at

tvinge luftfartsselskaberne til at gennemføre flyvninger med væsentlige økonomiske og miljømæssige omkostninger blot for at bevare deres ankomst- og afgangstidspunkter. Jeg støtter derfor ophævelsen af 80/20-reglen.

Når det nu er sagt, vil jeg benytte lejligheden til at betvivle, at denne tilgang vil være tilstrækkelig til at imødekomme den globale krise i sektoren på en effektiv måde, eller om Kommissionen – og det er min holdning – bør overveje og forelægge et støtteprogram for denne sektor, således at den holdes stabil og bliver i stand til at vokse efter krisen.

Vi bør huske på, at mange luftfartsselskaber, som det er tilfældet med mit lands nationale luftfartsselskab, tidligere er kommet igennem økonomiske kriser og har konsolideret sig økonomisk for nu at finde sig selv i en krisesituation, der vil være vanskelig at komme igennem, og en krise, som de ikke har været skyld i, men som går ud over dem.

Det er mit sidste indlæg i denne valgperiode, og det kan være mit sidste overhovedet, afhængigt af hvad vælgerne beslutter. Jeg vil således benytte lejligheden til at udtrykke min taknemmelighed for den støtte og den samarbejdsvilje, som mine kolleger altid har udvist, i forbindelse med mit beskedne bidrag til opbygningen af et europæisk projekt og et svar til borgerne.

Jeg vil derfor gerne takke formanden, kommissionsnæstformand Tajani og alle mine kolleger i min gruppe. Jeg skal især nævne dem, der har talt her i dag – hr. Simpson og hr. Savary – og også de medlemmer fra andre grupper, såsom formanden for vores udvalg, hr. Costa, som jeg har haft den fornøjelse at arbejde sammen med i forbindelse med flere betænkninger, og hr. Jarzembowski, som jeg ikke kan udelade. Han har ledet sin gruppe på transportområdet og har altid været yderst samarbejdsvillig. Han har ofte afvist mine idéer, men fortalt mig, at han forstod dem og altid med stor finesse og stor demokratisk sans.

Det vil jeg under alle omstændigheder tage med hjem i mit arbejde for det, der må være godt demokrati, nemlig et demokrati med respekt for mangfoldighed og for forfølgelsen af vores fælles mål.

Formanden. – Tak, hr. Fernandes! Lad os håbe, at de portugisiske vælgere sætter lige så stor pris på Deres lederskab, som vi gør, og at De bliver genvalgt.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Tildelingen af ankomst- og afgangstidspunkter er et spørgsmål, der er direkte forbundet med den utilstrækkelige kapacitet i lufthavnene, især de store lufthavne. Den økonomiske krise og det fald i trafikken, der er forårsaget heraf, tjener kun til på kort sigt at udskyde håndteringen af det reelle problem, nemlig de vanskeligheder, der opstår, når man mætter hovedlufthavnene og potentielt mætter de små lufthavne.

Vi har pligt til at finde løsninger på de nuværende problemer, men vi må ikke glemme at løse de fremtidige problemer. Parlamentet har anmodet Kommissionen om at udarbejde en sammenhængende plan for at øge kapaciteten i lufthavnene. En række europæiske lufthavne har lignende planer, men det er tvingende nødvendigt at koordinere dem på europæisk plan som led i det initiativ om det fælles europæiske luftrum, der blev godkendt for nylig. Jeg mener, at dette ønske vil blive opfyldt inden for den nærmeste fremtid som følge af etableringen af det europæiske observatorium i november 2008. Denne plan er afgørende for en bæredygtig udvikling af lufttransportsektoren, som er vital for den europæiske økonomi.

Spørgsmålet om ankomst- og afgangstidspunkter er ikke kun et europæisk problem. Trafikken i europæiske lufthavne kommer ikke kun fra Europa. Der er derfor brug for en global løsning for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter med støtte fra IATA, Eurocontrol og alle de andre agenturer med interesse på området. Derfor mener jeg, at Parlamentets anbefaling til Kommissionen om inden for den nærmeste fremtid at undersøge krisens betydning for lufttrafikken og i den forbindelse revidere direktiv 95/93 er den mest hensigtsmæssige metode, som vi kan foreslå i disse usikre tider.

Hvis vi ikke gennemfører en grundig analyse, risikerer vi at skade både konkurrenceprincippet, der er afgørende for økonomien, og de nye luftfartsselskaber, hvis udvikling desværre stadig afhænger af "use it or lose it"-reglen, på en uacceptabel måde. Taberne i denne situation ville primært være passagererne, hvilket ikke må ske.

Nina Škottová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Som vi allerede har hørt, er lufttransporten påvirket af forskellige kritiske situationer, herunder SARS og svineinfluenza. Samtidig er passagertallene faldet. Jeg vil gerne nævne nogle af de faktorer, der kan spille en rolle i faldet i passagertallene, nemlig lufthavstjenesternes kvalitet og kapacitet, navnlig sikkerhedskontrollerne. Jeg må sige, at det ikke kun er uværdigt f.eks. at skulle tage skoene af og gå barfodet gennem sikkerhedskontrollen. Det er også ud

fra et hygiejnemæssigt synspunkt risikabelt og forbundet med sundhedsfare. Jeg ville ikke være overrasket, hvis passagertallene er faldet som følge af frykten for infektion – en frygt som medierne lige nu puster til. Jeg så derfor gerne bedre kontrol med hygiejnen ved sikkerhedskontrollerne i lufthavnene i EU, således at passagerernes velvære, sikkerhed og komfort kan forbedres. Det er sidste gang, jeg taler i Parlamentet, og jeg vil gerne takke alle for deres samarbejde og ønske alt godt fremover.

Formanden. – Jeg ønsker Dem også alt godt fremover, fru Škottová.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at den nuværende situation frem for alt er præget af det stadig voksende skel mellem den voksende teknologiske kapacitet og de sikkerhedsforanstaltninger, der gør livet surt for både passagerer og ansatte i lufthavnene. Jeg mener, at vi har interesse i, især i lyset af den økonomiske krise, der nu er verdensomspændende – og efteråret vil sandsynligvis opleve en ny bølge af denne krise og et nyt angreb af finansiell usikkerhed – at gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at denne sektor kommer igennem krisen og ind i en periode med vækst. Jeg mener, at dem, der har ressourcerne og ikke bruger dem, vil få modgang. Jeg håber, at EU kan undgå en sådan situation, og jeg håber, at vi kan være på forkant med udviklingen inden for transportsektoren.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand! Jeg vil gerne takke formanden og alle de medlemmer, der har deltaget i drøftelserne om en midlertidig foranstaltning – og jeg vil gerne fremhæve den midlertidige karakter heraf – inden for lufttransport. Endnu vigtigere vil jeg gerne takke alle de medlemmer, der forlader Parlamentet, for det arbejde, som de har gjort.

(FR) Jeg vil også gerne takke hr. Savary, som ikke længere er i lokalet. Jeg deler hans følelser og håber at komme til at arbejde sammen med ham i de kommende år, selv om han ikke længere er medlem af Parlamentet.

(IT) Jeg takker de medlemmer, som forlader Parlamentet, for den hjælp, de har givet Kommissionen, for deres intelligente bemærkninger og for deres kritik. Parlamentet bør udfylde denne rolle, og ingen er mere overbevist herom end jeg, da jeg mener, at de europæiske institutioner uden Parlamentets stærke bidrag ville være ufuldstændige og ude af stand til at sikre den bedst muligt beskyttelse af borgernes interesser.

Netop derfor vil jeg gerne berolige hr. Jarzembowski, som stillede mig et spørgsmål om komitologiproceduren. I det kompromis, der har Kommissionens fulde støtte, fastlægges det, at den fælles beslutningsprocedure vil blive anvendt på en potentiel forlængelse hen over vintersæsonen. Det er rent hypotetisk, da foranstaltningen er midlertidig og kun finder anvendelse i seks måneder. Ikke desto mindre skal eventuelle kommende forslag om forlængelse altid afhænge af en konsekvensanalyse, hvori der tages hensyn til konsekvenserne for forbrugerne og for konkurrencen. Denne analyse vil også være en del af en overordnet gennemgang af forordningen om ankomst- og afgangstidspunkter, som jeg har lovet Rådet på foranledning af den britiske transportminister, hvilket jeg har bekræftet mange gange her i Parlamentet.

Det er imidlertid krisen, der giver anledning til dette hastende greb. Ifølge data fra European Airport Association har 80 % af de europæiske lufthavne oplevet fald i trafikken, i januar på mellem 8 % og 10 %, for så vidt angår passagerer, og mellem 25 % og 30 %, for så vidt angår gods. Vi står derfor i en vanskelig situation. Jeg deler også det håb, som visse medlemmer har givet udtryk for, om, at den nuværende influenza vil vise sig at være mindre alvorlig end frygtet. Vi kan imidlertid ikke skjule den kendsgerning, at forslaget om at ophæve flyvninger fra hele EU til et land eller områder, hvor epidemien først brød ud, var på dagsordenen for sidste uges møde i Rådet (Transport) samt Rådet (Sundhed). Der kan derfor opstå følger, men der blev ikke truffet foranstaltninger, da situationen ikke blev vurderet som alvorlig nok. Det står imidlertid klart, at der er debat inden for sektoren. Visse besætninger har besluttet ikke at flyve til områder med kendte tilfælde af influenza, hvilket har forårsaget et yderligere fald i antallet af flypassagerer.

For så vidt angår passagerernes rettigheder – som er et emne, der er blevet fremhævet af mange indflydelsesrige medlemmer – mener jeg, at det vigtigste er at opretholde forbindelserne og hyppigheden netop til gavn for borgerne og overkomme krisen. Vores luftfartsselskabers finansielle sundhed og bæredygtighed er nøgleparametre for at beskytte fordelene ved det indre marked, og takket være det indre marked har passagererne adgang til en lang række forbindelser, ruter og priser uden fortilfælde i Europa. Jeg ønsker, at passagererne fortsat kan nyde godt af disse valgmuligheder. For så vidt angår forordningerne om tilsyn, skal vi styrke overvågningen og anvendelsen af forordning 261. Til dette formål vil Kommissionen offentliggøre – dette er henvendt til hr. Rack – en meddelelse om gennemførelsen af forordningen i andet halvår af 2009. Vi vil på baggrund af denne evaluering træffe afgørelser om fremtiden.

For så vidt angår væsker, har vi som bekendt allerede offentliggjort det tidligere fortrolige bilag bag dette tiltag, og takket være anvendelsen af nye og sikkerhedsmæssigt mere effektive teknologier håber vi at kunne

gennemgå situationen inden 2010. Jeg var meget skeptisk over for væskespørgsmålet, da jeg var medlem af Parlamentet. Det er jeg stadig i dag, og jeg arbejder netop på at nå dette mål. For så vidt angår de bekymringer, som andre medlemmer gav udtryk for, for så vidt angår visse lufthavne, der kunne løbe ind i problemer som følge af foranstaltningen – her henviser jeg især til en europæisk lufthavn, der er et af EU's prioriterede projekter, nemlig lufthavnen i Malpensa – kan jeg give oplysninger om andre luftfartsselskaber end Alitalia-Air France. Jeg vil gerne give nogle statistiske oplysninger. I Malpensa havde et tysk luftfartsselskab, Lufthansa, 8 741 ankomst- og afgangstidspunkter i 2008, og den 24. marts 2009 havde selskabet 19 520, hvilket er en kapacitetsstigning på over 100 %. Også i Malpensa havde et lavprisselskab, easyJet, 15 534 ankomst- og afgangstidspunkter i 2008, og den 24. marts 2009 havde selskabet 22 936, hvilket er en væsentlig kapacitetsstigning på 47 %. Det er også en velkendt kendsgerning, at det nye luftfartsselskab Lufthansa Italia ifølge selskabets eget websted og således offentligt har planer om at udvide sit netværk med nye ruter fra Milano til Rom og til Napoli og Bari samt til andre europæiske byer – Barcelona, Bruxelles, Bukarest, Budapest, Lissabon, Madrid og Paris. Jeg kan derfor sige med sikkerhed, at denne foranstaltning ikke vil skade – og det siger jeg som kommissær med ansvar for transport – en lufthavn og europæisk hovedlufthavn som Malpensa, som er en del af EU's prioriterede projekter.

Jeg vil gerne afslutte med på ny at takke Parlamentet for denne drøftelse, der bekræfter, hvad jeg sagde i mit tidligere indlæg som svar til hr. Jarzembowski, hr. Simpson og hr. Blokland, for så vidt angår det tilsagn, som jeg giver i dag som kommissær med ansvar for transport – og jeg håber at kunne gøre det igen som kommissær med ansvar for transport – vedrørende den fælles beslutningsprocedure for sager vedrørende ankomst- og afgangstidspunkter. Nogle af de fremsatte idéer som dem, ordføreren inddrog i sine oprindelige ændringsforslag, fortjener at blive undersøgt grundigt som led i den kommende gennemgang af forordningen om tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter, og – jeg gentager – Kommissionens personale, som jeg igen vil takke for det værdifulde bidrag, de har ydet i disse vanskelige uger, er villige til at gøre dette og er i færd med at udarbejde den nye tekst. Samtidig vil Kommissionen, som anført i de ændringsforslag, vi drøfter i dag, med stor opmærksomhed holde øje med, hvordan krisen i luftfartssektoren udvikler sig og foreslå foranstaltninger til håndtering heraf efter behov, idet det tillægges stor betydning at beskytte passageres rettigheder. Jeg vil ikke blot gøre dette inden for lufttransport, men også inden for tog-, bus- og rutebiltransport. Vi har forpligtet os hertil, og lovgivningsmæssige foranstaltninger drøftes. Jeg håber, at de kan afsluttes i den kommende valgperiode, da vores hovedmålsætning fortsat er at opfylde et behov hos de mennesker, der vælger Parlamentet, og som via Parlamentets konsensus sætter deres lid til Kommissionen, Fællesskabets udøvende myndighed.

Jeg vil også gerne takke hr. Costa og alle de medlemmer, som har deltaget i drøftelserne, for deres produktive samarbejde. Jeg lover at fortsætte samarbejdet med medlemmerne af Parlamentet og Transport- og Turismeudvalget for at sikre, at den demokratiske institution, der repræsenterer de europæiske borgere, kan få stadig mere indflydelse. Jeg håber, at det kommende Parlament med Lissabontraktaten vil kunne sikre, at de europæiske borgeres stemme bliver hørt endnu tydeligere.

Paolo Costa, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at vi blot skal understrege tre koncepter. For det første indgik vi et kompromis i den pågældende sag, og et kompromis skal respekteres. Vi ved, at det er et kompromis mellem institutioner, der holder, hvad de lover. Det er en midlertidig foranstaltning, og den vil ikke blive gentaget. Hvis der indføres en ny foranstaltning, skal det ske inden for rammerne af en analyse og et mere grundigt forslag om ankomst- og afgangstidspunkter.

Jeg vil blot stille to forslag, som jeg håber vil være nyttige. Det første er, at vi skal følge virkningerne af denne ophævelse nøje, da den naturligvis vil føre til en reduktion af ankomst- og afgangstidspunkterne og føre til, at visse ankomst- og afgangstidspunkter og derfor nogle ruter ikke vil blive anvendt. Afgørelsen om, hvilke tiltag, der skal træffes, vil være i de enkelte selskabers hænder. Fremover mener jeg, at det ville være bedre at overveje, om der, hvis vi skal reducere aktiviteterne igen, bør være større offentligt tilsyn med disse afgørelser, frem for blot at lade beslutningen afhænge af de enkelte virksomheders rentabilitetskriterier.

Det endelige forslag er, at spørgsmålet om ankomst- og afgangstidspunkter, uanset om der er krise eller ej, skal drøftes ordentligt. Det er afgørende at sikre, at ankomst- og afgangstidspunkter igen opfattes som offentlige goder, der kan anvendes, men som ikke kan blive selskabers ejendom, men dette spørgsmål skal håndteres forsigtigt, således at det ikke i stedet bliver et instrument, der truer levedygtigheden for mange af de luftfartsselskaber, som vi alle er afhængige af. Jeg vil gerne igen takke alle for deres samarbejde.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Det er også min sidste forhandling som formand i denne valgperiode, og jeg vil gerne takke alle. Denne forhandling har været lidt underlig, fordi vi har skullet sige farvel og held og lykke til så mange kolleger. Uanset hvad er det min overbevisning, at det vil kræve et stort arbejde og lang tid, inden de nyankomne opnår den standard, som de medlemmer, der forlader os nu, har opnået.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg er glad for, at der er indgået en aftale om denne tekst, således at der opnås en fastfrysning af ankomst- og afgangstidspunkterne i sommersæsonen.

Vi skal reagere hurtigt og effektivt over for den store krise, der har ramt lufttransportsektoren.

Det er allerede tredje gang, at EU efter en væsentlig reduktion i lufttrafikken har måttet bruge denne automatiske forlængelse af ankomst- og afgangstidspunkterne.

Som vi allerede har opdaget, er reglen om at opfylde 80 % af ankomst- og afgangstidspunkterne, selv om den er nødvendig for sektorens ligevægt, undertiden langt fra markedets realiteter.

Det giver ikke nogen mening ud fra et økonomisk eller miljømæssigt perspektiv at flyve med tomme fly.

Fremover vil vi kunne overveje måder, hvorpå denne regel kan lempes, idet vi samtidig tager hensyn til situationen i lufthavnene.

Jeg er desuden glad for at se, at det kompromis, som Parlamentet og Rådet har indgået, opfordrer til en fuld konsekvensanalyse, hvis fastfrysningen af ankomst- og afgangstidspunkterne fornyes.

Den tekst, som vi stemmer om, er en nødforanstaltning, men hvis situationen fortsætter, skal vi overveje situationen, ikke blot for luftfartsselskaber, men også for forbrugere og lufthavne.

(Mødet udsat kl. 11.23 under afventning af afstemningstiden og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Formanden. – Vi skal til at begynde en temmelig speciel afstemning, eftersom jeg tror, at dette sidste øjeblik i hinandens selskab bliver noget følelsesladet for alle dem, der ligesom mig skal forlade Parlamentet. Jeg vil benytte den tid, som nogle af vores kolleger, der er ankommet sent og er ved at finde deres pladser, har givet os, til at takke de tjenestegrupper, som har sørget for, at vores Babelstårn aldrig er styrtet sammen.

(Kraftigt bifald)

Tak til Birgitte Stensballe og hele hendes hold, til parlamentsbetjentene, som sørger for, at dokumenterne altid ender det rigtige sted på det rigtige tidspunkt, til teknikerne, sekretærerne og oversætterne. Der skal naturligvis lyde en tak til tolkene, som jeg gerne vil give en dybfølt undskyldning. Jeg ved, hvilken arbejdsbelastning jeg har udsat Dem for som formand ved at løbe meget hurtigt igennem sagerne.

(Bifald)

Jeg ved, at De i al hemmelighed håber, at min rekord på 900 afstemninger om ændringsforslag på en time aldrig vil blive slået!

Endelig vil jeg dele en lille hemmelighed med Dem, mens de sidste få medlemmer finder deres pladser. De undrer Dem måske over, hvordan vi klassificerer vores ændringsforslag. Er ændringsforslag X, som er skrevet på lettisk, tættere på den originale portugisiske tekst end ændringsforslag Y, som er skrevet på slovensk? Hvem er ansvarlig for denne klassificering? Svaret sidder ved siden af mig. Det er denne herre, som har den meget store opgave at foretage denne semantiske klassificering. Hvorfor han er blevet betroet denne opgave? Simplethen fordi Paul Dunstan taler 27 sprog.

(Bifald)

Jeg mener, at vi alle kan være meget stolte af vores medarbejderes kvalitet og engagement.

Gary Titley (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg har bedt om ordet i henhold til forretningsordenens artikel 145 for at fremsætte en personlig bemærkning.

Under forhandlingen med formand Pöttering i går beskyldte hr. Farage mig – i løbet af den svada, han gav Parlamentet – for at have kaldt ham "reaktionær". Jeg må sige til Parlamentet, at dette er fuldstændig sandt – han er reaktionær!

(Latter)

Det er dog intet i sammenligning med de kommentarer, jeg har fået fra medlemmer af hans parti i e-mails. Jeg er af medlemmer af UKIP blevet beskrevet som "pædofil" og et "kæmpestort skvadderhoved". Da jeg modtog en bombe på mit kontor, skrev medlemmer af UKIP endda til mig, og hr. Farage udsendte en pressemeddelelse, hvori der dybest set stod, at jeg havde fortjent det. For nylig har jeg modtaget e-mails fra UKIP, hvor der står, at arvingen til den britiske trone er bedre kendt som "Store ører". Det siger vist alt om Det Forenede Kongeriges Uafhængighedsparti.

(Bifald)

Formanden. – Deres personlige bemærkning registreres naturligvis i overensstemmelse med vores forretningsorden.

Mine damer og herrer! Hvis De ikke har noget imod det, genåbner vi ikke forhandlingen.

Jeg giver Dem 30 sekunder, men jeg må advare Dem om, at det kun er 30 sekunder som et tegn på goodwill, for dette er virkelig de sidste få øjeblikke af denne valgperiode.

Michael Henry Natrass (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Det var ikke en bemærkning til forretningsordenen, og det meste var en gang sludder. Medlemmerne af UKIP skriver ikke den slags, og de spilder ikke deres tid på personer, som siger den slags. Det er fuldstændig skandaløst.

Formanden. – Jeg kan oplyse, at det faktisk var en bemærkning til forretningsordenen i henhold til artikel 145 om personlige bemærkninger. Hr. Titleys anmodning om at tage ordet foran Parlamentet var fuldt ud berettiget.

9. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Afstemningsresultat: se protokollen)

9.1. Ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser (A6-0225/2009, Libor Rouček)

– Før afstemningen

Libor Rouček, ordfører. – (EN) Hr. formand! EU og EU's medlemsstater har forpligtet sig til at forfølge ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders rolle som en af de vigtigste prioriteter på den internationale dagsorden.

Nærmere undersøgelser viser dog, at den praktiske gennemførelse af ligestilling i EU's eksterne politikker fortsat er vag. F.eks. har kun otte af de 27 medlemsstater vedtaget nationale handlingsplaner for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325.

Kvinder er desuden stadig alvorlig underrepræsenteret i ledende stillinger i Kommissionen og Rådet. Der er faktisk ikke en eneste kvinde blandt EU's særlige repræsentanter for øjeblikket. Derfor understreges det i betænkningen, at EU skal opfylde sine forpligtelser på dette område fuldt ud. Kommissionen skal f.eks. sætte yderligere gang i sit arbejde med at udarbejde en EU-handlingsplan om ligestilling mellem mænd og kvinder. Jeg er overbevist om, at dette er nøglen til at styrke kønsaspektet i EU's udenrigspolitik.

Lad mig til sidst sige, at kvinders rettigheder er en del af det bredere begreb menneske- og borgerrettigheder. Hvis ikke der tages fat på ligestilling og fremme af kvinders rettigheder i EU's udenrigspolitik, kan denne ikke være virkningsfuld.

(Bifald)

9.2. Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten (A6-0145/2009, Jo Leinen)

– Før afstemningen

Jo Leinen, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige nogle få ord. Det forhold, at Parlamentet for at afrunde sit arbejde i denne valgperiode har vedtaget fem betænkninger, som alle hænger sammen med Lissabontraktaten, er et vigtigt signal i forhold til valget til Europa-Parlamentet og den tid, der kommer derefter.

Parlamentet har altid arbejdet løbende og konsekvent for reformtraktaten, selv i svære tider og når mange var i tvivl og ville opgive projektet. I går tog vi et stort skridt i den rigtige retning med ja'et i det tjekkiske senat. Tillykke til det land, der har formandskabet.

(Bifald)

Vi har nu grund til at være optimistiske omkring, at dette reformprojekt træder i kraft i slutningen af 2009 med en positiv afstemning i Irland.

Det nyvalgte Europa-Parlament vil få mange nye beføjelser og kapaciteter. Dette nyvalgte borgerkammer i EU kan opfylde det løfte, vi har givet om at opnå et bedre EU med mere demokratisk kontrol og mere gennemsigtighed. Jeg takker alle mine kolleger i Udvalget om Konstitutionelle Anliggender, særligt dagens ordførere og det overvældende flertal af parlamentsmedlemmer, som støttede alle betænkningerne og gjorde dette fremskridt muligt.

(Bifald)

Formanden. – Vores kollega, Hans-Peter Martin, har bedt om at få ordet. Det skal virkelig være for at komme med en bemærkning til forretningsordenen.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Jeg har blot et spørgsmål. Hvis irerne siger nej igen, hvor mange gange mere skal de så til afstemning? En tredje, fjerde, femte gang? Det er ikke demokrati, det er et karaokeparlament.

Formanden. – Det var ikke en bemærkning til forretningsordenen, men jeg var dog så venlig ikke at gøre Dem til en martyr.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne komme med en personlig bemærkning i forbindelse med det, som hr. Martin lige sagde. Det irske parlament er ikke et "karaokeparlament", og jeg protesterer imod, at det bliver beskrevet sådan af den mand.

(Bifald)

9.3. De finansielle aspekter ved Lissabontraktaten (A6-0183/2009, Catherine Guy-Quint)

– Før afstemningen

Catherine Guy-Quint, ordfører. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! De vil blive skuffet. De vil blive skuffet over, hvor kort min tale er. Jeg vil først og fremmest gerne have, at vi foretager en teknisk rettelse af fodnote 2 i punkt 16. Det sidste tal er "2021", ikke "2022". Det er et spørgsmål om regning.

Jeg vil også gerne sige nogle få politiske ord, først og fremmest for at takke alle dem, som har støttet mig under udarbejdelsen af denne betænkning – den virker måske ekstremt teknisk for Dem, men den er yderst politisk. Det er meget vigtigt, at Parlamentet stemmer for denne betænkning, for den præciserer Parlamentets fremtidige budgetbeføjelser som budgetmyndighed.

De stemmer ofte om budgettet som et forvaltningsværktøj, selv om det faktisk er essensen af politik, og Parlamentets rolle afhænger af, at det gennemføres. Det er det, vi ønskede at dække i denne betænkning. Jeg håber, at De vil læse den en dag. Lad mig dog sige, at de nye parlamentsmedlemmer skal få styr på det og indse, at det kræver mod at skabe en europæisk budgetpolitik, og at Unionens fremtid afhænger af dette mod – som jeg håber, at de og vi alle vil have.

(Bifald)

9.4. Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 (ændring af beslutning nr. 573/2007/EF) (A6-0280/2009, Bárbara Dührkop Dührkop)

9.5. Minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere (omarbejdning) (A6-0285/2009, Antonio Masip Hidalgo)

9.6. Ansøgning om international beskyttelse fra tredjelandstatsborgere eller statsløse (omarbejdning) (A6-0284/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert)

9.7. Oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk (omarbejdning) (A6-0283/2009, Nicolae Vlad Popa)

– Før afstemningen

Nicolae Vlad Popa, ordfører. – (EN) Hr. formand! Eurodac-betænkningen er en omarbejdning, og den vil få systemet til at virke mere effektivt. Hurtig dataindsamling og -transmission kan forkorte perioden for indrømmelse af menneskerettigheder eller manglende indrømmelse af menneskerettigheder, og det er meget vigtigt.

Dette er det sidste plenarmøde, hvor jeg deltager som parlamentsmedlem. Jeg vil gerne takke Dem alle og med optimisme sige: Farvel, auf Wiedersehen, au revoir, arrivederci, hasta luego, la revedere!

(Bifald)

9.8. Oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (A6-0279/2009, Jean Lambert)

9.9. Bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande vedrørende lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser og forpligtelser uden for kontraktforhold (A6-0270/2009, Tadeusz Zwiefka)

9.10. Program for audiovisuelt samarbejde med branchefolk fra tredjelande MEDIA Mundus (A6-0260/2009, Ruth Hieronymi)

9.11. Fælles regler for tildeling af ankomst- og afgangstidspunkter i Fællesskabets lufthavne (A6-0274/2009, Paolo Costa)

9.12. Bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande om domme og retsafgørelser i ægteskabssager samt vedrørende forældreansvar og underholdspligt (A6-0265/2009, Gérard Deprez)

9.13. Situationen i Republikken Moldova

– Før afstemningen

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! Af tekniske årsager kunne vi socialdemokrater ikke undertegne det fælles beslutningsforslag inden for den tilladte tidsramme, men undertegnede det senere. Hele gruppen står bag det. Det siger jeg også især for vores rumænske kolleger med hr. Severin ved roret.

– Før afstemningen om punkt 10

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne foreslå følgende mundtlige ændring til punkt 10: Jeg vil gerne tilføje hr. Sergiu Mocanu navn. Teksten ville lyde således: "... politisk motiverede arrestationer, såsom arrestationerne af Anatol Matasaru, Sergiu Mocanu og Gabriel Stati;".

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

9.14. Årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (A6-0264/2009, Raimon Obiols i Germà)

– Før afstemningen

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! På vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil jeg gerne bede Dem om i henhold til artikel 151, stk. 1 og 3, at forkaste ændringsforslag 45a, der er indgivet af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, og som ikke kan behandles, for så vidt det omhandler pave Benedicts bemærkninger, af følgende årsager. For det første blev denne bemærkning fremsat i 2009, mens betænkningen omhandler overtrædelser af menneskerettighederne i 2008. Dette ændringsforslag ændrer derfor ikke den tekst, som det er tiltænkt at ændre. For det andet sammenlignes pavens bemærkninger i dette ændringsforslag med de mest alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne, anvendelsen af dødsstraf, overtrædelser af menneskerettighederne i Kina og tortur overalt. Denne sammenligning viser en kynisk mangel på respekt for ofre for overtrædelser af menneskerettighederne over hele verden.

(Bifald)

For det tredje er det en så utrolig bagvaskelse, en så utrolig diskrimination af paven, at ALDE-Gruppen meget vel kan knyttes hertil, men det skal Europa-Parlamentet under ingen omstændigheder.

(Kraftigt bifald)

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil give Dem Den Juridiske Tjenestes og formanden for Europa-Parlamentets mening, eftersom han naturligvis er blevet taget med på råd i overensstemmelse med vores forretningsorden.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Jeg ville bare sige til hr. Nassauer, at juridisk set tæller paven ikke årene, for han tæller evigheden.

Formanden. – Så, så ... Den Juridiske Tjeneste har kontrolleret dette grundigt ud fra et teknisk perspektiv, ud fra de nævnte elementer, ud fra et indholdsperspektiv og ud fra undersøgelsesperioden.

Den Juridiske Tjeneste er af den mening, at ændringsforslaget kan behandles, og det mener formanden for Europa-Parlamentet også. Det er således udelukkende hr. Pötterings afgørelse. Derfor, hr. Nassauer, kan ændringsforslaget desværre godt behandles.

– Før afstemningen om punkt 25

Raimon Obiols i Germà, ordfører. – (ES) Hr. formand! Jeg vil udelukkende henvise til en opdatering af oplysninger, for teksten fordømte fængslingen af en sudanesiske leder, som er blevet løsladt.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om ændringsforslag 2

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Hr. formand, hr. Nassauer! Retten til selvbestemmelse er en menneskeret, og det omfatter seksuel selvbestemmelse. Det var til en vis grad allerede aktuelt i 2008, og det, der blev sagt, er særdeles uheldigt.

Jeg vil læse ændringsforslag 2 højt. På den ene side handler det om en rettelse af fakta og på den anden side om en mere afbalanceret formulering:

"Understreger vigtigheden af at fremme seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder som en forudsætning for en vellykket kamp mod hiv/aids, der forårsager enorme tab, hvad angår menneskeliv og økonomisk udvikling, hvilket især påvirker de fattigste regioner i verden. Er bekymret over pave Benedict XVI's erklæringer, som giver det indtryk, at brug af kondom kan medføre en øget risiko for smitsomme sygdomme. Er af den mening, at de erklæringer vil hæmme kampen mod hiv/aids alvorligt;". Resten af ændringsforslaget forbliver uændret.

(Bifald fra venstre)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Ændringsforslaget har ikke en lige så uhøflig klang som prototypen, men fakta er de samme. Derfor forkaster vi det mundtlige ændringsforslag.

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 16

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Undskyld, at jeg afbryder Dem, men jeg forstod det sådan, at ændringsforslag 16 faktisk blev forkastet, og nu meddelte De, at det blev vedtaget. Kunne De afklare dette?

Formanden. – Ja, det må De undskylde, det var en talefejl. Flertallet var imod. Det var værd at kontrollere det, men Mødetjenesten havde allerede rettet min fejl.

Tak for Deres bemærkning.

9.15. Udvikling af et EU-område for strafferetspleje (A6-0262/2009, Maria Grazia Pagano)

9.16. Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union (A6-0142/2009, Jean-Luc Dehaene)

– Før afstemningen

Jean-Luc Dehaene, ordfører. – (NL) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne komme med en teknisk bemærkning. Som jeg forstod det, skulle ændringsforslag 1 ikke erstatte teksten, men snarere supplere den. Det var i den forstand, at jeg stemte for dette ændringsforslag.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke hele Kommissionen for det meget tætte samarbejde og påpege, hvor vigtigt det er, at vi under Lissabontraktaten har et tæt interinstitutionelt samarbejde helt fra starten. Derfor vil jeg også gerne påpege, at vi i overgangsperioden fra Nicetraktaten til Lissabontraktaten også skal fortsætte med indgående høringer med Det Europæiske Råd, hvis vi vil undgå at begynde den næste valgperiode i en tilstand af absolut forvirring.

Formanden. – Jeg kan faktisk bekræfte, at ændringsforslag 1 er indgivet som en tilføjelse.

9.17. Udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten (A6-0133/2009, Elmar Brok)

9.18. Gennemførelsen af borgerinitiativet (A6-0043/2009, Sylvia-Yvonne Kaufmann)

– Før afstemningen

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! I henhold til artikel 1 i Europa-Parlamentets etiske regler vil jeg på vegne af min gruppe gerne takke Dem for de møder, De har været formand for. De var en af de bedste – tak.

(Kraftigt bifald)

Formanden. – Det er korrekt, at vi er ved at nå til den endelige afstemning – må jeg have lov til at komme med en personlig tak for Deres tillid og for vores venskab gennem så lang tid. For sidste gang i denne valgperiode og for sidste gang nogensinde vil jeg derfor bede Dem om at stemme. Derefter går vi hver vores veje.

Jeg er overbevist om, at vi på trods af vores politiske uenigheder og baner alle forbliver tro mod de europæiske idealer, men De skal vide, at det, som jeg ser det, altid vil forblive en meget stor ære i mit liv at have været så heldig at være formand for disse forhandlinger i denne kollegiale atmosfære igennem 10 år.

(Kraftigt bifald)

9.19. Kommissionens forslag til forordning om REACH for så vidt angår bilag XVII

– Efter afstemningen

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg vil også gerne takke Dem, og jeg vil gerne påpege, at artikel 2 indeholder en fejl, da De ikke længere står på listen. Det er virkelig en skam!

(Bifald)

Formanden. – Tak.

10. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Parlamentets nye rolle efter Lissabontraktaten er meget vigtig, og jeg håber, at Parlamentet vil udnytte de muligheder, det får, efter dets bedste evne. Som medlem af en etnisk minoritet, der traditionelt er at finde i de europæiske lande, er jeg især glad for, at etniske minoriteters rettigheder for første gang benævnes individuelle rettigheder i artikel 2. Jeg håber, at grupperettigheder følger efter så hurtigt som muligt.

Jeg går frivilligt på pension, af egen fri vilje, men ikke uden at føle mig nostalgisk efter fem år som medlem af Parlamentet og 15 år som medlem af parlamentet i Rom. Som italiensk statsborger, med tysk som modersmål, af østrigsk-slovensk afstamning, med tyrolsk natur – en rigtig europæer – har jeg især været glad for, at vi alle er genforenet i Europa-Parlamentet som minoriteter, og at minoriteter har fået muligheder. Mange har endnu ikke rigtig indset, at de tilhører en minoritet, men jeg håber, at de vil føle dette mere og mere, også staterne. Jeg er Parlamentet taknemmelig for den forståelse, som det har vist minoriteter.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for hr. Leinen's betænkning og beslutningsforslag af følgende årsager. Vi er vant til at gentage, at Europa-Parlamentet er den eneste institution i EU, som vælges direkte af folket. I betragtning af, at det er en institution, der er valgt af folket, har Europa-Parlamentets beføjelser dog efter min mening indtil nu været utilstrækkelige.

Derfor mener jeg, at det, som vi har vedtaget i dag, dvs. Parlamentets nye beføjelser i forbindelse med anvendelsen af den fælles beslutningsprocedure, de nye budgetforvaltningsbeføjelser, den nye godkendelsesprocedure og de nye tilsynsbeføjelser, er meget vigtigt. Jeg mener også, at Lissabontraktaten vil styrke EU's demokratiske legitimitet, især når Parlamentets beføjelser udvides til at anvende den fælles beslutningsprocedure.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Nu forstår jeg, hvad taktikken er. Den er ganske enkelt at ignorere stemmerne og gennemføre Lissabontraktaten, som om vælgerne i Frankrig, Nederlandene og Irland faktisk havde stemt ja.

En efter en gennemføres de mest omstridte artikler og bestemmelser om udenrigsministeren og udenrigspolitikken, chartret om grundlæggende rettigheder og harmoniseringen af retlige og indre anliggender. Så kan kolleger vende sig mod de irske vælgere og sige: "Det er for sent at stemme nej nu, for vi har gennemført det hele, så I ville kun irritere alle og isolere jer selv, idet hovedparten af Lissabontraktaten faktisk allerede er trådt i kraft i praksis, om end ikke i princippet."

Jeg ved ikke, om det vil komme til at fungere. Det er op til de irske vælgere, men jeg ville blive temmelig skuffet, hvis de bukkede under for presset. Det er naturligvis op til dem at træffe deres egen beslutning, men der er, når alt kommer til alt, tale om borgere, hvis fædre bekæmpede det britiske imperium. Hvis de giver efter for Europa-Parlamentet nu, tror jeg, at de vil føle sig mindre værd som folk.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil også tilslutte mig den lange række af talere og takke Dem. Mange tak for Deres formandskab og Deres tålmodighed, når vi har rejst os for at tale.

Jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi, når det kommer til Lissabontraktaten, anerkender, at den endnu ikke er ratificeret, og vi bør ikke opføre os, som om den er. Vi bør ikke ignorere viljen hos de vælgere, som endnu ikke har ratificeret den, og de lande, der endnu ikke har ratificeret den.

Vi skal også huske reglerne i starten af spillet, og vi skal forsøge ikke at ændre reglerne, når vi er midtvejs. I begyndelsen af den konstitutionelle proces var reglerne, at alle lande skulle ratificere traktaten, ellers faldt den. Frankrig og Nederlandene ratificerede ikke traktaten, så forfatningen faldt. Hvad angår Lissabontraktaten, var reglerne i begyndelsen også, at alle lande skal ratificere den, ellers falder den. Alligevel besluttede vi os for at fortsætte, da det irske folk stemte nej, og få dem til at stemme igen.

Hvis De virkelig ønsker, at folkets vilje skal være bag dette, så foreslår jeg den britiske regering, at den opfylder sit løfte fra manifestet om at afholde en folkeafstemning om Lissabontraktaten.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Ierne er virkelig tåbelige, hvis de følger den skeptiske fløj i Det Konservative og Unionistiske Parti. Jeg kan forsikre hr. Hannan om, at det irske folk ikke vil følge – og aldrig har fulgt – den skeptiske fløj i Det Konservative og Unionistiske Parti.

Deres dagsorden er ikke engang i Storbritanniens bedste interesse – den er i partiets egen interesse. Det er en skændsel, at et land, som gav os Winston Churchill, har sendt disse personer til Parlamentet for at fremme deres egne snævre interesser frem for det britiske folks interesser og Europas interesser.

Det er underligt at se disse britiske konservative forbundsfæller til Sinn Féin-partiet, som undlader at stemme. Ingen af dem har været her i Parlamentet i dag eller i går. De dukker ikke op i Parlamentet. De deltager ikke i parlamentsudvalgene. Hvordan de hæver deres løn og udgifter, ved jeg ikke, men de sagde her i Parlamentet, at hvis denne og andre betænkninger blev vedtaget, ville det være det værste, der var sket i denne valgperiode, og så dukker de ikke engang op for at stemme. Det er ganske enkelt en skændsel.

– Betænkning: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Robert Evans (PSE). – (EN) Hr. formand! Efter 15 år bliver dette min sidste tale i Europa-Parlamentet, og jeg mener, at der er få sager, der er vigtigere end hele spørgsmålet om asyl, og hvordan europæiske lande imødekommer denne udfordring.

Der findes heller ikke nogen nem løsning på dette problem. Hvis der gjorde, ville der efterhånden være et land, som havde fundet ud af det. I virkeligheden vil jeg foreslå, at den eneste måde, hvorpå man kan reducere antallet af desperate mennesker, som søger tilflugt og asyl i et andet land end deres eget, er at tage fat på de grundlæggende årsager, der tvinger dem til at forlade deres hjem og hjemlande. Derfor er det så vigtigt, at vi i EU og i alle udviklede demokratiske lande tilbyder vores rådgivning, hjælp og støtte – herunder økonomisk støtte – til de lande, som er påvirket af krig, intern vold, mangel på menneskerettigheder eller diskrimination.

Vi skal ligeledes bekæmpe fattigdommen i hele verden, som bidrager til migrationspresset. Vi bør aldrig fordømme folk, som er tvunget til at søge asyl eller flygtningestatus. I stedet skal vi udtrykke vores medfølelse og tilbyde vores støtte. Det er vores udfordring i dag.

– Betænkning: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Retten til at kontrollere sine grænser er med til at definere en stat, og tildelingen af opholdsret eller statsborgerskab er med til at kendetegne nationalitet. Når vi overfører det fra et nationalt til et europæisk niveau, behandler vi EU som et enkelt retsområde med dets egne eksterne grænser og den øvrige staffage ved nationalitet. Der er ikke mandat for dette. Der er ikke nogen, som har stemt for denne oprettelse af et europæisk asylkontor. Men vi skaber naturligvis et nyt bureaukrati, som har en materiel interesse i, at den politiske harmonisering på europæisk niveau fortsætter i de følgende år, med eller uden folkelig opbakning.

Jeg vil lige reagere – for nu at skifte emne – på det, som Gay Mitchell, parlamentsmedlemmet for Dublin, sagde for et øjeblik siden, og som var rettet mod mig. Han kastede Winston Churchill i hovedet på mig og sagde, at det var en skændsel for Churchills parti at sende folk som mig til Strasbourg.

Lad mig afslutte min tale med at citere Churchills egen udtalelse om emnet. Han sagde: "Vi har vores egen drøm og vores egen opgave. Vi er sammen med Europa, men ikke en del af det. Vi er forbundet, men ikke forenet. Vi er engagerede i hinanden og knyttet til hinanden, men ikke opslugte af hinanden. Og hvis europæiske statsmænd henvender sig til os med de ord, som blev brugt i gamle dage, "Ønsker du, at jeg skal tale din sag hos Kongen eller Hærføreren?", skal vi svare ligesom kvinden i Sjunem "Nej, jeg bor midt iblandt mit Folk"."

– Betænkning: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil blot ganske kort sige, at jeg stemte for fru Hieronymis betænkning. Jeg vil også gerne takke fru Hieronymi for hendes fremragende arbejde i Kultur- og Uddannelsesudvalget med audiovisuelle sager. Jeg ved, at hun skal forlade Parlamentet, og at dette var hendes sidste betænkning til os i Parlamentet, i hvert fald i et stykke tid.

Det er meget vigtigt, at det audiovisuelle element i programmet MEDIA Mundus udvides, så det også bliver tilgængeligt for tredjelande, herunder de afrikanske stater. Det er en måde, hvorpå samarbejdet kan udvides. Det er også et fremragende udviklingssamarbejde og en måde, hvorpå disse lande tilskyndes til at flytte sig mod et bedre liv og en bedre udvikling. Ligeledes er det en måde, hvorpå vi kan påtage os et etisk ansvar for de afrikanske nationer, hvilket kun er retfærdigt. Frem for alt er min tale dog en tak til fru Hieronymi for hendes fremragende arbejde.

– Betænkning: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke min støtte til Costa-betænkningen. Jeg er dog bekymret, og jeg vil gerne gøre Parlamentet opmærksom på, hvordan bestemmelser som disse anvendes til at kvæle konkurrencen snarere end at beskytte luftfartsselskaberne, hvilket var formålet med denne lovgivning.

Det er ikke usædvanligt for luftfartsselskaber at gemme på ankomst- og afgangstidspunkter. Lad mig dele et eksempel med Dem. Birmingham lufthavn i min valgkreds. Vi har set den direkte flyrute til Amritsar med Air India blive ophævet. Denne meget populære og profitable rute blev annulleret sidste oktober, hvilket tvang kunderne til at foretage unødvendige rejser og medførte besvær med at tage til andre lufthavne, hvilket skyldtes, at Air India ikke ønskede at miste sine meget værdifulde ankomst- og afgangstidspunkter i Heathrow. Det er virkelig overvældende, at der er masser af andre luftfartsselskaber, som gerne vil overtage ankomst- og afgangstidspunkterne, men som ikke kan, fordi Air India holder fast på dem.

Jeg håber, at resultatet bliver, at vi sikrer, at luftfartsselskaber ikke holder fast på ankomst- og afgangstidspunkter uden grund. Kommissionen skal sikre, at denne lovgivning ikke misbruges. Det handler ikke blot om, at jeg er mistænksom, men der er risiko for, at kunderne kommer til at stå tilbage med meget få valg.

– Forslag til beslutning B6-0261/2009 (Moldova)

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Situationen i Republikken Moldova er nu klar. Vi har et kommunistparti, som opfører sig på nøjagtig samme måde som de sovjetiske kommunistpartier, der gjorde halvdelen af Europa til slaver i det 20. århundrede. Vi har en opposition, der er inspireret af demokrati, og som kæmper for en moldovisk republik baseret på europæiske værdier.

Det beslutningsforslag, som vi stemte om i dag, sender et stærkt signal til Chişinău, men dette signal skal bakkes op af specifikke handlinger fra Kommissionen og Rådet. Derfor opfordrer jeg Kommissionen til et aktivt samarbejde med den demokratiske opposition i Chişinău for at finde effektive måder at styrke den demokratiske bevidsthed i Republikken Moldova på. Den mest effektive måde at gøre dette på er efter min mening at ophæve visumkravene for borgere fra Republikken Moldova inden for Fællesskabet.

Jeg vil gerne sige klart og tydeligt til Rådet, at vi ikke skal bilde os noget ind. Nøglen til demokratisering i Republikken Moldova ligger stadig i Moskva. EU skal handle for at reducere denne indflydelse. Faktisk viser historien os, at disse handlinger skal være omfattende. Borgerne i Moldova forventer nøjagtig det samme af EU, som borgerne i Østeuropa forventede af Vesten før 1989.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningsforslaget om situationen i Moldova, for den 5. april var jeg en af de observatører, som overvågede parlamentsvalget i landet. Vi var alle vidner til den uro, der opstod efter valget i Moldova, men en måned efter valget mener jeg, at det er særlig vigtigt endnu en gang at fremhæve, at relationerne mellem EU og Republikken Moldova fortsat skal udvikles, og at vi ønsker dette, mens vi stræber efter mere europæisk stabilitet, sikkerhed og velfærd, og mens vi stræber efter nye skillelinjer.

EU's samarbejde med Moldova skal dog gå hånd i hånd med en reel og klar forpligtelse fra Moldovas regerende institutioner til at stræbe efter demokrati og leve op til menneskerettighederne.

– Betænkning: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! Jeg er meget tilfreds med resultatet af afstemningen om betænkningen om årsberetningen om menneskerettighederne i verden i 2008. Jeg er især tilfreds med Parlamentets holdning i forbindelse med afstemningen om ændringsforslag 2, som omhandlede pave Benedict XVI.

Jeg mener, at sproget, påstandene og ordforrådet i dette ændringsforslag er fuldstændig uacceptable, og jeg kan næppe forestille mig en situation, hvor Parlamentet kunne afslutte sin valgperiode ved at vedtage en erklæring, som fordømmer pave Benedict XVI for hans bemærkninger og for kirkens lære.

Derfor lykønsker jeg Parlamentet med at vedtage denne betænkning, en vigtig betænkning om den globale menneskerettighedssituation sidste år, som understreger de vigtigste problemer – henrettelse, tortur, grusom, umenneskelig adfærd, menneskerettighedsforkæmpernes situation, kvinders og børns situation og mange andre sager.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg er meget taknemmelig for, at Parlamentet afviste De Liberales skandaløse angreb på paven. Selv med hr. Graf Lambsdorffs noget mere velvalgte ord ville det have været en skandaløs erklæring. Jeg er nødt til at sige klart og tydeligt, at der her i Parlamentet er nogen, som forsøger at anbringe den højeste moralske autoritet i det 21. århundrede, der rækker langt ud over de 1 mia. katolikker og yder støtte til Europa og hele verden, på samme niveau som torturbødler, personer, som overtræder menneskerettighederne, og diktatorer. Det er helt uhørt, og det vil forfølge Den Liberale Gruppe og det tyske parti FDP.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Hver gang vi diskuterer menneskerettigheder, lader det til, at vi taler om et virtuelt EU. Et EU, som kun eksisterer i Parlamentets betænkninger, Kommissionens pressemeddelelser og Rådets meddelelser. Det er det skønne, fredelige menneskerettigheds-EU, som spreder sine værdier, ikke ved hjælp af sprænggranater, men snarere ved hjælp af handelsaftaler og partnerskabsaftaler.

Jeg mener dog, at en eller anden bør stoppe op og spørge, hvor EU er i den virkelige verden. I den virkelige verden forsøger Bruxelles at sælge våben til kommunistregimet i Beijing og isolere Taiwan, fedter for ayatollaherne i Teheran, afviser at handle med Castro-modstanderne i Cuba og forsøger at sende midler til Hamas. Protektorater – eller satrapier som under det osmanniske rige – i Bosnien og Kosovo opretholdes, og inden for egne grænser ignoreres folkets vilje i folkeafstemninger.

Måske har vi, når vi respekterer, at den grundlæggende ret til at skifte regering via stemmeboksen og ændre de offentlige politikker via en stemme i EU, gjort os moralsk fortjent til at prædike for andre.

– Betænkning: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! En af de sager, der bekymrer en række af mine vælgere i London, er den omfattende indskrænkning af de civile rettigheder, som vi har set i Storbritannien under Labourregeringen siden 1997. Noget, der bekymrer dem endnu mere, er, når jeg fortæller dem om den omfattende indskrænkning af de civile rettigheder, som finder sted i EU. Vi har set en række traktater såsom Prümtraktaten, der har været stærkt bekymrende. Heldigvis tvang en ny afgørelse fra EF-Domstolen den britiske regering til at aflevere data om og profiler for personer, som blev dømt uskyldige, selv om regeringen ønskede at beholde dem.

Den britiske regerings beslutning om først at fjerne profilerne for uskyldige efter mindst seks år viser imidlertid dens manglende respekt for vores frihedsrettigheder. Beslutningen viser, at "uskyldig, indtil andet er bevist" i Storbritannien anses for at være en bemærkning, som man kan se bort fra, snarere end et grundlæggende princip i vores samfund. Det er slemt nok, at de britiske politistyrker har adgang til denne store mængde data og personlige oplysninger, men andre europæiske regeringer vil også få adgang til disse.

Prümtraktaten blev gennemtvunget i den europæiske lovgivning uden en ordentlig demokratisk kontrol. Man mente, at over 3,5 mio. mennesker nu kunne få deres personlige oplysninger sendt rundt i hele EU. Dette vil vække tillid hos et fåtal.

– Betænkninger: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009) og Elmar Brok (A6-0133/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) – (EN) Hr. formand! Jeg ved, at Parlamentet har ringe begreb om, hvad europæerne faktisk ønsker. Vi foretrækker at fortælle dem, hvad vi synes, de skal ønske. Nu er jeg ikke

venlig. Jeg går ud fra, at medlemmerne i Parlamentet faktisk forstår, hvad vores vælgere ønsker, og hvordan de ser på Europa. Mange af os er imidlertid bare ligeglade.

De vil ikke lytte til det mindretal i Parlamentet, som mener, at EU er på vej i den forkerte retning, og de vil i hvert fald ikke tage de stemmer, der går imod dem ved folkeafstemninger på tværs af EU, til sig. De er ligeglade med, om de får deres vilje hos regeringerne – såsom regeringen i Det Forenede Kongerige – ved at lyve for deres vælgere, opnå et falsk mandat, love at afholde folkeafstemning om disse sager for så at gå fra det løfte. Det, som parlamentsmedlemmerne bekymrer sig om, er tid. Hvorfor? Hvorfor haster det sådan med at få Lissabontraktaten ratificeret på tværs af de 27 medlemsstater? Svaret er meget enkelt: for at nægte det britiske folk at have noget at skulle have sagt i denne sag.

Jeg forlader Parlamentet i dag, forhåbentlig for at tage tilbage til mit hjemlands parlament, Underhuset, for at repræsentere folk i Woodford Halse, Daventry, Long Buckby, Guilsborough, Brixworth, Earls Barton og andre steder i den valgkreds, der er kendt som Daventry. Det er folk, som har fået nok af at blive ignoreret af den nuværende britiske regering, af folk her i Parlamentet og af Kommissionen. Hvis jeg kommer ind i Underhuset, vil jeg ikke slappe af, før mine vælgere har fået noget at skulle have sagt om denne traktat. Heldigvis har jeg grund til at tro, at afstemningen i Det Forenede Kongerige vil blive afholdt ret snart. Så skynd Dem bare, alt hvad De kan. Det britiske folk skal nok få sagt det, de vil.

– Betænkning: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Glyn Ford (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne afgive en stemmeforklaring i forbindelse med Brok-betænkningen. For det første som en hyldest til det arbejde, som hr. Brok har gjort her i Parlamentet. For det andet for at vise min støtte til ratificeringen af Lissabontraktaten, men vigtigere endnu for at tilskynde min regering til, når Lissabontraktaten er blevet ratificeret, og når vi i Det Forenede Kongerige får en ekstra plads, at tildele den plads til det gibraltarske folk.

Jeg er stolt af at have repræsenteret Gibraltar igennem de sidste fem år her i Parlamentet, og jeg er glad for at kunne fortsætte. Men jeg må helt ærligt sige, at det er svært for de syv medlemmer, som er blevet valgt til at repræsentere Gibraltar, at behandle de sager, vi får, på retfærdig vis: menneskerettigheder, anmeldelser om uregelmæssigheder, pensionsspørgsmål, grænseoverskridende forurening og selvfølgelig de bilaterale forbindelser med Spanien.

Nogle mener, at tallene ikke passer. Det vil være for meget at give Gibraltar en plads. Danmark gav i mange år en plads i Parlamentet til Grønland. Grønland har ca. dobbelt så mange indbyggere som Gibraltar. Danmark gav 8 % af sine pladser til 50 000 personer. Jeg beder den britiske regering om at give mindre end 1,5 % af sine pladser til de 26 000 personer i Gibraltar.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Igennem 10 år her i Parlamentet har jeg lagt øre til en hel masse vås, men jeg tror ikke, at jeg nogensinde har hørt sådan en gang uforfalsket vrøvl, som jeg hørte under forhandlingen om denne betænkning i går fra palæoføderalister såsom hr. Brok og hr. Corbett, der i tomme fraser snakkede om de nationale parlaments suverænitet, som om de interesserede sig for det.

Et parlaments suverænitet er et symbol på folkets suverænitet. Den er der ikke for at sikre de nationale parlamentarikeres privilegier. Når vi vælger et parlament, overlader vi det til det at beskytte vores rettigheder i en midlertidig og betinget periode. Nationale parlamentsmedlemmer har ingen ret til at foretage permanente fravigelser fra disse rettigheder uden at gå tilbage og bede om folkets klare mandat.

Vi har 646 parlamentsmedlemmer i Det Forenede Kongerige. 638 af dem blev valgt på baggrund af et udtrykkeligt løfte om at sætte den europæiske forfatning til folkeafstemning, før de ratificerede den. Når vi hører alt det her om, hvordan den europæiske forfatning nu er lovlig, fordi alle disse parlamentsmedlemmer er gået videre med den, betyder det ikke en underkendelse af en folkeafstemning. Det er en underkendelse af det repræsentative demokrati.

Hvis vi ønsker at genoprette vores ære og skabe en mening og et formål med vores eksisterende repræsentative regeringssystemer, skal vi stole på folket og give dem deres folkeafstemning – som vi har lovet. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Libor Rouček (A6-0225/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om ligestillingsaspektet i EU's eksterne forbindelser. En større integration af kvinder i politik, særligt i forbindelse med eksterne forbindelser og diplomati, er væsentlig for en vellykket gennemførelse af EU's eksterne politikker, herunder inden for områderne bistand, udvikling, udvidelse, naboskabspolitik, konfliktløsning, sikkerhed og fredsopbygning og international handel.

Selv om der er vedtaget en række politiske dokumenter på EU-plan om ligestilling og kvinders rettigheder, er den praktiske forpligtelse hertil fortsat vag, og de budgetmidler, der er øremærket specielt til ligestillingsspørgsmål, er utilstrækkelige. Det er vigtigt at understrege, at ligestillingsaspektet ikke blot kræver politiske erklæringer på højt plan, men også politisk vilje hos EU og medlemsstaternes regeringer.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative parlamentsmedlemmer støtter fuldt ud en politik om lige muligheder og ikkediskrimination af kvinder på alle områder i det offentlige og erhvervsmæssige liv. Denne betænkning er dog for præskriptiv i sin tilgang, og med den forsøges det at mikroforvalte alle områder i forbindelse med Unionens optræden udadtil, herunder at oprette et EU-institut for ligestilling mellem mænd og kvinder uden at anerkende de fremskridt, som alle EU-institutionerne har gjort for at gøre alle muligheder tilgængelige for det kvindelige personale. Betænkningen omhandler benchmarks og mål, som i høj grad minder om kvoter undtagen af navn, og der slås til lyd for at indsætte kvinder på ESFP-missioner uden at præcisere deres status som soldater. Derfor afholdt de britiske konservative sig fra at stemme om betænkningen.

– Betænkning: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Parlamentet stemte i dag om en betænkning om dets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten. Betænkningen indeholder udtalelser fra forskellige udvalg om de ændringer, som Lissabontraktaten vil medføre. I betænkningen udtrykkes der glæde over, at Parlamentet får mere indflydelse på EU's lovgivningsarbejde.

Vi har valgt at stemme for denne betænkning, fordi Europa-Parlamentet skal forberede sig på at gennemføre de ændringer, der vil opstå i forbindelse med dets arbejde, hvis Lissabontraktaten træder i kraft. Vores stemmer skal imidlertid på ingen måde ses, som om vi foregriber de enkelte medlemsstaters ratificeringsprocesser. Vi har fuld respekt for alle medlemsstaters ret til selv at beslutte, om de ønsker at ratificere Lissabontraktaten.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Det er ikke Europa-Parlamentets opgave eller ansvar at gennemføre Lissabontraktaten. Hvorfor ikke? Fordi traktaten ikke er trådt i kraft. Den blev faktisk fuldstændig forkastet af de irske vælgere sidste år. Derfor er det helt utrolig arrogant og symptomatisk for den institutionelle uimodtagelighed over for den demokratiske mening, som kendetegner EU, at tale om Europa-Parlamentets nye rolle og ansvar ved gennemførelsen af Lissabontraktaten.

Jeg håber, at de irske vælgere, når de senere i år skal til folkeafstemning, vil forkaste Lissabontraktaten på ny. Lederen af mit parti, Det Konservative og Unionistiske Parti, David Cameron, har forpligtet sig til at afholde en national folkeafstemning om Lissabontraktaten, hvis den ikke allerede er trådt i kraft. Jeg håber derfor, at det britiske folk får en chance for at slå det sidste søm i kisten for denne jammerlige traktat. De britiske konservative tror på en meget anderledes vision for EU i forhold til den, som Lissabontraktaten repræsenterer, og vi danner med rette en ny politisk gruppe i Europa-Parlamentet for at slå til lyd for vores vision.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Hr. Leinen's betænkning. Denne betænkning præsenterer en detaljeret analyse af Europa-Parlamentets nye beføjelser i lyset af Lissabontraktaten, særligt de nye beføjelser i medfør af den fælles beslutningsprocedure, de nye budgetbeføjelser, den nye samtykkeprocedure, de nye kontrolbeføjelser, de nye rettigheder med hensyn til at blive underrettet og de nye borgerrettigheder.

Slutresultatet er, at Europa-Parlamentet styrker sine beføjelser, særligt i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure, og øger sine muligheder for at påvirke beslutningstagningen, hvilket vil styrke EU's demokratiske legitimitet.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne betænkning er en del af en pakke med fem betænkninger, der er vedtaget i Parlamentet i dag, og som viser den klareste mulige foragt for den demokratisk og suverænt udtrykte vilje hos de franske, nederlandske og irske borgere, der forkastede den europæiske forfatning og

den såkaldte Lissabontraktat. Den er også en del af en antidemokratisk proces og kampagne, som har til formål at gennemtvinge dette uacceptable udkast til traktat.

Med fuldstændig mangel på respekt for den demokratiske vilje, som disse borgere har udtrykt, og for de bestemmelser, der er indeholdt i traktaterne – som højrefløjen og socialdemokraterne vedtog i fællesskab – tvinger de de irske borgere til at stemme ved en ny folkeafstemning (samtidig med at de forhindrer andre i at blive hørt på denne måde). De øger også presset og deres indblanding for at fremtvinge en accept af denne traktat, som vil medføre øget føderalisme, nyliberalisme og militarisme i EU.

Sådan er vores hykleriske og kyniske europæiske demokrati. De samme personer, som ignorerer det, der bliver sagt (som f.eks. Det Socialistiske Parti i Portugal og Det Socialdemokratiske Parti i Portugal), som har nægtet deres borgere en debat og offentlig høring i form af en folkeafstemning om den foreslåede Lissabontraktat, og som kun respekterer folkets vilje, hvis den er i overensstemmelse med deres egen, beder nu borgerne i alle EU-medlemsstaterne om at have tillid til dem og stemme på dem i det forestående valg til Europa-Parlamentet...

Det er simpelthen uforskammet...

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Lissabontraktaten, som er 96 % identisk med forfatningstraktatudkastet, blev forkastet ved folkeafstemningen i Irland. Før det blev forfatningstraktatudkastet forkastet ved folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene.

Et flertal her i Parlamentet nægter at anerkende deres politiske nederlag. Det er en uhyrlig overtrædelse af de demokratiske principper og et lige så uhyrligt eksempel på den arrogance, der kendetegner samarbejdet i EU.

Hr. Leinens betænkning om Europa-Parlamentets nye roller omfatter skridt i retning af et Europas Forenede Stater – som antydtes i Lissabontraktaten – og det foreslås endvidere, at EU nu også skal bevæge sig ind på uddannelsesområdet, herunder sport osv.

Det ville have været ønskværdigt, hvis betænkningen i stedet havde taget fat om problemet med Parlamentets manglende demokratiske legitimitet. Vi er igen på vej mod et valg, hvor valgdeltagelsen forventes at være meget lav. Medlemsstaternes vælgere er stadig meget lidt engagerede i det supercentralistiske Europa-Parlament. Så længe den politiske debat om repræsentativt demokrati er fokuseret på valgene til de nationale parlamenter, bør de nationale parlamenter være de højeste beslutningstagende organer i Unionen – ikke Europa-Parlamentet.

Jeg stemte imod betænkningen.

– Betænkning: Catherine Guy-Quint (A6-0183/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Hvorfor taler vi om Lissabontraktaten, når den ikke engang er trådt i kraft? Hvorfor ignorerer vi den demokratiske vilje hos de irske borgere, som forkastede traktaten for et år siden? Årsagen er naturligvis, at EU er meget lidt interesseret i den demokratiske mening og er fast besluttet på hurtigt at skabe en stadig snævrere sammenslutning på trods af en manglende offentlig legitimitet. De irske vælgere skal stemme om traktaten igen, fordi EU bare ikke vil acceptere et nej.

Kløften mellem EU og borgerne vokser hele tiden. Ved at henvise til Lissabontraktaten, som om den var en kendsgerning, øges dette demokratiske underskud blot. Af denne og mange andre årsager er jeg glad for, at de britiske konservative vil blive en del af en ny politisk gruppe i det næste parlament og hellige sig en reform af EU samt udfordre den gældende opfattelse om en stadig snævrere sammenslutning, som har vist sig at være så upopulær og har forårsaget så meget skade i min region i Nordøstengland.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Vi har stemt for betænkningen om de finansielle aspekter ved Lissabontraktaten, der omhandler den form, som budgetproceduren vil tage, hvis Lissabontraktaten træder i kraft.

Vi støtter ikke de dele af betænkningen, som handler om, at EU skal have sine egne indtægter via beskatninger. Vi er også imod etableringen af fleksibilitetsmekanismer.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Lissabontraktaten, som er 96 % identisk med forfatningstraktatudkastet, blev forkastet ved folkeafstemningen i Irland. Før det blev forfatningstraktatudkastet forkastet ved folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene.

Et flertal her i Parlamentet nægter at anerkende deres politiske nederlag. Det er en uhyrlig overtrædelse af de demokratiske principper og et lige så uhyrligt eksempel på den arrogance, der kendetegner samarbejdet i EU.

Jeg mener ikke, at Europa-Parlamentet skal have større indflydelse på EU-budgettet. I løbet af min tid i Parlamentet har jeg gang på gang bemærket, hvordan det føderalistiske flertal på liberal vis ønsker at give tilskud til alting, lige fra kulturelle projekter til strukturstøtte og øget EU-bureaukrati. Ifølge et flertal i Europa-Parlamentet skal alle de forskellige interessegrupper inden for regionalpolitik, fiskerisektoren og landbruget have en del af kagen i EU. I nogle tilfælde er udgiften ikke andet end et PR-stunt. Denne liberale udgiftspolitik føres af EU på et tidspunkt, hvor der er økonomisk krise, og hvor medlemsstaterne må skære ned på udgifterne til sundhedsydelser, skoler og velfærd.

Frem for alt er det heldigt, at Europa-Parlamentet indtil nu ikke har haft ret stor indflydelse på EU's landbrugspolitik. Hvis det havde det, ville EU ende med at være kørt fast i protektionisme og store subsidier til alle de forskellige grupper inden for landbrugssektoren.

Jeg stemte imod betænkningen.

– Betænkning: Bárbara Dührkop Dührkop (A6-0280/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative har stemt imod asylpakken, da vi, selv om vi tror på samarbejde på dette område, ikke tror på en fællesskabstilgang til asyl- og indvandringspolitik. Vi mener, at beskyttelsen af de nationale grænser for os forbliver et væsentligt element i den offentlige politik på nationalt niveau.

– Betænkning: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) For 14 dage siden vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om en fælles indvandringspolitik for Europa, hvilket banede vejen for det, som Kommissionen allerede havde planlagt, nemlig masseindvandring. I dag er det asylansøgnernes tur. Idéen er at oprette et "asyl-Europa".

Det helt klare formål er at sikre højere standarder inden for behandlingen af asylansøgere, for så vidt angår deres modtagelsesforhold. Det betyder ikke blot, at der skal fastlægges minimumsstandarder for modtagelsesforhold i alle medlemsstaterne, men også at der skal ydes støtte til det enorme antal asylansøgere, som bosætter sig.

Derfor udvides dette fremtidige direktiv til at omfatte alle personer, der lovligt eller ulovligt indrejser på EU's territorium. De administrative restriktioner i medlemsstaterne med hensyn til adgang til arbejdsmarkedet skal ophæves fuldstændig. Social bistand, lægebehandling, psykologisk bistand og boligstøtte samt juridisk bistand skal værtsmedlemsstaten sørge for. Afvises det at yde en sådan bistand og støtte, underkastes medlemsstaten ankesager og undersøgelser... det er ofte ikke tilfældet for statsborgere...

Ved at vedtage denne anden fase af "asylpakken" fremmer og opfordrer Bruxelles til global indvandring til Europa..

Vi vil altid være imod denne internationalistiske vision, hvis eneste formål rent ud sagt er at ødelægge borgerne og nationerne i Europa.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) I den sidste afstemning i denne valgperiode bliver vi bedt om at fælde dom over asylpakken. Dette markerer enden på en proces, som har fundet sted gennem hele denne valgperiode. Selv om der er gjort nogle fremskridt, er medlemsstaterne desværre stadig uenige, for så vidt angår anerkendelsen af flygtninges status. Beviset på dette er de grænser, som kan ses i direktivet om modtagelsesforhold for asylansøgere. Igen er det medlemsstaterne, der er i frontlinjen, på bekostning af det europæiske sammenhold, som vi kræver på dette område. Jeg håber, at vi i løbet af den næste valgperiode ved andenbehandlingen vil være i stand til at vende denne situation med henblik på at udarbejde en reel europæisk asyilov, som garanterer en reel beskyttelse af disse særlig sårbare mænd og kvinder.

– Betænkning: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark og Anna Ibrisagic (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Vi konservative har i dag stemt for fru Hennis-Plasschaerts betænkning A6-0284/2009 om kriterier

og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet af tredjelandsstatsborgere eller statsløse.

Vi er bevidste om og forstår, at den store tilstrømning af mennesker, som kommer med skib via Middelhavet, skaber en svær situation for nogle af de mindre lande ved EU's sydlige søgrænse, og vi er enige i, at der skal gøres noget for at løse situationen.

Det er vigtigt, at den såkaldte suspensionsordning ikke formuleres på en sådan måde, at der er en risiko for at fjerne medlemsstaternes incitament til at forbedre standarden for asyl- og modtagelsesprocessen, hvilket ville være i strid med den grundlæggende idé med den fælles lovgivning.

– Betænkninger: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009) og Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Socialdemokraterne glæder sig over alle initiativer, der forbedrer situationen for asylansøgere og folk uden dokumenter. Vi går ind for en generøs fælles asyl- og indvandringspolitik, der er koncentreret om folks behov i overensstemmelse med det, som medlemsstaterne har forpligtet sig til i Geneve-konventionen. Selv om "asylpakken" omfatter nogle gode tiltag, har vi besluttet at stemme imod fru Hennis-Plasschaerts og hr. Masip Hidalgos betænkninger.

Vi socialdemokrater kan ikke lide den asyl- og indvandringspolitik, der føres af det højreorienterede flertal i Europa-Parlamentet. Vi tager især afstand fra, at mundtlig information ikke skal gives på et sprog, som de forstår, at frihedsberøvelse ikke skal finde sted inden for rammerne af Genèvekonventionen, fra lægeundersøgelser med henblik på at fastlægge alder samt fra spørgsmålet om gratis juridisk bistand. Vi finder det også beklageligt, at højrefløjen ikke vil give asylansøgerne ret til at få adgang til arbejdsmarkedet inden for seks måneder.

– Betænkning: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Oprettelsen af dette kontor er endnu et skridt mod en fælles EU-asyl- og indvandringspolitik, en politik, som jeg er absolut modstander af. Jeg mener, at de valgte parlamentsmedlemmer og de ansvarlige ministre i Det Forenede Kongerige skal have ansvar for spørgsmålet om, hvem der må få lov at rejse ind i Det Forenede Kongerige, det er ikke EU's ansvar.

At give EU kontrol med asyl- og indvandringspolitikken vil være dybt skadeligt for vores nationale interesser og kan potentielt udsætte os for større risici i form af terrorisme og organiseret kriminalitet.

Udviklingen mod en fælles asyl- og indvandringspolitik er endnu et tegn på, at EU er fast besluttet på at oprette en enkelt politisk enhed med fælles regler for alle. Det er ikke den vision, som de britiske konservative har for EU, og vi vil arbejde for en meget anderledes vision for EU, når vi danner en ny politisk gruppe i den næste valgperiode.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Alle de asylrelaterede betænkninger, som vi har stemt om i dag, indeholder en slap og omfattende fortolkning af asylretten, der i sidste ende er skadelig for dem, som har et reelt behov for international beskyttelse for at redde deres liv, deres fysiske integritet og deres frihed.

De nye sociale, økonomiske, familiemæssige og øvrige rettigheder, som De ønsker at tvinge medlemsstaterne til at give asylansøgerne, vil fungere som en magnet på alle eventuelle økonomiske indvandrere, overvælde de kontorer, der er ansvarlige for disse problemer, og reducere antallet af undersøgte sagsakter. Alt dette sker, fordi De gentagne gange nægter at tage højde for misbrug og overtrædelser af procedurer, og fordi De bliver ved med at blande de rettigheder og den status, som anerkendte flygtninge kan have, sammen med det, som De ønsker at give almindelige asylansøgere.

Det mest uacceptable er dog Lambert-betænkningen, hvori der stilles forslag om oprettelse af et europæisk "støttekontor", der vil kunne fordele asylansøgere mellem medlemsstaterne, som det har lyst til.

Vi er ikke imod et regeringssamarbejde på disse områder, hvor der vises respekt for medlemsstaternes suveræne ret til at beslutte, hvem der må få adgang til deres territorium og på hvilke betingelser, men vi er imod Deres politikker.

– Betænkning: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Zwiefka-betænkningen, da jeg mener, at det er meget vigtigt at indføre en procedure, som gør det muligt for medlemsstaterne at forhandle internationale aftaler om spørgsmål, der henhører under fællesskabets enekompetence, i tilfælde hvor fællesskabet har besluttet ikke at udøve sin kompetence.

Med andre ord kan Portugal for øjeblikket ikke indgå internationale aftaler for at fremme det retlige samarbejde, herunder i forbindelse med spørgsmål om skilsmisse og annulleringer af ægteskaber, eftersom fællesskabet anses for at have fået delvis enekompetence på disse områder. Dette forslag gør det muligt for Kommissionen at give tilladelse til at indgå sådanne aftaler, under forudsætning af at fællesskabet selv ikke har til hensigt at indgå eller har indgået en aftale om det samme spørgsmål med et tredjeland. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at denne forordning forhandles så hurtigt som muligt, da det ikke kun er til gavn for de portugisiske borgere, men også for alle borgerne i resten af Europa.

– Betænkning: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), skriftlig. – (FR) De forhold, der har udviklet sig mellem de audiovisuelle industrier i EU's medlemsstater og i tredjelande, skal bevares og styrkes, hvilket ikke blot er i branchefolkenes interesse, men også i forbrugernes. Programmet for audiovisuelt samarbejde MEDIA Mundus, der blev vedtaget i dag af Europa-Parlamentet, og som jeg støtter, hører ind under dette mål.

Det udgør en egnet ramme for at forbedre de audiovisuelle produktioners konkurrenceevne og distribution heraf i hele verden. Dette program, som er iværksat af Europa-Parlamentet, skal også hjælpe med at fremme kulturel mangfoldighed, samtidig med at der skabes en reel merværdi for de tiltag, som allerede foretages på dette område af Unionen og medlemsstaterne.

Takket være den indsats, som vores ordfører har gjort for at nå frem til en aftale under førstebehandlingen, bør der snart opstå nye forretningsmuligheder, og audiovisuelle branchefolk bør få mulighed for at opbygge et langsigtet samarbejde med deres kolleger i tredjelandene.

– Betænkning: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Jim Higgins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte imod Costa-betænkningen om ankomst- og afgangstidspunkter i lufthavne for at fremhæve den totalt manglende høring af lufthavnsmyndighederne, den manglende debat med parlamentsmedlemmerne og lovgivningens forhastede natur. Denne foranstaltning vil kun forværre problemerne i luftfartssektoren.

– Betænkning: Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Deprez-betænkningen. Denne forordning indfører en procedure for forhandling og indgåelse af bilaterale aftaler mellem medlemsstater og tredjelande. Jeg mener, at det er meget vigtigt at indføre en procedure, der gør det muligt for medlemsstaterne at forhandle internationale aftaler, i tilfælde hvor fællesskabet har besluttet ikke at udøve sin kompetence.

F.eks. kan Portugal for øjeblikket ikke indgå internationale aftaler for at fremme det retlige samarbejde, herunder i forbindelse med spørgsmål om forældresansvar, underholdspligt og skilsmisse, eftersom fællesskabet anses for at have fået delvis enekompetence på disse områder. Dette forslag gør det muligt for Kommissionen at give tilladelse til, at sådanne aftaler indgås.

I betragtning af de tætte bånd, som Portugal har med en række lande, især Fællesskabet af Portugisisktalende Lande, og det høje antal portugisiske indvandrere i forskellige lande, er det meget vigtigt, for så vidt angår familielovgivning, at Portugal får mulighed for at fremme anerkendelsen af rettighederne hos de portugisiske borgere i disse lande ved at indgå eller revidere bilaterale aftaler. Selv om jeg har henvist til det portugisiske eksempel, mener jeg, at det er lige vigtigt for alle EU's borgere, at denne forordning forhandles så hurtigt som muligt.

– Betænkninger: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009) og Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) EF-Domstolen har fastslået, at Fællesskabet har enekompetence til at indgå internationale aftaler med tredjelande på visse områder. I henhold til de samme bestemmelser kan enkelte medlemsstater, der tidligere har indgået bilaterale aftaler med et tredjeland, eller som ønsker at gøre det i fremtiden, ikke gøre dette, da det anses for ikke at være i overensstemmelse med EF-traktaten. I

særlige tilfælde kan EU dog give medlemsstaten tilladelse til at indgå bilaterale aftaler, hvis fællesskabet ikke har nogen interesse i aftaler med tredjelandet, hvis den enkelte medlemsstat har en særlig interesse i aftalen, og aftalen ikke påvirker EU's lovgivning i negativ retning.

Junilisten er tilhænger af gennemførelsen af det indre marked og støtter arbejdet med på EU-niveau at finde løsninger på de miljøudfordringer, som Europa står over for. På disse områder kan vi acceptere en vis grad af overstatslighed. Vi er dog imod de ovennævnte overstatslige lovforanstaltninger. De enkelte medlemsstater skal naturligvis kunne indgå bilaterale aftaler med tredjelande, hvis de vurderer, at sådanne aftaler er bedre for dem, end de aftaler, der findes på EU-niveau! Om end det uden tvivl er godt, at der nu foreslås en lille mulighed for selvbestemmelse gennem indførelsen af en forhandlingsprocedure, er det ikke desto mindre en ringe trøst, og det ændrer ikke ved det klare – om end ikke eksplicit udtrykte – mål om at skabe en EU-stat.

Jeg stemte derfor imod betænkningen.

– Forslag til beslutning B6-0261/2009 (Moldova)

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Hvad angår de seneste protester mod resultaterne af valget i Moldova, har min gruppe indgivet et særskilt beslutningsforslag, der afviger fra det kompromis, som de fire grupper er nået frem til. Der er ingen forskel mellem de to beslutningsforslag, for så vidt angår vores opfordringer til frie og retfærdige valg, men de afviger i deres vurderinger af regeringen og det største parti i Moldova.

Min gruppe har fulgt betragtningen om, at protesterne er blevet organiseret af ikkedemokratiske kræfter, som søger at protestere mod, at halvdelen af vælgerne gentagne gange har stemt på kommunistpartiet. Derudover er det blevet antaget, at protesterne er blevet organiseret af Moldovas nabo, Rumænien, som ønsker at indlemme Moldova. I lyset af dette stemmer flertallet i min gruppe imod det fælles beslutningsforslag. Jeg stemmer dog personligt for det.

Der er mange moldovere, som har søgt om rumænsk statsborgerskab. Vores politiske kontakt med det nuværende regeringsparti i Moldova skal ikke forhindre os i at respektere, at en stor del af Moldovas befolkning ønsker at blive indlemmet i Rumænien. Det ønske er blevet stimuleret af, at offentligheden i en række medlemsstater ikke støtter yderligere udvidelser. En indlemmelse i Rumænien ville så være den eneste måde, hvorpå Moldova kunne tiltræde EU.

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Moldova lider under store politiske og økonomiske problemer. De dramatiske hændelser den 5., 7. og 8. april på gaderne i Chişinău efter valget viser, at samfundet, og især de unge mennesker, ønsker ændringer og en hurtig forening med EU. Kommunisterne blokerer for væsentlige reformer og forhandler med Rusland, selv om de officielt støtter en tilnærmelse til europæiske strukturer.

Vi bør hjælpe Moldova med dette. Et større engagement i EU vil give regeringen og det moldoviske folk større sikkerhed for, at EU og muligheden for et medlemskab er reel.

Regeringen skal indføre tilbundsående reformer for at sikre en normal politisk og økonomisk udvikling, reformer, som vil føre til markedsøkonomi, demokratisering af det civile liv og overholdelse af borgerrettighederne.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om situationen i Republikken Moldova. Jeg mener, at det er ekstremt vigtigt, at alle de politiske grupper gav dette emne deres opmærksomhed og støtte.

Som medlem af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe bakker jeg op om, at EU fortsat giver Republikken Moldova al den støtte, som den kræver for at opfylde sin europæiske skæbne, i overensstemmelse med folkets forventninger. Det er vigtigt for Republikken Moldova at udvikle sig økonomisk og tilbyde sine borgere de bedst mulige levevilkår og en chance for at udnytte deres potentiale fuldt ud. Jeg mener, at Rumænien som medlemsstat i EU og nabo til Republikken Moldova skal bidrage til den økonomiske og sociale udvikling i dette land, i overensstemmelse med og på baggrund af en aftale, der fremmer samarbejde, godt naboskab og gensidig respekt.

– Betænkning: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Et af de positive aspekter ved EU er den måde, som det forsøger at sprede værdier som demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse i hele verden ved hjælp af sine forbindelser til tredjelande. Det er dog dybt ironisk, at EU lægger så meget vægt på demokrati andre

steder, mens demokratiet ignoreres inden for selve EU, hvilket kan ses på reaktionen på Irlands forkastelse af Lissabontraktaten.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på to dele af verden. For det første Centralasien. Selv om jeg anerkender denne regions strategiske betydning for EU, mener jeg, at et fortsat engagement fra EU's side skal følges op med fremskridt inden for menneskerettigheder og demokratisering i Centralasien.

For det andet vil jeg gerne sætte menneskerettighedssituationen i det autoritære kommunistiske diktatur i Kina op imod det stærke og frie demokrati i Taiwan. Taiwan har en overordentlig høj menneskerettighedsstandard i Østasien og kan være et eksempel for Kina på, hvad samfund kan opnå, når de tager den modige beslutning om at blive virkelig frie.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) I denne betænkning om årsberetningen om menneskerettighederne 2008 evalueres menneskerettighedsaktiviteter i hele verden, og der stilles krav om forbedringer på nogle centrale områder.

Hvad angår ændringsforslag 2, kan jeg, selv om jeg er stærkt uenig i pave Benedicts citerede holdning angående profylaktisk brug af kondomer for at forhindre spredningen af hiv/aids, ikke støtte dette ændringsforslag på grund af dets umotiverede og uklare ordlyd.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008. Denne årsberetning har grundlæggende to mål. For det første har den som sigte at formidle basisdokumentation, der kan fungere som reference og gøre det muligt at få kendskab til, drøfte og evaluere det arbejde, der er udført i årets løb, for at forbedre, korrigere og udvide tidligere foranstaltninger. For det andet er målet at orientere det størst mulige publikum om EU's indsats for at fremme menneskerettighederne i hele verden.

Jeg mener, at det er meget vigtigt at føre en debat for at opstille prioriteter, identificere emner, der kræver en indsats fra EU's side, og regelmæssigt at evaluere de sager, der kræver en særlig årvågenhed.

Denne beretning omhandler også spørgsmålet om kvindernes rettigheder og viser, at der er tale om en mangel, der skal afhjælpes ved formulering af specifikke EU-politikker og -aktioner, som tager sigte på kvindernes menneskerettigheder.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Man behøver blot at se på indholdet i beslutningen om situationen i Palæstina for at se, i hvor høj grad den er et eksempel på hykleri og kynisme hos et flertal i Parlamentet, hvad angår menneskerettighederne (i verden).

Beslutningen fordømmer ikke med ét eneste ord Israels grusomme angreb på det palæstinensiske folk, som ikke kan retfærdiggøres. I beslutningen hvidvaskes de lidelser, som er blevet påført den palæstinensiske befolkning i Gazastriben – og som blev afvist og fordømt i beslutningen fra FN's Menneskerettighedsråd – og den indeholder ikke et eneste ord om solidaritet med det palæstinensiske folk, der er ofre for de mest brutale krænkelser af menneskerettighederne, begået af den israelske hær og terrorister i den israelske stat.

De aspekter ved beslutningen, som vi er enige i, kan ikke overskygge det faktum, at dette årlige initiativ fra Europa-Parlamentet i bund og grund ikke er andet end et perfidt eksempel på, at menneskerettighederne manipuleres og uacceptabelt anvendes som et våben af EU's største magter (og deres store økonomiske og finansielle grupper) mod folk, der gør deres suverænitet og rettigheder gældende.

Endnu engang siger vi: De kan godt regne med, at vi forsvare menneskerettighederne, men forvent ikke, at vi vil være hykleriske.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelse af Obiols i Germà-betænkningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik. Jeg stemte for den, fordi det skandaløse ændringsforslag, hvori pave Benedict XVI blev angrebet, blev forkastet. Hvis paven skulle anses for at være en trussel mod menneskerettighederne, ville det betyde, at verden stod på hovedet. Jeg forstår ikke stillerne af dette ændringsforslag.

Der findes desværre mange eksempler på, at menneskerettighederne overtrædes i verden. Disse kræver vores engagement, fordømmelse og handling. Den katolske kirke og mange andre trosretninger er vores allierede i kampen om at sikre respekt for menneskelig værdighed. Angrebet på paven er blot et bevis på kynisme før valget og skadelig radikalisme. Det er en skam, at nogle parlamentsmedlemmer er blevet rodet ind i sådan en pinlig affære i slutningen af denne valgperiode.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) En uafhængig udenrigspolitik er væsentlig for at bevare national suverænitet. Alle medlemsstaters eksterne relationer skal pålægges demokratisk kontrol. EU må ikke føre en fælles udenrigspolitik, da en sådan udvikling risikerer at frarøve folk deres mulighed for at stille de valgte politikere til regnskab for deres handlinger i forbindelse med deres relationer med udlandet.

Nærværende betænkning indeholder en række vigtige erklæringer om støtte til specifikke aspekter ved menneskerettighederne. Jeg har selvfølgelig stemt for disse. Betænkningen er dog i sin helhed et middel til at fremme EU's holdninger til udenrigspolitik.

Derfor har jeg stemt imod den i den endelige afstemning.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Jeg anerkender vigtigheden af betænkningens formål om at forbedre menneskerettighedssituationen i en række sårbare lande. Jeg deler dens ambitioner om at afskaffe anvendelsen af dødsstraf og forbedre menneskerettighedsforkæmpernes og ngo'ernes arbejdsituation. Samtidig er jeg enig i, at der skal stilles krav om menneskerettigheder i de lande, som EU samarbejder med.

Ikke desto mindre kan jeg ikke stemme for betænkningen, da jeg er stærk modstander af, at der heri nævnes en udskudt ratificering af Lissabontraktaten, hvilket er en fornærmelse mod den irske befolknings forkastelse af Lissabontraktaten. Jeg er endvidere modstander af formålet om at have fælles strukturer og personale til at oprette egentlige EU-ambassader. Jeg mener, at EU ikke har og heller ikke bør have kompetencer på dette område.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg er uenig i ændringsforslag 2, hvori den romersk-katolske kirke og dens leder, pave Benedict, blev kritiseret for sit syn på brugen af kondomer, men Parlamentet forkastede på klog vis dette ændringsforslag. Der findes kun få beviser på, at overførslen af aids faktisk forebygges ved at fremme brugen af kondomer.

Det er pave Benedicts egen menneskerettighed at have dette syn, uanset om andre er enige med ham eller ej. Jeg gad vide, om man i denne betænkning ville have vovet at kritisere en leder for en anden stor verdensreligion på den samme fjendtlige måde. Det er den romersk-katolske kirkes rolle at lede de troende, ikke at blive ledt. Vi bør have mere respekt for en kirke og en religion, som Unionens værdier er baseret på.

Britiske konservative parlamentsmedlemmer støtter høje standarder for menneskerettighederne i verden, men undlod at stemme om betænkningen i den endelige afstemning, da den omfattede spørgsmål som "reproduktionsrettigheder" – hvilket reelt er lig med abort – og dødsstraf, der bør overlades til den enkeltes samvittighed, samt slår til lyd for politiske områder såsom Den Internationale Straffedomstol og Lissabontraktaten, som vi som parti er imod.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg er meget stærk tilhænger af reelle menneskerettigheder og har derfor ingen problemer med mange af aspekterne i denne betænkning. Jeg var personligt ansvarlig for at indføre et punkt, hvori Rådet og medlemsstaterne blev opfordret til at træffe mere effektive foranstaltninger i forbindelse med den menneskerettighedskatastrofe, som Mugaberegimet i Zimbabwe har forårsaget.

Betænkningen refererer dog konsekvent og uforklarligt til EU, som om der var tale om en suveræn stat – referencer, som jeg og andre medlemmer uden held forsøgte at få fjernet på udvalgsniveau. Idéen om, at de enkelte medlemsstater skulle overgive deres nationale rettigheder, hvad angår menneskerettighederne, til EU, uanset om det er inden for rammerne af FN eller andre steder, er fuldstændig uacceptabel. Jeg er også modstander af de umotiverede og unødvendige referencer til Lissabontraktaten, som de konservative og mange andre konsekvent har været modstandere af. Derfor undlod jeg at stemme om betænkningen i den endelige afstemning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Artikel 84 og 96 i betænkningen omhandler menneskerettighedssituationen i Cuba. Det skal siges, at der selv i 2008 fortsat er foretaget systematisk chikane mod, afhøringer af og sofistikerede former for vold mod Women in White (Kvinder i Hvidt) på trods af det internationale pres. For nogle uger siden forsøgte regimet på alle tænkelige måder at forhindre dem i at foretage en tavs protest på seksårsdagen for deres mænds fængsling. Som tegn på støtte blev der afholdt en solidaritetsmarch for Women in White og deres mænd i Bratislava den 28. april 2009. Ud af de 75 aktivister, der blev fængslet for seks år siden, og hvis sag har fået opbakning af organisationer omfattende EU, sidder de 54 fortsat bag tremmer. Kun hvis vi overvåger deres tilstand, vil det lykkes os at få dem ud af fængslet, før de er reduceret til menneskelige vrage. Lad os ikke glemme, at vi snart skal mindes 20-årsdagen

for kommunismens fald i landene i Central- og Østeuropa. Det, som vi nu kan gøre for de cubanske fanger og deres koner, er at lade punkterne om krænkelse af menneskerettighederne i Cuba stå i betænkningen.

Jeg føler mig tvunget til at nævne ændringsforslag 2, hvori pave Benedict XVI kritiseres kraftigt. Dette ændringsforslag er en bagtalelse af den katolske kirkes overhoved. Derudover placerer ændringsforslaget hans erklæringer på samme niveau som forbrydelser, der er begået i lande, hvor dødsstraf misbruges, hvor folk tortureres og slås ihjel for at udtrykke deres mening, og hvor der ikke er nogen respekt for de mest grundlæggende menneskerettigheder. Lad os forkaste dette ændringsforslag.

– Betænkning: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative mener, at det med betænkningen, om end grænseoverskridende samarbejde på det strafferetlige område er vigtigt, søges at skabe et fælles retsområde på EU-niveau, som i væsentlig grad vil kompromittere traditionerne i de lande, der baserer deres retssystem på retspraksis. Derfor kan vi ikke støtte dette forslag.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Strafferetspleje hører med god grund ind under EU-medlemsstaternes ansvarsområde. Jeg kan acceptere, at medlemsstaterne er nødt til at samarbejde i sager om international kriminalitet, men jeg kan ikke acceptere udviklingen af et EU-område for strafferetspleje. En udvidelse af EU's såkaldte "kompetencer" til strafferetspleje vil være en uønsket og uacceptabel krænkelse af den britiske suverænitæt. Indbyggerne i min region i det nordøstlige England ønsker, at straffelovgivningen skal udarbejdes af ansvarlige britiske parlamentarikere og anvendes af britiske dommere.

Det faktum, at EU forsøger at udvide sine beføjelser til områder, der hidtil har været forbeholdt medlemsstaterne, viser EU's sande hensigter om at skabe en føderal superstat. Det er ikke et ønske hos befolkningen i min region. De afviser den konventionelle visdom om en stadig tættere union og ønsker i stedet et løsere og mere fleksibelt system med regeringsmæssigt samarbejde. Forhåbentlig vil den nye gruppe, som de britiske Konservative kommer til at tilhøre i det næste parlament, kunne levere det, som de fleste briter ønsker sig af Europa.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Under dække af at bekæmpe mafiaorganisationer og organiseret kriminalitet i almindelighed ønsker eurokraterne i Bruxelles yderligere at fremme deres føderalistiske synspunkter, der ødelægger nationer, befolkninger og identiteter.

Skønt alle ved, at den enkelte EU-medlemsstat har sine egne love, retstraditioner og lovsamlinger, er her endnu et angreb fra disse fanatiske euroføderalister i form af deres ønske om at skabe en "europæisk retskultur".

For at skabe denne kultur skal der således oprettes et europæisk retsakademi til uddannelse af dommere, anklagere, forsvarsadvokater og alle andre, der er involveret i retsplejen.

Hvad med de nationale retsakademier? Hvad med de uløselige forskelle i lovgivninger baseret på henholdsvis sædvaneret og skriftlig ret?

Det gives der tydeligvis intet svar på.

I praksis vil medlemsstaternes rets- og straffesystemer forsvinde som følge af denne påtvungne og nedadrettede harmonisering.

Disse troldmandens lærlinge i Europa har ikke fattet noget som helst. Kun nationalstaterne – Europas hovedkomponenter – vil kunne berige Europa og atter sikre dets retsmæssige placering i verden.

Europa skal ikke opbygges på bekostning af nationerne og befolkningerne.

– Betænkning: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Europa-Parlamentet stemte i dag om en betænkning om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union. Heri foreslås det, at der allerede ved de kommende valg til Europa-Parlamentet vælges de ekstra medlemmer, som Sverige og andre medlemsstater vil få, hvis Lissabontraktaten træder i kraft, og at disse får status som observatører i Parlamentet. I betænkningen foreslås det endvidere, at udnævnelsen af en ny formand for Kommissionen gennemføres i henhold til Lissabontraktaten. Det betyder, at valget af formand skal afspejle det politiske flertal i Europa-Parlamentet, og at valget af kandidat skal ske efter drøftelser mellem Rådet og de politiske grupper i Parlamentet.

Vi har valgt at stemme for denne betænkning, fordi Europa-Parlamentet er nødt til at forberede sig for at kunne gennemføre de ændringer, der vil opstå i forbindelse med dets arbejde, hvis Lissabontraktaten træder i kraft. Vores stemmer skal imidlertid på ingen måde opfattes derhen, at vi søger at fortrænge de enkelte medlemsstats ratifikationsprocesser. Vi respekterer fuldt ud den enkelte medlemsstats ret til selv at afgøre, hvorvidt den ønsker at ratificere Lissabontraktaten.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union. Betænkningen ser på Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af EU's institutionelle balance. Den fremhæver vigtigheden af at gennemføre de nye bestemmelser og foretage de første udnævnelser.

Lissabontraktatens mulige ikrafttræden i slutningen af 2009 nødvendiggør en politisk aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet med henblik på at sikre, at proceduren for valget af den næste Kommissions formand og for udnævnelsen af den næste Kommission under alle omstændigheder vil overholde indholdet af de nye beføjelser, som Lissabontraktaten tildeler Europa-Parlamentet på dette område.

Følgelig opstilles der i betænkningen en række anbefalinger med henblik på at udvikle en institutionel balance, og det understreges, at Lissabontraktaten styrker de enkelte EU-institutioner inden for deres kompetenceområder.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne beslutning er en del af en pakke på fem beslutninger, som i dag er vedtaget af et flertal i Europa-Parlamentet, hvilket viser en tydelig foragt for den demokratiske og suveræne frie vilje hos den franske, nederlandske og irske befolkning, der ved folkeafstemninger forkastede den europæiske forfatning og dens tvillingebror, den såkaldte Lissabontraktat. Den er også et af de mange initiativer, der skal præge os dette uacceptable traktatudkast på.

I stedet for en gang for alle at begrave Lissabontraktaten vedtager Europa-Parlamentet endnu en gang en beslutning, der glorificerer den antidemokratiske institutionelle balance i EU, der foreslås i beslutningsforslaget, samtidig med at det skjuler det faktum, at det bl.a.

- overfører suveræne beføjelser fra den portugisiske befolkning til EU's supranationale institutioner, der domineres af stormagterne. Et eksempel herpå er forvaltningen af de levende marine ressourcer i vores eksklusive økonomiske zone;

- udvider anvendelsen af flertalsprincippet i beslutningstagningen, hvilket vil styrke stormagternes dominans og forhindre Portugal i at nedlægge veto mod beslutninger, der strider mod de nationale interesser;

- fjerner flere beføjelser fra de nationale demokratiske institutioner (der som de eneste institutioner direkte afspejler befolkningens demokratiske vilje). Et eksempel herpå er overførslen af beføjelser fra de nationale parlamenter, der mister beføjelser til at træffe beslutninger på grundlæggende områder, og som bliver til en slags rådgivende organer uden mulighed for at nedlægge veto mod beslutninger, der er i strid med deres nationale interesser.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Lissabontraktaten, der for 96 % vedkommende er identisk med udkastet til en forfatningstraktat, blev forkastet ved den irske folkeafstemning. Inden da var udkastet til en forfatningstraktat blevet forkastet ved folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene.

Et flertal her i Europa-Parlamentet nægter at erkende sine politiske nederlag. Det er en skandaløs krænkelse af de demokratiske principper og et lige så skandaløst eksempel på den magtarrogance, der kendetegner EU-samarbejdet.

Det er værd at bemærke punkt 4 i hr. Dehaenes betænkning, hvori der ordret står: "glæder sig over Lissabontraktatens bestemmelser om, at Det Europæiske Råd enstemmigt og med Europa-Parlamentets samtykke, og forudsat et nationalt parlament ikke modsætter sig, kan beslutte at udvide beslutningsproceduren med kvalificeret flertal og den almindelige lovgivningsprocedure til områder, hvor de endnu ikke finder anvendelse".

Til trods for, at vælgerne i mange medlemsstater er klart skeptiske over for en stadig mere supranational union, nævner det føderalistiske flertal i Europa-Parlamentet muligheden for at gøre unionen endnu mere supranational under Lissabontraktaten og overgive endnu mere magt til EU, uden at der skal være enighed om en ny traktat.

Jeg stemte imod betænkningen.

– **Betænkning: Elmar Brok (A6-0133/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Europa-Parlamentet stemte i dag om en betænkning om udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten. Betænkningen bifalder de nye beføjelser, som Lissabontraktaten tildeler de nationale parlamenter. Den undersøger også mulighederne for en fremtidig udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter.

Vi har valgt at stemme for denne betænkning, fordi Europa-Parlamentet er nødt til at forberede sig for at kunne gennemføre de ændringer, der vil opstå i forbindelse med dets arbejde, hvis Lissabontraktaten træder i kraft. Vores stemmer skal imidlertid på ingen måde opfattes derhen, at vi søger at fortrænge de enkelte medlemsstats ratifikationsprocesser. Vi respekterer fuldt ud den enkelte medlemsstats ret til selv at afgøre, hvorvidt den ønsker at ratificere Lissabontraktaten.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for hr. Broks betænkning. Denne betænkning bifalder de nye beføjelser, som Lissabontraktaten tildeler de nationale parlamenter, og den undersøger mulighederne for et fremtidigt samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet.

Den Tjekkiske Republiks vedtagelse af Lissabontraktaten er et vigtigt skridt hen imod dens hastige ikrafttræden. Denne betænkning viser, hvor vigtig den nye EU-traktat er.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Vi stemte imod denne betænkning – først og fremmest fordi den savner et formål. Lissabontraktaten findes ikke. Den blev forkastet ved tre folkeafstemninger.

Den anden grund til, at vi stemte imod betænkningen, er dens anbefaling af, at de nationale parlamenter skal underordnes Europa-Parlamentet. Sidstnævnte ville i sikker forvisning om dets egen overlegenheds styrke og med dets utålelige arrogance bifalde, at de nationale parlamenter – der i dets øjne utvivlsomt består af filistre og idioter – undersøger EU-teksterne. Er der tale om støtte eller pres? Det ville invitere sig selv med til de nationale parlamenters plenarmøder; det ville spille rådgiverens rolle; det ville påvirke parlamenternes gennemførelser af tekster for at fremme ensartethed; det ville hævde sig for at sikre en drøftelse af forsvarsbudgetterne ... ville det også diktere, hvordan de skal kontrollere regeringerne og deres aktiviteter i Rådet?

Endelig stemte vi imod betænkningen, fordi den bygger på dobbelt hykleri. De nationale parlamenter har ikke opnået andet end en meget svært gennemførlig og dermed virkningsløs ret til at overvåge respekten for nærhedsprincippet. Dette princip er en illusion, da mange angiveligt eksklusive EU-kompetencer er fredede, og da traktaternes definition på nærhedsprincippet faktisk fremmer Bruxelles' beføjelser.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne beslutning er en del af en pakke på fem beslutninger, som i dag er vedtaget af et flertal i Europa-Parlamentet, hvilket viser en tydelig foragt for den demokratiske og suveræne frie vilje hos den franske, nederlandske og irske befolkning, der ved folkeafstemninger forkastede den europæiske forfatning og dens tvillingebror, den såkaldte Lissabontraktat. Den er også et af de mange initiativer, der skal prakke os dette uacceptable traktatudkast på.

Denne beslutning om "udviklingen af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten" er et mønstereksempel på bedrageri.

Europa-Parlamentet glæder sig over, "at der i Lissabontraktaten ... er tale om at give de nationale parlamenter opgaver og rettigheder, som styrker deres rolle i EU's politiske processer". Det ville være lige til at le ad, hvis ikke det var så alvorligt. Europa-Parlamentet skjuler det faktum, at der med hensyn til den formodede forbedring af de nationale parlamenters rolle i beslutningsprocessen faktisk sker det med Lissabontraktaten, at disse parlamenter mister meget mere, end de (urigtigt) vinder, når man tænker på den omfattende overdragelse af magt til EU's institutioner. Selv (pseudo)kontrollen med respekten for subsidiaritetsprincippet (med EU-institutionernes udøvelse af beføjelser, som de nationale parlamenter i mellemtiden har overført til EU) giver ikke vetoret til nogen af de nationale parlamenter.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Lissabontraktaten, der for 96 % vedkommende er identisk med udkastet til en forfatningstraktat, blev forkastet ved den irske folkeafstemning. Inden da var udkastet til en forfatningstraktat blevet forkastet ved folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene.

Et flertal her i Europa-Parlamentet nægter at erkende sine politiske nederlag. Det er en skandaløs krænkelse af de demokratiske principper og et lige så skandaløst eksempel på den magtarrogance, der kendetegner EU-samarbejdet.

Hr. Broks betænkning roser Det Europæiske Konvent, der udarbejdede et udkast til en forfatningstraktat. Konventet er blevet stærkt kritiseret for at have været ganske udemokratisk og topstyret af dets formand hr. Giscard d'Estaing.

Efter min mening burde hr. Broks betænkning have konkluderet, at det – så længe det repræsentative demokratis politiske drøftelser koncentrerer om valgene til de nationale parlamenter – bør være de nationale parlamenter og ikke Europa-Parlamentet, der er EU's øverste beslutningsorganer.

Jeg stemte imod betænkningen.

– Betænkning: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0043/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Europa-Parlamentet stemte i dag om en betænkning med en anmodning til Kommissionen om at fremsætte et forslag om gennemførelsen af borgerinitiativet, så snart Lissabontraktaten er ratificeret. Borgerinitiativet vil betyde, at 1 mio. borgere fra et betydeligt antal medlemsstater kan tage initiativ til at anmode Kommissionen om at fremsætte lovgivningsforslag. Det vil give borgerne samme ret som Rådet til at anmode Kommissionen om at tage initiativ til lovgivningsforslag.

Vi har valgt at stemme for denne betænkning, fordi Europa-Parlamentet er nødt til at forberede sig for at kunne gennemføre de ændringer, der vil opstå i forbindelse med dets arbejde, hvis Lissabontraktaten træder i kraft. Vores stemmer skal imidlertid på ingen måde opfattes derhen, at vi søger at fortrænge de enkelte medlemsstaters ratifikationsprocesser. Vi respekterer fuldt ud den enkelte medlemsstats ret til selv at afgøre, hvorvidt den ønsker at ratificere Lissabontraktaten.

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine kolleger fra Labourdelegationen støtter indførelsen af borgerinitiativet i tilfælde af en vellykket ratifikation af Lissabontraktaten. Det vil styrke borgernes rettigheder til deltagelse i den europæiske politiske proces, og det vil være et supplement til den værdifulde eksisterende ret til at rette et andragende til Parlamentet.

Jeg er imidlertid bekymret for, at fru Kaufmans forslag vil resultere i, at borgernes initiativproces løber ud i sandet eller vanskeliggøres på grund af bekostelige bureaukratiske krav (f.eks. at medlemsstaterne skal kontrollere lovligheden af alle underskrifter og prækvalifikationsbeviser fra Kommissionen). For at fremme mere deltagelse bør vi følge ånden i borgerinitiativet om, at det skal være så tilgængeligt og letanvendeligt som muligt. Vi var derfor nødt til at undlade at stemme om denne betænkning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om gennemførelsen af borgerinitiativet. Lissabontraktaten introducerer det europæiske borgerinitiativ eller med andre ord borgernes ret til at deltage i den europæiske lovgivningsproces. Det er et helt nyt instrument, der styrker demokratiet og borgernes rettigheder.

Det er utvivlsomt en metode til at bringe de europæiske borgere tættere på de europæiske institutioner og øge deres kendskab til samt deres deltagelse i beslutningsprocessen.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Formålet med Kaufmann-betænkningen er at styre vores gennemførelse af et "borgerinitiativ" som defineret i den forføjede EU-traktats artikel 11, "hvorved et antal unionsborgere på mindst 1 mio., der kommer fra et betydeligt antal medlemsstater, kan tage initiativ til at opfordre Kommissionen til inden for rammerne af sine beføjelser at fremsætte et egnet forslag om spørgsmål, hvor en EU-retsakt efter borgernes opfattelse er nødvendig til gennemførelse af traktaterne".

Betænkningen opstiller derfor præcise betingelser for antagelse til realitetsbehandling og konkrete procedurer, der gør processen for gennemførelse af et sådant initiativ ekstremt vanskelig.

Jeg vil gerne bede borgerne om at være på vagt her. Denne nye "rettighed" er en illusion. Den tilvejebringer kun én ting: nemlig en mulighed for at bede Kommissionen om at vedtage nye europæiske love, men ikke til at ophæve eller ændre allerede eksisterende love eller politikker. Og under alle omstændigheder er Kommissionen slet ikke forpligtet til at lytte til dem.

Hvis eurokraterne er så ivrige efter at give rettigheder til borgerne i EU, bør de starte med at respektere deres stemmer og omsider indse, at "nej" betyder "nej" på fransk, hollandsk, engelsk, gælisk og alle andre sprog.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne beslutning er en del af en pakke på fem beslutninger, som i dag er vedtaget af et flertal i Europa-Parlamentet, hvilket viser en tydelig foragt for den demokratiske

og suveræne frie vilje hos den franske, nederlandske og irske befolkning. Den er også et af de mange initiativer, der skal prakke os dette uacceptable udkast til Lissabontraktaten på.

Denne beslutning er karakteriseret ved sin absurditet og sit hykleri.

Europa-Parlamentet kan udmærket på retorisk vis forherlige "borgernes ret til deltagelse på en gnidningsløs, gennemsigtig og effektiv måde" og det såkaldte "borgerinitiativ", der blev introduceret i det traktatudkast, der nu kendes som Lissabontraktaten. Sandheden er den, at de kræfter, der styrer og fremmer denne europæiske integration og Lissabontraktaten, har gjort og fortsat gør alt, hvad de kan, for at forhindre folk i at debattere og forstå indholdet af dette traktatudkast og i at blive konsulteret gennem en folkeafstemning.

Hvad mere er, gør de efter den irske forkastelse af dette føderalistiske, neoliberale og militaristiske traktatudkast deres yderste for at gennemtvinge endnu en folkeafstemning i dette land (så ofte som nødvendigt, indtil den irske befolkning siger "ja").

Med andre ord forhindrer de folk i at udtrykke deres demokratiske og suveræne vilje gennem en folkeafstemning, og derefter udsender de med sukkersøde ord et røgslør ved at lovprise et såkaldt "borgerinitiativ", der umiddelbart ser ud til fra starten at være underlagt mange betingelser.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Lissabontraktaten, der for 96 % vedkommende er identisk med udkastet til en forfatningstraktat, blev forkastet ved den irske folkeafstemning. Inden da var udkastet til en forfatningstraktat blevet forkastet ved folkeafstemninger i Frankrig og Nederlandene.

Et flertal her i Europa-Parlamentet nægter at erkende sine politiske nederlag. Det er en skandaløs krænkelse af de demokratiske principper og et lige så skandaløst eksempel på den magtarrogance, der kendetegner EU-samarbejdet.

Fru Kaufmanns betænkning sælger skindet, før bjørnen er skudt. Den udviser en usædvanlig stor arrogance over for demokratiet og først og fremmest over for den irske befolkning, der endnu en gang skal tvinges ud i en folkeafstemning fordi den – efter det politiske etablissemments mening – gav det "forkerte" svar sidste gang. I denne situation giver det ingen mening at diskutere denne betænkning i Europa-Parlamentet. Det foreslåede borgerinitiativ er et ekstremt uklart forslag om borgernes indflydelse med hensyn til de valgte politikere. Sidstnævnte kan vælge helt at ignorere disse initiativer, hvis det passer dem.

Jeg stemte imod betænkningen.

– Beslutningsforslag B6-0258/2009 (kemiske stoffer)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Skønt det er en god beslutning, har jeg stemt imod den, fordi Europa-Parlamentet i beslutningen har givet Kommissionen lov til at friholde visse elektrolyseanlæg fra asbestforbuddet. Hvis man siger, at der er et fuldstændigt asbestforbud i Europa, bør man efter min mening være konsekvent og ikke tillade undtagelser. Nogle mennesker er fortsat kritisk syge, fordi de er blevet udsat for asbest, og jeg finder det uforståeligt, at Kommissionen ikke har taget hensyn hertil. Jeg har derfor stemt imod forslaget i solidaritet med asbestens ofre.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet blev udsat kl. 13.20 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

13. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet

13.1. Iran: Sagen om Roxana Saberi

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Iran: Sagen om Roxana Saberi⁽²⁾.

Tunne Kelam, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Iran er berygtet for sin menneskerettighedssituation, hvilket blev bemærket i går under forhandlingen om menneskerettighedssituationen i verden.

I dag behandler vi sagen om journalisten Roxana Saberi, der i en retssag for blot tre uger siden blev idømt otte års fængsel for såkaldt spionage. Fru Saberi havde ikke adgang til sin advokat i mere end en måned. Hun havde ingen chance for en fair eller gennemsigtig retssag, fordi den blev afholdt for lukkede døre. Hun sultestrejkede i mindst to uger. Hun har nu afsluttet sultestrejken, men hendes helbredstilstand er meget usikker.

Vi er derfor samlet i dag for at sende et budskab til de iranske myndigheder om, at vi klart fordømmer den iranske revolutionsdomstols dom fra den 18. april 2009, og at vi anmoder om en øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af fru Saberi, fordi retssagen blev afholdt for lukkede døre uden domstolsbehandling.

Jeg vil gerne tilføje, at Iran er berygtet for sine omfattende og systematiske offentlige henrettelser ved stening eller hængning – også af ungdomskriminelle. Det er også en del af vores budskab.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Fru formand! To et halvt minut. Vi har haft mange forhandlinger om Iran i de seneste fem år. Min gruppe har forståelse for revolutionen sidst i 1970'erne, ikke fordi vi har noget slægtskab med datidens religiøse ekstremister, men fordi den tidligere regering under ledelse af Pahlevi-familien ikke repræsenterede befolkningen. Den daværende regering overlevede kun på grund af sine nære forbindelser med USA og Europa.

Fordi den forrige regering under ledelse af premierminister Mossadeq, der havde nydt bredere folkelig opbakning, var blevet fjernet som følge af udenlandsk pres, var den store andel af befolkningen, der var modstandere af regeringen, ekstremt kritisk over for Vesten. Man opfattede ikke Vesten som en allieret i kampen for demokrati og fremskridt, men som en kolonialistisk profitmager og undertrykker.

Nu om stunder er der ikke længere tvivl om, at magten er faldet i hænderne på grupper, der ikke kun søger konflikt med USA og Israel, men som også er utrolig konservative, intolerante og udemokratiske. De undertrykker deres egne borgere, de har fået domstolene og hæren under de religiøse fanatikeres faste greb, og de forhindrer vælgerne i at stemme på folk med mere moderate synspunkter. Kvindernes samt de etniske og religiøse mindretals rettigheder er skubbet til side, og der foretages ofte offentlig dødsstraf på den mest grusomme måde for at undertrykke afvigende opførsel.

Desuden kan oppositionsaktiviteter i Iran resultere i tilbageholdelser. Oppositionsmedlemmer, der er flygtet til udlandet, forfølges og miskrediteres af regeringer, medier og den offentlige mening i de lande, hvor de nu bor. Det kan ses på deres forsøg på at anbringe den eksilramte opposition på en liste over terrororganisationer samt på deres forsøg på at lukke Ashraf-flygtningelejren i Irak. For nylig talte Europa-Parlamentet med rette imod disse to praksis.

(Formanden fratog taleren ordet)

Paulo Casaca, forslagsstiller. – (PT) Fru formand! Den 1. maj, der er en festdag for os i Vesten, er desværre fortsat en kampdag i Iran. I år blev den ikke kun markeret med den sædvanlige brutale undertrykkelse af de iranske arbejdstageres demonstrationer, men også med henrettelsen af en ung 17-årig kvinde ved navn Delara Darabi, der var dømt for en forbrydelse, skønt alt tydede på, at hun ikke havde begået den.

Ifølge Amnesty International fortalte denne unge kvinde dagen før henrettelsen sin mor om sine fremtidsplaner i forventning om, at den enorme kampagne for hendes frigivelse ville bære frugt.

Delara Darabi er endnu en martyr for den religiøse fanatisme i lighed med så mange andre, hvis henrettelser vi har fordømt her i Europa-Parlamentet.

Menneskerettighedsorganisationer har også i denne uge bekræftet de oplysninger, som Det Nationale Modstandsråd i Iran den 1. maj offentliggjorde om steningen i Lakanfængslet af en mand, der var anklaget

---

(2) Se protokollen.

for utroskab, ligesom de har bekendtgjort en nært forestående stening af en anden mand i Gilanprovinsen, hvilket atter har gjort det formodede iranske moratorium om denne barbariske praksis til skamme.

Ifølge Tire as Mãos de Caim – der er en bevægelse, som kæmper for dødsstraffens afskaffelse – er Iran det land, der har det højeste antal henrettelser pr. indbygger i hele verden. Så sent som her til morgen blev fire mennesker henrettet i Evinfængslet, mens yderligere otte blev henrettet i Taibadfængslet den 2. maj.

Fængsling af statsborgere fra tredjelande som f.eks. amerikaneren Roxana Saberi er også almindelig praksis for at afpresse andre lande til at give diplomatiske indrømmelser.

I denne henseende er kommentaren fra Tire as Mãos de Caims sekretær, Sergio D'Elia, utrolig relevant, og den fremhæver det vigtigste punkt om, at mullahregimets brutalitet ikke kun er det iranske fundamentalistiske regimes ansvar. Europæiske regeringer indvilliger heri med deres tavshed, tolerance og konstante ønske om at tilfredsstille, og de ligger under for den iranske politiske og kommercielle afpresning. Regimet i Teheran truer hele verdens samt tydeligvis sine egne borgeres fred og sikkerhed gennem handlinger, der er praktiseret i årtier. I stedet for at tage hensyn til det, gør Europa Iran til løsningen på Mellemøstens problemer, hvor det faktisk er det største problem.

Ved denne min sidste lejlighed til at tale i Europa-Parlamentet vil jeg opfordre dem, der er til stede ved det næste møde, til ikke at overlade iranerne til deres fangevogtere og Mellemøstens befolkning til den religiøse fanatismes afgrund.

Marios Matsakis, *forslagsstiller*. – (EN) Fru formand! Jeg vil ikke gentage det, der allerede er blevet sagt om det ubarmhjertige iranske teokratiske regime. Jeg er helt enig heri, men jeg vil gerne nærme mig emnet fra nogenlunde samme vinkel som min kollega hr. Mayer, der netop har forladt mødesalen.

Iran er et land med tusindvis af års civilisation og kultur, men i dag befinder det sig i en sørgelig forfatning med hensyn til demokrati, borgerlige rettigheder og retfærdighed. Nogle af landene i Vesten er ikke uden skyld i denne situation. Lad os ikke glemme, at regeringerne i f.eks. USA og Storbritannien i årevis støttede og bevæbnede den iranske shahs velkendte monstrøse diktatur og sikrede dets forbliven ved magten. Da shahen endelig blev væltet af en folkelig opstand, var det uundgåeligt, at islamiske ekstremister slog rod i frugtbar jord og dyrkede hadet mod Vesten.

Så fulgte den urimeligt aggressive opførsel fra flere på hinanden følgende amerikanske regeringer samt drastiske sanktioner, der kun skabte yderligere lidelser hos den brede iranske befolkning og forværede dens fjendtlige følelser over for Vesten. Forhåbentlig vil den nye amerikanske præsident, hr. Obama – der har vist tegn på, at han ønsker at kæmpe med hjernen i stedet for næverne, sådan som den tidligere præsident, hr. Bush, gjorde med meget ringe held – give fornyet håb om en forbedring af den iranske befolknings situation samt dennes forbindelser med Vesten.

En sådan fremgangsmåde vil hjælpe de almindelige iranske borgere med at forstå, at Vesten ønsker at være deres ven og ikke deres fjende, og med tiden vil den iranske befolkning selv vælte det islamistiske fundamentalistiske regime, der på udemokratisk vis kontrollerer borgernes liv og tilføjer dem store lidelser, sådan som det fremgår af dagens forhandling.

Ewa Tomaszewska, *forslagsstiller*. – (PL) Fru formand! Den 32-årige journalist Roxana Saberi, har både amerikansk og iransk statsborgerskab samt afgangseksamener fra adskillige universiteter i USA, Det Forenede Kongerige og Iran. Hun arbejdede som journalist i Iran og fortsatte hermed efter udløbet af sin akkreditering, og hun blev arresteret og idømt otte års fængsel på grund af falske anklager om at spionere for USA. I protest mod de falske anklager og den manglende retfærdige rettergang gik hun i sultestrejke. Hun er stærkt afmagret. Hun begyndte at drikke sukkerholdigt vand, mens hun var under lægebehandling, og hun har nu afsluttet sultestrejken og afventer svar på sin appel. Hendes liv og helbred er fortsat i fare.

Iran er kendt for sine meget strenge straffe og offentlige henrettelser – også af mindreårige. Vi kræver, at fru Saberi skal løslades. Vi henstiller til, at hun får en retfærdig rettergang. Efter min mening bør det internationale samfund presse Iran til at standse disse meget strenge praksis.

Laima Liucija Andrikiienė, *for PPE-DE-Gruppen*. – (LT) Fru formand! Vi taler om den amerikansk/iranske journalist Roxana Saberi, der arbejdede for ABC Radio, BBC og det sydafrikanske fjernsyn. Hun gik i sultestrejke, efter at hun blev anklaget for spionage og idømt otte års fængsel. Hun var meget svag, da hun den 1. maj blev overført til fængselshospitalet. Vi ved, at hun i fem uger blev nægtet adgang til en advokat. Hendes rettergang var hverken retfærdig eller gennemsigtig.

I går bekendtgjorde BBC, at appeldomstolen vil behandle Roxana Saberis ankesag den 12. maj, men at den også vil finde sted for lukkede døre. Vi fordømmer den iranske revolutionsdomstols ubegrundede afgørelse vedrørende Roxana Saberi. Jeg finder det desuden meget vigtigt endnu en gang at opfordre den iranske regerings institutioner til at overholde bestemmelserne i alle de internationale menneskerettighedsinstrumenter, som Iran har ratificeret, og i særdeleshed den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt verdenserklæringen om menneskerettigheder, der begge garanterer retten til en retfærdig rettergang.

Justas Vincas Paleckis, for PSE-Gruppen. – (LT) Fru formand! På denne smukke forårsdag, der er sidste dag i denne mandatperiode, ville det være rart at håbe, at spørgsmålet om menneskerettighedskrænkelser en skønne dag ikke længere vil være på Parlamentets dagsorden, og at vi ikke længere skal diskutere det i denne smukke mødesal. Det er desværre blot en illusion, og i dag er vores dagsorden som altid overfyldt, og den indeholder endda ikke en gang alle de smertelige sager fra forskellige lande rundt omkring i verden.

Det er ikke første gang, vi har diskuteret Iran under denne plenarforsamling. Denne gang handler det om den ulovlige fængsling af Roxana Saberi. Hun blev først arresteret for en tilsyneladende mindre lovovertrædelse – for at købe vin – skønt det i Iran er en lovovertrædelse. Så blev hun imidlertid anklaget for at arbejde som journalist uden officiel akkreditering, hvilket senere førte til anklager om spionage for USA. Den iranske regering organiserede en endags retssag for lukkede døre uden vidner eller konkrete offentligt erklærede anklager.

Det er ikke første gang, at den iranske regering har trampet på menneskerettigheder, sat folk ulovligt i fængsel og afsagt domme, der er i strid med internationale standarder. Henrettelsen af Delara Darabi samt tilbageholdelsen af journalisten Maryam Malek og forkæmpere for arbejdstagernes rettigheder er blot nogle få eksempler. Vi må erkende, at de iranske fundamentalister fortsat organiserer politiske rettergange i et forsøg på yderligere at intimidere fritænkere. Det er beklageligt, at Iran på denne måde fortsætter sin selvisoleringspolitik og nægter at udnytte initiativer fra det internationale samfund og den nye amerikanske regering til at normalisere forholdene.

Jeg har altid sagt, at dialog og gensidig forståelse er bedre end konfrontation, men denne gang foreslår jeg, at vi reagerer på en meget streng og hård måde i denne sag, og at vi forlanger, at det iranske regimes domstol overholder alle internationale standarder.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Fængslingen af journalisten Roxana Saberi på baggrund af falske spionanklager er skammelig og endnu en rystende forbrydelse på den lange liste over det fascistiske Teheranregimes kriminelle misbrug.

Som Paulo Casaca sagde tidligere, førte bødlerne i fredags en 23-årig pige fra hendes celle til galgen uden først at lade hende se sine forældre. De hængte Dilara Darabi for en forbrydelse, hun nægtede at have begået som 17-årig.

Det er det, man kalder retfærdighed i Iran. Den middelalderlige tortur og henrettelse af kvinder – selv gravide kvinder – og børn er hverdagskost. Menneskerettighedskrænkelser hører til de daglige livsvilkår, og ikke desto mindre findes der mennesker her i Europa-Parlamentet, der støtter dette fordærvede og onde regime, og ligesom de europæiske virksomheder, der fortsat gør forretninger med Iran, har de også lukket øjne og ører for de undertrykkes skrig. De og de brutale mullaher burde skamme sig. De bør lære af historien. Ethvert fascistisk regime er dømt til fiasko. Frihed og retfærdighed vil altid sejre over ondskab.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Fru formand! Min oprindelige taletid blev urimeligt afbrudt, da den nærmede sig grænsen på toethalvt minut, men konklusionen på min argumentation var, at man ikke kan skabe forandring gennem interventioner eller andre former for militær vold. Det var præcis denne tilgang, der tidligere førte til det nuværende regimes fødsel. Hvis man truer Iran med udenlandske interventioner, vil mange af de iranere, der hader den nuværende regering, faktisk støtte regeringen for at forsvare deres fædreland.

Vi må imidlertid heller ikke gå over i den anden grøft. Det er forkert at søge samarbejde med dette regime i troen på, at den nuværende gruppering vil forblive ved magten på permanent basis, eller at det vil gavne den europæiske energiforsyning at støtte stabiliteten i dette land. Man kan kun skabe forbedringer ved at forsvare menneskerettigheder og støtte den demokratiske opposition. Det vil også omfatte den form for forbedring, der vil gavne det offer, der har været genstand for denne forhandling.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne støtte min kollega hr. Struan Stevenson – selvom han er skotte.

Som vi alle ved, var Persien en af de store civilisationer på vores kontinent og i denne verden. Mange iranere er pæne og ordentlige mennesker. Struan talte fra hjertet, og han har ret. Intet menneske dræber kvinder og børn og lever længe nok til at prale med det. Hvad skal vi gøre? Vi er kun medlemmer af Europa-Parlamentet. Vi kan kun råbe i raseri mod denne form for brutalitet og grusomhed.

Min eneste konklusion er den, at vi skal støtte disse demokratiske og civiliserede irakere og samarbejde med dem om at skaffe de gode iranske borgere en anstændig, humanitær og civiliseret regering og få morderne dømt.

Leonard Orban, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Fru formand! Kommissionen følger nøje sagen om fru Roxana Saberi inklusive forberedelserne af appelsagen, der starter først i næste uge. Kommissionen er bekymret for fru Saberis helbred, der er svækket efter den sultestrejke, som hun ifølge hendes far startede, efter at Teherans revolutionsdomstol idømte hende otte års fængsel for spionage.

Efter Kommissionens mening opfyldte fru Saberis rettergang bag lukkede døre ikke de krævede minimumsstandarder for en retfærdig og gennemsigtig rettergang. Kommissionen støttede fuldt ud den erklæring, som det tjekkiske formandskab for Rådet udstedte om fru Saberis sag den 22. april 2009. Vi håber, at den iranske domstol straks vil sikre en retfærdig og gennemsigtig appelsag med alle de garantier der kan gives ifølge den iranske lovgivning.

Kommissionen er meget bekymret over den stadige forringelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i Iran. Den nylige henrettelse af fru Delara Darabi, der blev hængt den 1. maj for en forbrydelse, som hun angiveligt begik som mindreårig, er endnu en bekræftelse på den triste situation. Også i dette tilfælde udsendte EU en stærk fordømmelse af henrettelsen.

Kommissionen har gentagne gange – og vil fortsat gøre det – kraftigt opfordret de iranske myndigheder til at leve op til deres internationale forpligtelser vedrørende menneskerettigheder, herunder også den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og verdenserklæringen om menneskerettighederne. Kommissionen finder det helt afgørende at forbedre menneskerettighedssituationen i Iran for at forbedre den politiske dialog og samarbejdet med Iran i den nærmeste fremtid.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter afslutningen af forhandlingen.

Skriftlige indlæg (artikel 142)

Glyn Ford (PSE), *skriftlig.* – (EN) Domsfældelsen af Roxana Saberi den 18. april 2009 for spionage fandt sted, uden at hun havde haft adgang til en advokat og på basis af en rettergang, der hverken var retfærdig eller gennemsigtig.

Jeg er ikke naiv. USA er involveret i spionage, men hvis Roxana Saberi var spion, gjorde de iranske myndigheder intet for at overbevise nogen herom. Retssagens partiskhed og manipulation over for den anklagede var en parodi på enhver retfærdighedssans.

Jeg kan kun glæde mig over beslutningens krav om, at Roxana Saberi straks skal frigives, fordi retssagen fandt sted bag lukkede døre uden en passende retslig procedure og med manglende overholdelse af internationale normer.

13.2. Madagaskar

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks beslutningsforslag om Madagaskar.⁽³⁾

Mikel Irujo Amezaga, *forslagsstiller.* – (ES) Fru formand! Som det fremgår af selve beslutningsforslaget gennemførte den tidligere borgmester i den madagaskiske hovedstad, Andry Rajoelina, den 17. marts 2009 efter to måneders bitter kamp et statskup i Madagaskar. Han fik støtte fra hæren og en selvudnævnt øverste

---

⁽³⁾ Se protokollen.

overgangsmyndighed under hans ledelse. Han suspendede også nationalforsamlingen og senatet, og den demokratisk valgte præsident Marc Ravalomanana blev af oprørerne presset til at forlade Madagaskar.

I februar 2009 blev hr. Rajoelina, der i december 2007 var blevet valgt til borgmester i hovedstaden Antananarivo, til gengæld fjernet med magt af den tidligere regering. Jeg vil tilføje, at vreden i offentligheden blev forøget af den tidligere regerings plan om at udleje 400 000 hektar jord i den sydlige del af landet til et koreansk firma.

Vi fordømmer selvfølgelig også statskuppet og ethvert forsøg på at tage magten med udemokratiske midler. De Forenede Nationers Sikkerhedsråd og de internationale organisationer, som Madagaskar er medlem af, anerkender ikke dette de facto-styre, og vi ønsker en genindførelse af et forfatningsmæssigt styre. Vi ønsker også en øjeblikkelig genindførelse af landets retssystem og forfatningsmæssige system, og vi opfordrer alle de madagaskiske partier til fuldt ud at overholde bestemmelserne i Madagaskars forfatning, så krisen kan løses.

Vi mener imidlertid også, at demokrati ikke kun består i at afholde valg, og at vi bør rapportere om større uregelmæssigheder i Madagaskars aprioriske legitime regering.

Vi er ikke desto mindre overbevist om, at når den forfatningsmæssige orden genoprettes, så skal den baseres på de målsætninger og principper, der allerede findes i betragtning K i beslutningsforslaget, nemlig en klar tidsplan for afholdelse af et frit, fair og gennemsigtigt valg; inddragelse af alle landets politiske og sociale aktører, herunder præsident Ravalomanana og andre fremstående personer; fremme af enighed mellem de madagaskiske partier; respekt for Madagaskars forfatning; og endelig respekt for de relevante AU-instrumenter og opfyldelse af Madagaskars internationale forpligtelser.

Det er tydeligt, at vi endnu en gang står i en situation, hvor menneskerettighederne systematisk krænkes. Mens de ledende klasser på Madagaskar gennemfører magtkampe gennem statskup og kæmper om vigtige og lukrative forretningsmæssige kontrakter, lever 70 % af befolkningen for mindre end én dollar om dagen. Det er det og det alene, som vi skal løse. Lad os så håbe, at EU kommer til at spille en passende rolle i denne sag.

Jeg vil nu helt skifte emne og udnytte hr. kommissær Orbans tilstedeværelse her i mødesalen under den sidste mødeperiode til personligt at takke ham for forvaltningen af hans generaldirektorat.

Bernd Posselt, forslagsstiller. – (DE) Fru formand! Bayern og dens mange kommuner har mange kontakter i hele verden ligesom det katolske universitet i Eichstätt. Jeg vil derfor gerne byde en delegation af borgmestre fra denne region velkommen.

Madagaskar er et land, som vi arbejder tæt og intensivt sammen med. Der er mange kulturelle, økonomiske og videnskabelige kontakter og en stærk og støttende gejstlig tilstedeværelse. Derfor er det ekstra beklageligt, at der finder et så rystende misbrug sted i dette naturskønne og kulturelt rige land. Der er en reel fare for, at Madagaskar med sin strategisk vigtige placering bliver en mislykket stat i lighed med andre afrikanske stater – først og fremmest Somalia.

Det er derfor vigtigt hurtigst muligt at genskabe ordnede og demokratiske forhold i landet. Derfor er jeg glad for, at vi for få dage siden mødtes med kontaktgruppen for at diskutere de første konkrete skridt. Vi skal skabe en passende struktur for at forberede nye valg under ledelse af den fortrængte demokratisk valgte præsident, som vi fortsat vil anerkende som det eneste retmæssige statsoverhoved.

Der skal indledes en dialog, som skal omfatte premierministeren, der i øjeblikket er fængslet, og som straks skal frigives. Der skal fortsat i videst mulig omfang ydes ikke blot humanitær bistand, men også livsvigtig udviklingshjælp og i særdeleshed lægebehandling.

Af alle disse årsager opfordres vi i EU til at involvere os i forhandlingerne – ikke kun som en humanitær eller økonomisk faktor, men i særdeleshed som en politisk faktor, der skaber fred i regionen. For at opnå dette satser vi på et samarbejde med Den Afrikanske Union, der atter har mulighed for gradvis at etablere sig som en faktor i den demokratiske stabilisering – en stabilisering kan faktisk også være antidemokratisk – hvilket vi på det kraftigste vil støtte med alle til rådighed stående midler.

(Bifald)

Erik Meijer, *forslagsstiller*. – (NL) Fru formand! I Madagaskar blev den siddende præsident tvunget til at træde tilbage efter folkelige protester. Han nåede til enighed med udenlandske virksomheder, der gav hans regering kortsigtede indkomster, som imidlertid var skadelige for befolkningen. Det gjorde hans position uholdbar.

Efterfølgende blev oppositionslederen, der tidligere havde været hovedstadens borgmester, med hjælp fra hæren udnævnt til konstitueret præsident trods det faktum, at han ifølge loven var for ung til at blive udpeget til det embede. Denne proces – og specielt hærens indblanding – har medført kritik. Den Afrikanske Union har kaldt det et ulovligt kup, og den anerkender ikke den nye regering.

Jeg mener imidlertid, at vi også kan foretage en sammenligning mellem denne hændelse og nylige hændelser i et bestemt europæisk land, nemlig Island. I dette land blev regeringen også tvunget til at træde tilbage på grund af en folkelig protest. Derefter kom en mindretalsregering af en helt anden politisk overbevisning til magten, men det var der ingen, der betragtede som et kup. Siden da er der afholdt et nyt valg, hvor den nye regering sikrede sig et stort flertal. Et sådant resultat er også muligt i Madagaskar, hvis der afholdes valg inden for en overskuelig fremtid.

Glyn Ford, *forslagsstiller*. – (EN) Fru formand! Jeg taler på vegne af Socialdemokraterne og som De Europæiske Socialdemokraters skyggeordfører om den økonomiske partnerskabsaftale med den gruppe af afrikanske lande, der omfattede Madagaskar. I april måned godkendte vi med et overvældende flertal den økonomiske partnerskabsaftale med forbehold vedrørende situationen i Zimbabwe. Hvis vi forhandlede om den økonomiske partnerskabsaftale i dag, ville vi være nødt til at komme ind på vores forbehold vedrørende Madagaskar.

Men for blot 15 år siden var der muligheder for, at Madagaskar kunne være helt anderledes. Jeg kan huske den nyvalgte præsident Albert Zafys besøg i 1993. Men selvfølgelig blev han i 1996 anklaget for korruption og magtmissbrug. Siden da har Madagaskar været besværet af ustabile regeringer med trusler om løsrivelse og anklager, hvilket markerede en barsk politik.

Nu har vi en situation – et militært statskup – der delvist er udløst af den tidligere regerings plan om at udleje 400 000 hektar jord i den sydlige del af landet til et koreansk firma til intensivt landbrug, mens langt størstedelen af befolkningen lever for under en euro om dagen. Denne forfatningsstridige regeringsændring er et alvorligt tilbageskridt for demokratiseringen.

Det glæder os, at FN har opfordret til, at der stilles næsten 37 mio. USD til rådighed i humanitær bistand for at tage højde for fødevareknapheden senere på året som følge af de aktuelle politiske begivenheder i Madagaskar, men vi fordømmer på det stærkeste statskuppet og alle forsøg på at overtage magten med udemokratiske midler. Vi opfordrer til øjeblikkelig genoprettelse af retsordenen og den forfatningsmæssige orden i landet og indstiller til de madagaskiske partier til fuldt ud at overholde bestemmelserne i Madagaskars forfatning. Vi ønsker at få suspenderingen af nationalforsamlingen og senatet ophævet og opfordrer indtrængende til, at parlamentarikernes mandater og immuniteter respekteres.

Det lader sig imidlertid kun gøre, hvis det internationale samfund kan samarbejde om at intensivere sin indsats og presse på for at få bragt den politiske vold og det politiske dødvande til ophør i landet.

Thierry Cornillet, *forslagsstiller*. – (FR) Fru formand! Vi kan ikke forholde os tavse om situationen i Madagaskar, og vi skal ikke være de eneste, der fordømmer den. Den Afrikanske Union, Det Sydlige Afrikas Udviklingsfællesskab, den internationale organisation af fransktalende lande, Den Interparlamentariske Union, EU (der taler via Kommissionen), USA og en lang række andre lande inklusive mit eget land og Norge – for at nævne lande fra det europæiske kontinent – har fordømt det statskup – for det er det, der er tale om – der har fundet sted i Madagaskar.

Vi kan ikke forholde os tavse, og vi opfordrer til en genoprettelse af den forfatningsmæssige orden. Vi beder ganske enkelt om en tilgang, hvor vi vender tilbage til det helt grundlæggende med om nødvendigt voldsafgørelser truffet ved høring af det madagaskiske folk i form af et præsidentvalg eller en folkeafstemning. Det er de madagaskiske forsamlings og politikeres ansvar at vælge den mest effektive form for høring.

Med dette fælles beslutningsforslag opfordrer vi således til, at vi sammen med det internationale samfund gør det klart for dem, der har grebet magten på helt igennem udemokratisk vis i form af et statskup – uanset hvor meget man har sløret det – at Madagaskars forfatningsmæssige orden skal genoprettes som en af garantierne for den fremtidige udvikling af denne store ø i Det indiske Ocean.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Den politiske krise i Madagaskar har ført til en forfatningsstridig regeringsændring, der blev efterfulgt af uroligheder, hvor mere end 130 mennesker mistede livet.

Madagaskar var under fransk herredømme indtil 1960. Landet befinder sig i en vanskelig situation. Det har brug for humanitær bistand og specielt fødevarerhjælp, og Madagaskar har fået denne hjælp. Myndighederne og de efterfølgende valg, som de organiserede, blev støttet af hæren. Præsident Ravalomanana mistede opbakning, og han trådte tilbage den 17. marts 2009. Magten blev grebet af Rajoelina, der var udpeget af hæren.

EU anerkender ikke den nye regering på grund af den udemokratiske måde, hvorpå ændringen blev gennemført. Den Afrikanske Union har suspenderet Madagaskars medlemskab, og den er kritisk over, at Ravalomanana blev fjernet med magt. Den har truet med at pålægge sanktioner, hvis ikke den forfatningsmæssige orden genoprettes inden for seks måneder.

Vi opfordrer til en genoprettelse af den forfatningsmæssige orden i Madagaskar. Vi opfordrer det internationale samfund til at støtte bestræbelserne på at genskabe det juridiske grundlag for denne stats funktion. Efter min mening bør valgprocessen nøje overvåges og følges af repræsentanter for internationale organisationer inklusive i særdeleshed medlemmer af Europa-Parlamentet.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for PSE-Gruppen. – (PL) Fru formand! I de første uger af marts var vi vidner til et dramatisk statskup i Madagaskar. Den rivalisering, der havde fundet sted i årevis mellem den afsatte præsident og lederen af oppositionen, førte øen på randen af en borgerkrig. Den 17. marts 2009 – dagen efter hærens indtagelse af præsidentpaladset – erklærede Andry Rajoelina sig selv for statsoverhoved. Den madagaskiske højesteret fastslog, at den tidligere borgmester i Antananarivo bestrider embedet i overensstemmelse med forfatningen. Der har været tvivl herom, fordi en præsident ifølge loven skal være mindst 40 år gammel, hvor den nye præsident kun er 34.

Overtagelsen af beføjelser og højesterettens beslutning har skabt udbredt polemik. Edsaflæggelsesceremonien blev boykottet af de fleste udenlandske diplomater, og Den Afrikanske Union har suspenderet Madagaskars medlemskab. Den politiske krise har ført til generel kaos og destabilisering i landet, hvor de fleste mennesker i årevis har levet i frygtelig fattigdom for under 1 USD om dagen og med begrænset adgang til fødevarer, vand, grundlæggende lægehjælp og uddannelse. Jeg boede i Madagaskar i seks år og fik et indgående kendskab til disse problemer, og jeg er derfor stærk tilhænger af FN's opfordring om at yde uopsættelig humanitær bistand til befolkningen i Madagaskar.

Europa-Parlamentet bør på det stærkeste fordømme statskuppet og alle de forsøg på magtovertagelse, der bryder de demokratiske principper. EU bør opfordre til en genoptagelse af arbejdet i begge parlamentets kamre, der har været suspenderet af det nye regime. Vi bør også støtte det arbejde, der udføres af Den Afrikanske Unions særlige udsending og FN's repræsentanter i deres drøftelser med repræsentanter for lokale politiske partier og alle interesserede grupper for at få en øjeblikkelig genoprettelse af den forfatningsmæssige orden i landet, og det internationale samfund bør så afgjort øge bestræbelserne på at levere humanitær bistand til øens befolkning, der lever på fattigdomsgrænsen.

Marios Matsakis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den tidligere franske koloni Madagaskar synes at gennemgå den triste, men ikke usædvanlige postkoloniale tummel i sit politiske liv med deraf følgende lidelser for befolkningen.

Mange andre kolonier af europæiske lande har lidt – eller lider fortsat – af samme grund. Der er mange eksempler herpå. Mit eget land Cypern er et sådant eksempel. Efter at øen havde opnået delvis uafhængighed fra sin koloniherre Storbritannien i 1960, formåede britiske udenrigsdiplomatiske høje i 1963 at fremmanipulere en intern kamp, der i sidste ende resulterede i en opdeling af øen i 1974.

Denne opdeling varer fortsat ved i dag, og situationen passer Storbritannien udmærket. Et opdelt Cypern vil ikke få held til at slippe af med de resterende to britiske koloniområder Akrotiri og Dhekelia, som Storbritannien bruger til militære formål, og som den britiske regering på skammelig vis har formået at holde uden for EU, så den gældende fællesskabsret ikke kan anvendes for de tusindvis af cypriotiske civilister og EU-borgere, som bor der.

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne fremhæve Kommissionens store bekymring over den aktuelle ustabile situation i Madagaskar. Jeg vil også gerne fremhæve Kommissionens fortsatte engagement over for det madagaskiske folk.

Situationen i landet efter den tvungne fjernelse af præsident Ravalomanana den 17. marts fortjener og kræver vores fulde opmærksomhed og ligesom Europa-Parlamentet følger Kommissionen også begivenhederne meget tæt.

Kommissionen har fuldt ud tilsluttet sig den erklæring, som det tjekkiske formandskab udsendte på vegne af EU den 20. marts, hvori man fordømmer overførslen af magtbeføjelser og opfordrer de madagaskiske partier til fuldt ud at overholde bestemmelserne i Madagaskars forfatning.

Efter Kommissionens mening har der været en himmelråbende krænkelse af væsentlige elementer af Cotonou-aftalen, hvilket gør det til et "særligt hastende tilfælde" ifølge denne aftales artikel 96. Kommissionen har derfor iværksat proceduren for at foreslå Rådet at indlede konsultationer med de magthavende myndigheder med henblik på at undersøge mulige løsninger på krisen og få genoprettet den forfatningsmæssige orden.

Kommissionen vil fortsat bruge de til rådighed stående dialogmæssige midler til at finde en samlet løsning på den aktuelle krise. Til det formål vil den på baggrund af Cotonou-aftalens artikel 8 forbedre den politiske dialog med alle relevante aktører i Madagaskar.

Kommissionen deltager også i den væsentlige internationale indsats – specielt inden for rammerne af den internationale kontaktgruppe, der for nylig blev oprettet af Den Afrikanske Union. På dette stadium er det et fremherskende synspunkt, at de relevante madagaskiske politiske aktører bliver enige om en køreplan for genindførelse af den forfatningsmæssige orden og afholdelse af valg.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter afslutningen af forhandlingen.

13.3. Venezuela: sagen om Manuel Rosales

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om tre beslutningsforslag om Venezuela⁽⁴⁾.

Pilar Ayuso, forslagsstiller. – (ES) Fru formand, hr. kommissær! Jeg har underskrevet beslutningen og bedt om taletid på dette plenarmøde, fordi jeg var vidne til den såkaldte "bortvisning" af vores kollega hr. Luis Herrero, der rent faktisk var en kidnapning. Jeg fik også lejlighed til at se, hvordan politisk forfølgelse, Chávez-regimets magtmisbrug, intimidering af oppositionen, trusler, manglende respekt for menneskelig værdighed og misbrug af domstolene er en normal del af livet i Venezuela.

Sagen om Manuel Rosales var dråben, der fik bægeret til at flyde over, og katalysatoren for denne beslutning, men der findes tusindvis af andre sager, der er lige så blodige som denne. Nogle af dem er nævnt i beslutningen, og andre er ikke – f.eks. sagen om Eligio Cedeño, der blev født i den fattige Petareforstad Caracas, der er et notorisk farligt område, som er kendt for valget af en borgmester, der ikke kommer fra Chávez-regimet. Eligio blev uddannet med hjælp fra andre og i særdeleshed Citibank. Det lykkedes ham at starte egen virksomhed – Caracasbanken – hvorefter han levede et normalt liv, hvor han også ydede hjælp til de mest trængende. I dag er han imidlertid ulovligt fængslet i Caracas efter to års tilbageholdelse, uden at der er indledt en sammenhængende retssag mod ham. Hans eneste forbrydelse var at være en del af det økonomiske oligarki.

En anden sag handler om Nixon Moreno – en studenterleder fra Andesuniversitetet, som flere gange er blevet valgt til universitetsrådet, og som er formand for sammenslutningen af universitetscentre. I 2003 vandt han det føderale valg over den nuværende indenrigs- og justitsminister, og det er hans forbrydelse. I dag er han anklaget for mordforsøg og uanstændige voldelige handlinger, skønt han er renset for alle beskyldninger.

Sådanne sager er en del af dagligdagen i Venezuela, hvor forfølgelse af oppositionen med henblik på at udelukke dem fra det politiske liv og undertrykke dissidenter er blevet en del af hverdagen. Vi skal ikke desto mindre sende et håbets budskab til det venezuelanske demokrati. Trods udfordringerne er jeg sikker på, at demokratiet vil blive indført, og at præsident Chávez vil blive stemt ud.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Sagen om Chávez er endnu et eksempel på den arrogance og den paranoide opførsel, der undertiden udvises af Venezuelas stadig mere autoritære regering. Den politiske forfølgelse af hr. Rosales og mange andre er beklagelig og bør fordømmes i stærkest mulige vendinger.

⁽⁴⁾ Se protokollen.

Vi opfordrer landets regering til for alvor at begynde at opføre sig fornuftigt og demokratisk samt til at holde op med at krænke borgernes menneskerettigheder.

Da dette bliver mit sidste indlæg på et plenarmøde, vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke Dem og alle vores kolleger, der trofast har deltaget i menneskerettighedsforhandlingerne torsdag eftermiddag, og som har bidraget til at gøre vores verden til et bedre sted at leve.

Lad mig også som så ofte tidligere benytte lejligheden til at minde mine kolleger om forfatningen af mit eget land, Cypern, der i de seneste 35 år har lidt under Tyrkiets besættelse af landets nordlige del. Borgerne – EU-borgere – i områder som Kyrenia, Famagusta, Karpasia og Morfou har levet i eksil siden den katastrofale tyrkiske invasion i 1974. Vi vender os mod EU for at få opfyldt deres beskedne ønske om at vende tilbage til deres hjem og leve i fred og sikkerhed. Forhåbentlig vil EU ikke svigte dem.

Ewa Tomaszewska, forslagsstiller. – (PL) Fru formand! Vi skal være på vagt, når politiske ændringer peger på restriktioner i oppositionens frie offentlige ytringsfrihed. Det er et stærkt signal om, at demokratiet trues. Arrestationer af oppositionen er et endnu stærkere signal.

Det er det, der sker i dag i Venezuela. Manuel Rosales, der var borgmester i Maracaibo og præsident Chávez' modstander ved valgene i 2006, har været nødt til at flygte fra landet. Kort tid efter at præsident Chávez vandt en folkeafstemning, der gjorde det muligt for ham at bevare posten i flere valgperioder, blev der udsendt en arrestationsordre for hr. Rosales. Det lykkedes ham at flygte til Peru, hvor han nu skjuler sig.

Denne sag bør behandles på EuroLats næste møde. Venezuela er forpligtet til at respektere de konventioner, det har underskrevet, og hvori det har garanteret at ville overholde menneskerettighederne.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand! For 20 år siden faldt socialismen sammen ved den paneuropæiske udflygt til den østrig-ungarske grænse. Jeg havde den ære at deltage i de relevante forberedelser, og jeg vil aldrig glemme, da den tyske kansler Helmut Kohl og Pave Johannes Paul II – to spydspidser for denne udvikling – kort tid efter skridtede gennem Brandenburger Tor og sagde, at socialismen ikke skulle erstattes af en rovgrisk kapitalisme, men af frihed og social markedsøkonomi.

I dag er vi i Latinamerika vidner til en farlig regression ind i socialistisk diktatur og undertrykkelse. Jeg er bange for, at denne bakterie kommer fra Venezuela. Præsident Chávez forsøger at kvæle friheden i hele Latinamerika med oliepenge. Derfor er sagen om Manuel Rosales så vigtig. Hr. Rosales er ikke kun en enestående demokrat, som vi skal forsvare. Han er også en symbolsk figur for demokratiet i Latinamerika. Vi skal støtte ham og fortsat gå i brechen for det latinamerikanske folk.

Pedro Guerreiro, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand! Ved hjælp af endnu en grotesk øvelse i virkelighedsfordrejelse står vi atter over for et uværdigt forsøg fra Europa-Parlamentets side på at genere Venezuela. Egentlig udgør dette forsøg en del af de manøvrer, der udføres af folk, der konspirerer mod den demokratiske og suveræne frigørelsesproces og sociale proces, der blev igangsat for et årti siden af det venezuelanske folk, og som er blevet bekræftet i 14 valg.

Det, der virkelig bekymrer forslagsstillerne til dette initiativ, er det faktum, at det venezuelanske folk trods alle problemer, trusler, farer og forstyrrelser har vist, at det nytter at kæmpe, og at det er muligt at opbygge et mere retfærdigt, demokratisk og fredeligt land – og en ditto verden.

Det vises ved udviklingen af omfattende folkelig deltagelse samt faldende fattigdom, social ulighed og arbejdsløshed, kampen mod analfabetisme, udbredelsen af uddannelse til alle niveauer, millioner af venezuelanernes adgang til sundhed, det nationale netværk af fødevaremarkeder med tilskudspriser, de facto-nationaliseringen af den statslige olieindustri samt strategiske sektorer af økonomien, landmændenes brug af produktive arealer, solidaritet med andre mennesker og mange andre ting.

Vi er nødt til at spørge os selv, med hvilken ret Europa-Parlamentet belærer andre om demokrati og respekten for menneskerettighederne, når det ønsker at gennemtvinge et traktatudkast, der er forkastet af franskmændene, hollænderne og irerne, når det vedtager det umenneskelige "tilbagesendelsesdirektiv", der krænker menneskerettigheder for migranter, hvoraf mange kommer fra Latinamerika, og når det ikke med ét ord fordømmer Israels barbariske aggressioner over for det palæstinensiske folk i Gazastriben?

For hundrede og syttende gang siger vi: Hold op med at foregive, at I kan belære verden.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Fru formand! Jeg har boet i Venezuela, og jeg kender til landets fortid og specielt til Marcos Pérez Jiménez' diktatur i 1950'erne. Fattigdom og uretfærdighed var kendetegnende for livet på den tid, og jeg betragter Hugo Chávez' regering som en meget betydelig og tiltrængt forbedring.

Jeg mener imidlertid, at selv en sympatisk regering skal opføre sig ordentligt over for sine modstandere og undgå at anvende teknikker, der gør livet ekstra vanskeligt for dens modstandere.

Jeg stemmer for den fælles beslutning af præcis denne årsag, fordi den har afgørende betydning for beskyttelsen af demokratiet i almindelighed, og fordi den ikke blev udarbejdet med henblik på at vælte det efter min mening gavnlige Hugo Chávez-regime.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne korrigere hr. Guerreiro, der er misinformeret, for ifølge tal fra FN's Udviklingsprogram har Venezuela ikke reduceret fattigdommen den mindste smule.

Præsident Chávez har bragt demagogi og diktatur, desværre med støtte fra stemmeboksene, men også med en hel del intimidering af befolkningen, hvilket atter fremgår af sagen om Manuel Rosales.

Jeg har mødt Manuel Rosales. Jeg havde den store ære at møde ham under et besøg i Venezuela. Den skæbne, der har ramt ham, er en stor skam, fordi han ønsker at være en fri mand i sit eget land, men det er ikke muligt. Det er problemet med Venezuela.

Jeg mødte ham, da han var designeret guvernør for staten Zulia. Han blev valgt som Maracaibos borgmester af sit folk, men han kan ikke leve i sit land, fordi folk forfølges og bagvaskes i Venezuela. De bagvaskes, sådan som det desværre sker med Manuel Rosales. Det er den værste straf, man kan give en politiker, og det skal vi politikere i Europa-Parlamentet være opmærksomme på.

Vi kan kæmpe for vores idéer, men vi har ikke lov til at bagvaske nogen, forfølge dem eller smide dem i fængsel. Det er præcis det, der sker i Venezuela.

Det er på tide, at vi definerer en strategi for Latinamerika. Det skal være en strategi med aktivt diplomati for Latinamerika. Den skal bestemt støtte socialt fremskridt i tråd med de mange millioner, vi hvert år investerer i udvikling og samarbejde, men den skal være 100 % på demokratiets side, 100 % på pluralismens side og 100 % på de grundlæggende frihedsrettigheders side. Længe leve et frit Venezuela!

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Fattigdom gøder altid jorden for totalitære ledere, der ønsker at fremstå som deres folks redningsmænd og forsvarere. I starten talte Hugo Chávez ikke om socialisme, men kun om retten til en bedre verden. Som tiden gik, begyndte han imidlertid at tale om socialisme. Hans modstandere blev ikke inviteret til at samarbejde, og hvis ikke de parerede ordre, blev de holdt nede. Ensided information, leder-forsvarer, menneskerettighedskrænkelser, manglende frihed: det er ensbetydende med diktatur. Sagen om Manuel Rosales bekræfter blot, hvad jeg siger.

Blandt andre ledere, der spiller det samme spil som Hugo Chávez, kan nævnes Castros arvtagere, Lukashenko med flere. Jeg vil gerne takke alle kollegerne i Europa-Parlamentet for at sende et klart signal til verden på disse plenarmøder torsdag eftermiddag om, at Europa-Parlamentet aldrig vil tolerere menneskerettighedskrænkelser nogetsteds i verden.

Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for ledelsen af Europa-Parlamentets møder, for Deres samarbejde og for Deres personlige venskab.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Fru formand! Europa-Parlamentets nuværende mandatperiode nærmer sig sin afslutning, og tiden er derfor inde til at gøre status. Vi kan objektivt sige, at vi har lavet en masse arbejde, og at vi blandt resultaterne af vores arbejde kan se en klar forpligtelse til at beskytte menneskerettigheder og effekterne heraf. Det er særlig synligt i tredjelande. Vi kan lave en meget grundig analyse – sådan som vi gør i dag – af situationen i Iran, Madagaskar og Venezuela. Vi kan vedtage passende beslutninger og tilmed give dem offentlig virkning. Disse beslutninger giver ikke altid de ønskede resultater, men vi arbejder langt fra de lande og samfund, som har problemerne, og vores kommunikation og evne til at gennemføre og overbringe vores idéer er ikke altid særlig god.

Det er værre med demokrati og beskyttelse af menneskerettigheder i EU. Det er en ubehagelig og pinlig sag. I dag arbejder millioner af mennesker illegalt. Hvad er der så sket med menneskerettighederne? Handelen med børn og kvinder flourerer. Hvor er så menneskerettighederne i EU? Hvordan beskytter vi dem? Hvorfor er vi ikke effektive?

Man må også sige, at der fandt en ubehagelig hændelse sted, da vi her i mødesalen demonstrerede for en folkeafstemning, og hr. Pöttering hidkaldte sikkerhedsvagterne, hvilket var en krænkelse af menneskerettighederne og vores ret til at demonstrere og give udtryk for vores synspunkter. Ikke desto mindre er det overordnede resultat positivt, og efter min mening bør vi bestemt fortsætte denne type forhandling og indsats i næste mandatperiode.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg har en personlig bemærkning til forretningsordenen. Dette er min afskedstale til Europa-Parlamentet, da jeg første gang blev valgt for et kvart århundrede siden, og min far blev valgt for 30 år siden – Peter Beazley, medlem af Europa-Parlamentet for Bedfordshire og North Hertfordshire.

Jeg vil gerne takke alle kollegerne i Europa-Parlamentet og i særdeleshed vores formand, Hans-Gert Pöttering, med hvem jeg havde æren at sikre de britiske Konservatives medlemskab af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti.

Jeg vil gerne mindes Lord Henry Plumbs tjenestetid som formand for Europa-Parlamentet samt britiske kommissærer fra alle partier – Roy Jenkins (formand), Arthur Cockfield, Chris Patton, premierminister Ted Heath og Winston Churchill – alle sande europæere.

Lederen af mit parti, hr. David Cameron, har begået en alvorlig fejl. Han er forkert på den. Han tror, at han ved at blive antieuropæer i underhuset vil sikre sig premierministerposten i mit land. Som medlem af det britiske Konservative parti forbeholder jeg mig retten til at protestere. Det er mit sidste ord. Der findes britiske Konservative, Socialdemokrater og Liberale. Vi er europæere. Vi står sammen med vores partnere og allierede, og hvis min partileder ønsker at kassere 30 års arbejde fra britiske Konservative europæere, tager han fejl!

(Parlamentet gave taleren stående ovationer)

Leonard Orban, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen følger nøje og med stor bekymring situationen i Venezuela. Kommissionen er opmærksom på sagen om Manuel Rosales. Han fik politisk asyl i Peru efter at være blevet anklaget for korruption i Venezuela. Kommissionen har noteret sig forklaringen fra formanden for Rosales' parti om, at han har skjult sig for at beskytte sig selv.

Efter Kommissionens mening er Manuel Rosales' asylansøgning og den peruvianske regerings accept heraf er en bilateral sag, og det er ikke Kommissionens opgave at udtale sig om værdien af denne anmodning.

Vi er opmærksomme på, at de juridiske institutioner for nylig indledte retssager mod oppositionsledere i Venezuela. Vi ved, at nogle sektorer af det venezuelanske samfund har kritiseret den hastige stigning i foranstaltninger, som efter deres mening påvirker retten til ytringsfrihed og udøvelsen af politiske rettigheder i negativ retning. Samme sektor mener, at regeringen ikke tåler kritik. Vi er opmærksomme på disse ting, og vi følger nøje den politiske situation i Venezuela.

Jeg vil gerne understrege den betydning, som EU tillægger menings- og ytringsfrihed som en grundlæggende menneskerettighed og en hjørnesten for demokrati og retsstatsprincipper. Vi håber, at Venezuelas demokratiske institutioner vil respektere retsstatsprincipperne og bevare demokratiet i landet, samtidig med at de overholder forpligtelserne i henhold til de internationale aftaler, som Venezuela har underskrevet og ratificeret inklusive den amerikanske menneskerettighedskonvention og i særdeleshed bestemmelserne om politiske rettigheder i artikel 23.

Jeg vil gerne forsikre Parlamentet om, at Kommissionen fortsat nøje vil følge udviklingen i Venezuela. Kommissionens tilsagn om at støtte og styrke demokratiet og beskytte og fremme menneskerettigheder og grundlæggende friheder vil fortsat blive afspejlet i vores samarbejdspolitikker og forbindelser med Venezuela.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil straks finde sted.

14. Afstemningstid

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(For oplysninger om afstemningsresultaterne: se protokollen)

14.1. Iran: sagen om Roxana Saberi

– Inden afstemningen

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg foreslår, at ordene "iranske myndigheder" i starten af afsnit 3 skal erstattes af "appeldomstolen ved dens behandling af sagen den 12. maj". Herefter lyder afsnit 3 således: "opfordrer appeldomstolen til ved dens behandling af sagen den 12. maj til at frigive Roxana Saberi..."

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

– Inden afstemningen

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Efter dette fælles beslutningsforslag blev vedtaget og fremsat, modtog vi nyheden om endnu et skammelig brutalt tilfælde af en iransk borgers stening til døde.

Vi fandt det derfor passende at tilføje følgende i afsnit 7: "i denne forbindelse insisterer på, at myndighederne i Den Islamiske Republik Iran straks afskaffer stening; stærkt fordømmer den nylige henrettelse ved stening af Vali Azad og udtrykker stor bekymring over den forestående henrettelse af Mohammad Ali Navid Khamami og Ashraf Kalhori;". Jeg forstår, at de andre grupperes repræsentanter også kan støtte dette.

(Det mundtlige ændringsforslag blev godtaget)

14.2. Madagaskar

– Inden afstemningen

Glyn Ford, forslagsstiller. – (EN) Fru formand! Med hensyn til næste afstemning om "Venezuela: sagen om Manuel Rosales" har Socialdemokraterne selvfølgelig tilbagetrukket underskriften af kompromisbeslutningsforslaget. Vi har ikke deltaget i forhandlingen, og vi deltager ikke i afstemningen.

14.3. Venezuela: sagen om Manuel Rosales

– Efter afstemningen

Formanden. – Mange tak. Det var et følelsesmæssigt spændingsladet møde, ikke kun på grund af menneskerettighedsspørgsmålene, men også fordi det var vores sidste møde. Mange tak for Deres deltagelse.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne på vegne af alle Europa-Parlamentets medlemmer samt vores tjenestegrene og assistenter oprigtigt takke Dem, Europa-Parlamentets Præsidium og hele administrationen for den glimrende ledelse af forhandlingerne, for et godt samarbejde og for den gensidige forståelse. Vi ønsker Dem held og lykke fremover, et genvalg til Parlamentet, stor tilfredshed med Deres offentlige aktiviteter og et lykkeligt privatliv.

Formanden. – Mange tak. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle i Parlamentets tjenestegrene for deres værdifulde arbejde.

15. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

16. Anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

17. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

18. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

19. Erklæring om økonomisk interesse: se protokollen

20. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

21. Skriftlige erklæringer medtaget på listen (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

22. Datoer for kommende møder: se protokollen

23. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet blev hævet kl. 16.15)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 8 af Mairead McGuinness (H-0221/09)

Om: Mejerisektoren

Er Rådet klar over, at EU's mejerisektor kæmper med alvorlige økonomiske problemer, og hvorfor er der i bekræftende fald ikke gjort mere for at behandle disse problemer som hastesager?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Rådet deler medlemmets bekymring over den vanskelige situation på mælke markedet. Efter en hidtil uset periode med rekordhøje priser på mælk og mejeriprodukter i 2007 og i starten af 2008 står de europæiske producenter nu over for svage og usikre markeder, der er kendetegnet ved et kraftigt fald i de globale priser på mejeriprodukter.

På rådsmødet den 23. marts var der en bred meningsudveksling om den vanskelige situation på mælke markedet, og Rådet noterede sig et memorandum, som blev fremlagt og støttet af en række delegerede.

De retlige rammer for mælke- og mejeriproduktmarkedet har forandret sig meget i de seneste to år, bl.a. med Rådets vedtagelse af den såkaldte minimælkepakke i september 2007, forøgelsen af de nationale mælkekvoter med 2 % fra april 2008 og vedtagelsen af "sundhedstjekpakken" i januar 2009.

Disse nye retlige rammer er udarbejdet med henblik på at sikre europæiske producenters konkurrenceevne på lang sigt. De kortsigtede følger for markedet skal modvirkes ved hjælp af de eksisterende markedsstøtteforanstaltninger.

Medlemmet er sikkert bekendt med de mange markedsstøtteforanstaltninger, som Kommissionen har truffet. Det drejer sig bl.a. om genindførelsen af eksportrestitutioner for alle mejeriprodukter, indførelsen af støtte til privat oplagring af smør samt intervention for smør og skummetmælkspulver. Kommissionen informerer løbende Rådet om situationen på mælke markedet.

Kommissionen skal forelægge Rådet yderligere forslag på dette område og har erklæret, at den er rede til at undersøge mulighederne for at øge antallet af mejeriprodukter, der er støtteberettigede under "skolemælksordningen". Kommissionen har dog meddelt, at man ikke er rede til at genåbne drøftelserne om "sundhedstjekpakken".

*
* *

Spørgsmål nr. 9 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0223/09)

Om: Forhandlingerne om indgåelse af en frihandelsaftale mellem EU og staterne i Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC) gået i stå

Efter 20 års forhandlinger har EU og GCC endnu ikke indgået en frihandelsaftale, idet GCC-staterne i december 2008 ensidigt trak sig ud af forhandlingerne.

Hvordan agter Rådet at få genopvakt Golfstaternes interesse for forhandlingerne, så denne aftale snarest kan indgås? Hvilke specifikke spørgsmål er endnu uafklarede og gør det umuligt at nå frem til en aftale? Hvordan agter Rådet at inddrage Golfstaterne mere aktivt i drøftelserne om reform af de internationale finansielle institutioner, såsom Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, på baggrund af, at Saudi-Arabien deltager i G20-topmødet og har udtrykt interesse for en reform af disse institutioner? Hvilke spørgsmål vil i særlig grad blive taget op i det kommende 19. Fælles Råd og det ministerielle topmøde mellem EU og Golfstaterne?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

En frihandelsaftale med Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC) står stadig højt på Rådets dagsorden og har været og er fortsat en høj prioritering for både de tidligere formandskaber og det nuværende tjekkiske formandskab for Rådet. Formandskaberne og Kommissionen, som forhandler aftalen på EU's vegne, har været i tæt kontakt med GCC for at få genoptaget forhandlingerne. På 19. fælles råds- og ministermøde mellem EU og GCC den 29. april 2009 gennemgik de to parter deres nylige høringer om en frihandelsaftale og vedtog at fortsætte disse høringer om alle udestående spørgsmål med henblik på at genoptage forhandlingerne.

Drøftelserne på ministermødet omfattede spørgsmål af fælles interesse såsom fredsprocessen i Mellemøsten, Iran og Irak samt en række globale spørgsmål, bl.a. bekæmpelse af terrorisme og ikkespredning. I lyset af den omfattende, verdensomspændende finanskrisen udtrykte EU og GCC stor bekymring over krisens følger for den globale økonomi. Samtidig bifaldt de de seks hovedbudskaber og anbefalinger fra G20-topmødet og opfordrede til, at der uden ophør træffes omfattende foranstaltninger for at genskabe tilliden til de globale markeder og stabiliteten på finansmarkederne.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Ryszard Czarnecki (H-0235/09)**Om: Topmødet mellem USA og EU**

Hvordan vurderer Rådet resultatet af topmødet mellem USA og EU i forbindelse med bekæmpelsen af økonomisk protektionisme?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Der var tre emner for det uformelle møde mellem EU's stats- og regeringschefer og præsident Obama den 5. april 2009 i Prag: den økonomiske og finansielle situation, klimaændringer og energisikkerhed samt eksterne relationer (fred i Mellemøsten, Afghanistan, Pakistan og Iran). Med hensyn til den økonomiske og finansielle situation udtrykte stats- og regeringscheferne tilfredshed med resultaterne fra G20-topmødet i London den 2. april, samtidig med at de lagde vægt på vigtigheden af hurtigst muligt at gennemføre de foranstaltninger, der blev vedtaget på mødet. Stats- og regeringscheferne understregede betydningen af at bekæmpe alle former for protektionisme og udtrykte ønske om snarest at få afsluttet Doharunden. Samtidig fremhævede de vigtigheden af at holde handels- og investeringsstrømmene åbne og i denne sammenhæng styrke samarbejdet med Det Transatlantiske Økonomiske Råd.

Rådet glæder sig over, at de uformelle drøftelser med præsident Obama var helt i tråd med Det Europæiske Råds udtalelser fra samlingen den 19.-20. marts om nødvendigheden af handling på internationalt plan for hurtigst muligt at få genskabt en bæredygtig økonomisk vækst.

Vedrørende nødvendigheden af at bekæmpe økonomisk protektionisme vedtog Det Europæiske Råd at holde markederne åbne og undgå alle former for protektionistiske foranstaltninger (ingen nye investerings- eller handelsbarrierer eller eksportrestriktioner) og at søge en hurtig aftale om betingelserne for Dohaudviklingsdagsordenen med et ambitiøst, afbalanceret resultat.

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Kathy Sinnott (H-0237/09)**Om: Usædvanlige begivenheder**

Det fremgår af artikel 103 i EU-traktaten, at hverken Fællesskabet eller medlemsstaterne hæfter for eller må påtage sig forpligtelser indgået af centralregeringer, dog med undtagelse af gensidige finansielle garantier for gennemførelsen af et bestemt projekt i fællesskab. Artikel 100 foreskriver dog, at hvis der er alvorlig

risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, på bestemte betingelser yde den pågældende medlemsstat finansiell støtte fra Fællesskabet.

Har Rådet gjort sig overvejelser over, hvori disse usædvanlige begivenheder kan bestå, og har det en definition heraf? Forudser Rådet i den nuværende økonomiske situation, at sådanne begivenheder vil kunne opstå i nogen af medlemsstaterne?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Artikel 100, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som ser ud til at være det stykke, som medlemmet henviser til i sit spørgsmål, har aldrig dannet retsgrundlag for et forslag, som Rådet har behandlet. Tilsvarende har Rådet aldrig behandlet et forslag baseret på artikel 103a, stk. 2, i EF-traktaten, som indsat med Maastrichttraktaten, som var den tilsvarende bestemmelse før det pågældende stykke.

Der findes ingen definition af "usædvanlige begivenheder, som en medlemsstat ikke selv er herre over", og Rådet har aldrig drøftet en sådan. På samme måde har Rådet aldrig drøftet muligheden af at anføre "udsædvanlige begivenheder" i forbindelse med den nuværende økonomiske situation.

Rådet er rede til at drøfte ethvert forslag fra Kommissionen, der er baseret på EF-traktatens artikel 100, stk. 2, såfremt den fremsætter et sådant forslag. I medfør af EF-traktatens artikel 114, stk. 2, bidrager Det Økonomiske og Finansielle Udvalg til forberedelserne af Rådets behandling af alle forslag fra Kommissionen, der er baseret på artikel 100, stk. 2.

Rådet erindrer om bestemmelserne i Erklæring om artikel 100 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der er knyttet som bilag til Nicetraktaten. Det hedder i denne erklæring, at "afgørelser om finansiell støtte som omhandlet i traktatens artikel 100, der er forenelige med "no bail out-klausulen" i artikel 103, skal være i overensstemmelse" med bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og de finansielle overslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Nikolaos Vakalis (H-0239/09)

Om: EU's politik for jordskælv - hvilke skridt agter Kommissionen at tage efter det ødelæggende jordskælv i Italien for nylig?

I november 2007 vedtog Parlamentet en beslutning (P6_TA(2007)0507) med sigte på en integreret strategi for EU til imødegåelse af jordskælv (forebyggelse, reaktion og udbedring af skader), hvori det opfordrede til, at der blev truffet konkrete foranstaltninger til civilbeskyttelse, styrkelse af bygninger (med særlig vægt på bygninger af historisk og kulturel betydning), finansiering, forskning, information af offentligheden m.m.

Hvordan har Rådet reageret på den ovennævnte beslutning? Hvilke foranstaltninger har Rådet hidtil truffet, og hvilke initiativer agter Rådet at tage for at virkeliggøre beslutningens forslag? Reagerede Rådet omgående på det dødbbringende jordskælv i Italien for nylig, og hvordan? Blev EU's reaktionsmekanisme til imødegåelse af naturkatastrofer aktiveret? Har EU truffet foranstaltninger på politisk og økonomisk plan med henblik på at yde kompensation?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Rådet er bekendt med Europa-Parlamentets beslutning om en integreret strategi for EU til imødegåelse af jordskælv. Allerede den 5. marts 2007 vedtog Rådet en beslutning om at indføre et finansielt civilbeskyttelsesinstrument som bidrag til at effektivisere indsatsen i større katastrofesituationer og som bidrag til at styrke forebyggelses- og beredskabsforanstaltningerne i forbindelse med alle former for katastrofesituationer. Efter beslutningen vedtog Rådet den 8. november 2007 også en ny beslutning om en civilbeskyttelsesordning som bidrag til at yde støtte i alvorlige katastrofesituationer og at forbedre

koordineringen af den indsats, der ydes af medlemsstaterne og Fællesskabet. Desuden opfordrer Rådet i sine konklusioner fra november 2008 til en styrkelse af medlemsstaternes gensidige bistand og iværksættelse af europæiske uddannelsesordninger inden for katastrofehåndtering. Det er formandskabets opfattelse, at disse initiativer og aktiviteter i høj grad vil forbedre de tekniske og finansielle ressourcer og dermed sikre bedre behovsvurderinger samt fælles aktioner for medlemsstaternes civilbeskyttelseshold, herunder transport og koordinering.

Efter jordskælvet i Abruzzoregionen i Italien den 6. april 2009 udtrykker formandskabet sin medfølelse med de efterladte og hylder alle dem, der som de første ydede bistand på stedet, alle hjælpere og frivillige, som arbejdede uafbrudt og satte deres eget liv på spil under denne indsats for at redde liv og begrænse skader på ejendom og miljø.

Den 10. april 2009 anmodede Italiens civilbeskyttelsesafdeling gennem Kommissionens overvågnings- og informationscenter, MIC, om hjælp til at vurdere bygningers sikkerhed fra tekniske eksperter. Som reaktion på denne anmodning påbegyndte seks tekniske eksperter disse vurderinger den 18. april. Da MIC er oprettet og administreres af Kommissionen, opfordres medlemmet til at stille eventuelle supplerende spørgsmål til Kommissionen.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at det er Kommissionen, som beslutter, om der kan ydes støtte gennem Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som kan mobiliseres i tilfælde af naturkatastrofer såsom jordskælv.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Athanasios Pafilis (H-0243/09)

Om: Foranstaltninger til forhindring af antiimperialistiske og fredelige demonstrationer i Strasbourg

Under NATO-topmødet i Strasbourg den 3.-4. april 2009 tog de franske myndigheder alle midler i brug for at forhindre de demonstrationer, som var blevet planlagt af fredsorganisationer fra hele Europa, og terroriserede byens borgere for at afholde dem fra at deltage i demonstrationerne. Samtidig forbød de - i samarbejde med de tyske myndigheder - i tusindvis af fredelige demonstranter at komme ind i byen. De forvandlede Straßbourgs centrum til en forbudt zone med adskillige politiafspærringer. Det er karakteristisk, at politiet ved en sådan afspærring langt væk fra demonstrationerne standsede et medlem af Europa-Parlamentet, der er ophavsmanden til dette spørgsmål, som mistænkt og holdt ham "under opsyn" i mere end en halv time, selv om han havde godtgjort sin identitet og forevist sit adgangskort til Europa-Parlamentet og sit diplomatpas!

Hvilken holdning indtager Rådet til de franske og tyske myndigheders adfærd, som er en flagrant krænkelse af fredsbevægelsens ret til at give udtryk for dens modstand mod NATO's aggressive planer til skade for verdens befolkning? Har Rådet deltaget i planlægningen og gennemførelsen af disse repressive foranstaltninger og i bekræftende fald hvordan?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Rådet kan bekræfte, at de franske og tyske myndigheder forinden havde meddelt deres EU-partnere og Kommissionen, at der i et par dage af sikkerhedshensyn ville blive indført kontrol ved deres fælles grænse i forbindelse med NATO-topmødet med hjemmel i Schengengrænsekodeksen, afsnit III, kapitel II⁽⁵⁾.

Derudover ønsker Rådet ikke at drøfte medlemmets spørgsmål.

*
* *

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage, EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

Spørgsmål nr. 18 af Georgios Toussas (H-0246/09)**Om: Uacceptabel antikommunistisk lovgivning i Litauen**

For nylig blev der i landsbyen Svirpliai i Litauen fundet et malet portræt af den historiske leder af Oktoberrevolutionen, Vladimir Lenin. Politiet satte straks en efterforskning i gang med henblik på retsforfølgning af "gerningsmændene", der skulle stilles under anklage for "offentlig udstilling af kommunistiske symboler. Der er her blevet gjort brug af den velkendte antikommunistiske lovgivning, hvormed landets kommunistiske parti allerede i 1991 blev gjort ulovligt, mens brugen af symboler fra Sovjetunionen og kommunismen blev forbudt i 2008.

Disse handlinger er endnu et udslag af det antikommunistiske hysteri, som EU-institutioner går i spidsen for med det historieforfalskende forsøg på at identificere fascismen med kommunismen, forsøget på at kriminalisere den kommunistiske ideologi og forbuddet mod brugen af kommunistiske symboler og de kommunistiske partiers handlinger og aktiviteter. Historien har vist, at antikommunisme og retsforfølgning af kommunister altid indvarsler et generelt angreb på arbejdstagerne, de demokratiske rettigheder og de folkelige friheder.

Fordømmer Rådet denne omsiggribende antikommunistiske kampagne samt selve eksistensen af denne uacceptable antikommunistiske lovgivning, der søger at lægge låg på den frie udveksling af ideer og problemløs politisk virksomhed i dette land og i andre EU-medlemsstater?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke drøftet dette spørgsmål, da det er et internt anliggende i den pågældende medlemsstat.

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Marusya Ivanova Lyubcheva (H-0249/09)**Om: Sørøveri**

I de seneste måneder har der været talrige tilfælde af sørøveri og adskillige skibsbortførelser. For øjeblikket bliver 16 bulgarske statsborgere tilbageholdt som gidsler, og man ved ikke, hvor de befinder sig.

Under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2008 om sørøveri (P6_TA-(2008)0519 - B6-0537/2008) og de seneste drøftelser om den tredje pakke om sikkerhed til søs, hvilke foranstaltninger træffer Rådet for at forbedre samarbejdet på området trafiksikkerhed til søs og sikre frigivelse af de bortførte europæiske borgere? Da 22 af EU-medlemsstaterne er kystlande, regner Rådet med at konsolidere de fælles foranstaltninger for at imødegå denne form for terrorisme til søs?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Sørøveriet ud for Somalias kyst og i Adenbugten er særdeles foruroligende og er blevet drøftet i Rådet flere gange, senest den 30. marts, hvor man besluttede at fremskynde alle foranstaltninger for at øge sikkerheden i dette vigtige område for alle handelsflåder og skibe, der fragter nødhjælp.

Bekæmpelse af sørøveri er også blevet drøftet i Den Internationale Søfartsorganisations, IMO's, sikkerhedsudvalg.

Efter vedtagelsen af UNSCR 1816 (2008) besluttede Rådet den 8. december 2008 at iværksætte en maritim EU-operation (Atalanta) som bidrag til afskrækkelse, forebyggelse og bekæmpelse af sørøveri og væbnet røveri ud for Somalias kyst. Formålet med denne operation er at forbedre skibenes sikkerhed i området.

Operationen indgår i det internationale samfunds bredere indsats og gennemføres af en række lande, der er berørt af sørøveri, samt søfartssektoren. I forbindelse med denne operation er der etableret de nødvendige

strukturer og processer for at sikre maksimal koordinering med andre aktører i området og med repræsentanter for søfartsindustrien.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Laima Liucija Andrikienė (H-0250/09))

Om: Samarbejde vedrørende utilsigtet og forsætlig havforurening

Hvordan vurderer og anvender Rådet de eksisterende internationale instrumenter og ordninger, herunder Londonkonventionen fra 1972 og dens protokol fra 1996 om forbud mod dumpning af kemiske og biologiske agenser, konventionen om kemiske våben, konventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav (OSPAR-konventionen), Helsinki-Kommissionens arbejde samt Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2850/2000/EF⁽⁶⁾ (artikel 2, litra b), i forbindelse med udformningen og implementeringen af EU's stillingtagen til spørgsmålet om dumpning af kemiske våben i havet?

Hvordan kan Rådet støtte bestræbelserne for at fremme samarbejdet med regeringer og relevante internationale organisationer og berørte parter med henblik på at øge deres evne til at gribe ind over for tilfælde af dumpning af kemiske våben i havet forskellige steder i verden samt de nationale og internationale reaktioner herpå?

Hvordan vil Rådet fremme Østersølandenes samarbejde omkring udveksling og forøgelse af disse landes erfaringer med hensyn til håndtering af kemiske våben, der er dumpet i Østersøen?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Fællesskabet og medlemsstaterne er aktive parter i de fleste store konventioner og aftaler, som dækker regionale farvande omkring Europa, f.eks. Helsinkikonventionen fra 1992 om beskyttelse af Østersøen, Bonnaftalen fra 1983 om beskyttelse af Nordsøen, Barcelonakonventionen fra 1976 om beskyttelse af Middelhavet og Osparkonventionen om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav fra 1992.

På EU-plan blev der i perioden 2000-2006 ydet støtte til medlemsstaternes indsats for at beskytte havmiljøet inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om fastsættelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening. Disse rammer vedrørte især udslip af skadelige stoffer fra deponerede materialer såsom ammunition.

Inden for disse rammer oprettede Kommissionen et fælles informationssystem med henblik på informationsudveksling mellem medlemsstaterne om interventionskapacitet og eksisterende foranstaltninger i forbindelse med forurening af havene.

I oktober 2001 indførte Rådet Fællesskabets civilbeskyttelsesordning for at forbedre koordineringen af medlemsstaternes og Fællesskabets indsats og mobilisere deres hjælp i forbindelse med bl.a. forureningsulykker. Fællesskabets civilbeskyttelsesordning blev omarbejdet med Rådets beslutning af 8. november 2007.

På dette område skal der navnlig henvises til Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), oprettet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1406/2002 af 27. juni 2002, som tager sigte på at reducere alle former for havforurening fra skibe, herunder kemiske våben dumpet i havene. Agenturet yder teknisk bistand til Kommissionen og EU's medlemsstater vedrørende gennemførelse, overvågning og udvikling af relevant EU-lovgivning og internationale konventioner.

Formandskabet erindrer desuden om, at Rådet i sine konklusioner fra december 2008 om en integreret havpolitik tilsluttede sig forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv⁽⁷⁾ om forurening fra skibe og indførelse af sanktioner for overtrædelser, som nu er til drøftelse i Rådet.

⁽⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ COD/2008/055.

Desuden tilskyndede Rådet medlemsstaterne til at gennemføre direktivet om en havstrategi, som blev vedtaget i 2008 og danner rammen om de foranstaltninger, som medlemsstaterne senest i 2020 skal træffe for at opnå eller opretholde en god miljøtilstand i deres havmiljø.

Med hensyn til medlemmets specifikke spørgsmål om at fremme samarbejdet mellem staterne i Østersøregionen opfordrede Det Europæiske Råd i december 2007 Kommissionen til at fremlægge en EU-strategi for Østersøregionen inden juni 2009 som bidrag til håndteringen af de presserende miljøudfordringer i Østersøen. Rådet gentog i sine konklusioner fra 8. december 2008 vigtigheden af den kommende strategi for Østersøen i relation til EU's integrerede havpolitik.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Rumiana Jeleva (H-0253/09))

Om: Associeringsrådet EU-Egypten: Egyptens overtrædelse af handlingsplanen EU-Egypten på grund af udsendelsen af Al-Manar TV i Europa

Udsendelsen af programmer fra det ulovlige terroristmedie "Al-Manar TV" i Europa via den egyptiske satellitudbyder Nilesat udgør fortsat en direkte krænkelse af handlingsplanen EU-Egypten og udgør en trussel mod sikkerheden i Europa.

Har Rådet truffet foranstaltninger med henblik på at rejse spørgsmålet om udsendelsen af programmer fra "Al-Manar TV" i Europa via Nilesat på mødet i associeringsrådet EU-Egypten den 27. april 2009? I benægtende fald, hvornår har Rådet til hensigt at tage denne krænkelse af handlingsplanen EU-Egypten op med Egypten?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Rådet deler medlemmets bekymring over, at materiale udsendt af al-Manar TV grænser til tilskyndelse til had.

Rådet rejste denne bekymring i sin erklæring til det seneste møde i associeringsrådet EU-Egypten den 27. april 2009, hvor Egypten opfordres til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe alle former for forskelsbehandling og fremme tolerance i spørgsmål vedrørende kultur, trostilkendegivelse og overbevisning og mindretal. I denne sammenhæng er EU bekymret over det diskriminerende indhold i nogle af al-Manars udsendelser, som sendes via den egyptiske satellitudbyder Nilesat. EU fordømmer enhver opfordring til nationalt, racebestemt eller religiøst had, der tilskynder til forskelsbehandling, fjendtlighed og vold.

Desuden rejste EU sin bekymring på EU's og Egyptens ekspertmøde om bekæmpelse af terrorisme den 31. marts i Bruxelles. Egypten noterede sig spørgsmålet.

Rådet mener, at en dialog med Egypten gennem den institutionelle struktur, dvs. i underudvalg, og politisk dialog er den mest effektive måde at tilskynde den egyptiske regering til at styrke menneskerettighederne. EU-Egypten-underudvalget om politiske anliggender, hvis andet møde finder sted den 7. juli, kan også drøfte spørgsmål som bekæmpelse af racisme, fremmedhad og intolerance. Dette omfatter bl.a. bestemmelsen i den fælles handlingsplan mellem EU og Egypten om at "styrke mediernes rolle i bekæmpelsen af fremmedhad og diskrimination på grundlag af religiøs overbevisning eller kultur" og tilskynde medierne til at "leve op til deres ansvar i denne sammenhæng".

Rådet vil fortsat følge udviklingen nøje og drøfte spørgsmålet ved andre lejligheder inden for rammerne af EU's løbende politiske dialog med Egypten.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Alexander Alvaro (H-0255/09)

Om: Ytringsfriheden og den tjekkiske lov, der begrænser pressefriheden

En hidtil uset lovgivning, der begrænser ytringsfriheden og pressefriheden, er for nylig blevet fremsat i Den Tjekkiske Republik. Det drejer sig om den tjekkiske lov af 5. februar 2009 til ændring af akt nr. 141/1961

om straffesager (strafferetspleje), ifølge hvilken der kan idømmes op til fem års fængsel og en betydelig bøde på op til 1 80 000 EUR for at offentliggøre en hvilken som helst beretning fra politiets aflytning.

Har Rådet kendskab til, om der til denne tjekkiske lov, der er vedtaget for nylig, findes nogen fortilfælde i et andet EU-land?

Anerkender Rådet, at denne tjekkiske lov, der er vedtaget for nylig, klart er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 19. marts 2007 i sagen *Radio Twist, A.S. mod Slovakiet*, ifølge hvilken offentliggørelse af politiets aflytningsoptagelser i offentlighedens interesse går forud for retten til beskyttelse af privatlivets fred?

Mener Rådet, at den ovennævnte tjekkiske lov er i overensstemmelse med de grundlæggende principper om friheder og rettigheder som omhandlet i chartret om grundlæggende rettigheder og i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, som Den Europæiske Union er baseret på?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode maj 2009 i Strasbourg.

Ytringsfrihed er en grundlæggende rettighed, jf. artikel 6, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, og afspejles i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne er ansvarlige for begrænsninger af ytringsfriheden over for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg.

Rådet kan ikke tage stilling til medlemmets spørgsmål, som vedrører et internt anliggende i den pågældende medlemsstat.

Formandskabet kan alene meddele, at der i april 2009 blev anlagt et søgsmål om krænkelse af frihedsrettigheder ved den tjekkiske forfatningsdomstol.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 35 af Justas Vincas Paleckis (H-0220/09)

Om: Partnerskab mellem EU og Rusland på transportområdet

Der er i øjeblikket ved at blive udarbejdet en strategi for regionen Østersøen. Strategien giver en afgørende rolle til politikken om den nordlige dimension, som afspejler de regionale aspekt i EU's samarbejde med Rusland, Norge og Island. Den Russiske Føderation er en vigtig aktør i partnerskabet, for så vidt angår logistik og transport inden for den nordlige dimension. Rusland udviser dog forbehold i sit samarbejde med EU's transportsektor, hvilket bevises af de afgifter, landet siden marts har pålagt vejtransportvirksomheder fra EU. Konsekvenserne er store, navnlig for transportvirksomheder i de EU-medlemsstater, der grænser op til Rusland.

Hvad er Kommissionens holdning i dette spørgsmål? Hvorledes agter den at fremme samarbejdet med Rusland i alle transportsektorer, navnlig for så vidt angår partnerskabet i den nordlige dimension på transport- og logistikområdet? Hvad gør den for at tilskynde Rusland til at opgive sin protektionistiske politik på transportområdet?

Svar

(EN) Kommissionen er i færd med at udarbejde en EU-strategi for Østersøregionen efter anmodning fra Rådet. Dele af strategien og især handlingsplanen forudsætter samarbejde med vores eksterne partnere såsom Den Russiske Føderation. Politikken for den nordlige dimension og dennes strukturer, især eksisterende og kommende partnerskaber, danner et godt grundlag for dette samarbejde.

Den nordlige dimension er en fælles politik for EU, Rusland, Norge og Island. Desuden er den en regional afspejling af de fire fælles områder, som EU og Rusland har fastlagt. Der er ingen tvivl om, at transport og logistik er en vigtig del af dette samarbejde.

Ministrene vedtog på mødet om den nordlige dimension i oktober 2008 i Skt. Petersborg at oprette et partnerskab for transport og logistik inden for den nordlige dimension. Der arbejdes stadig med de resterende uafklarede spørgsmål, således at partnerskabet kan blive operationelt fra 1. januar 2010. Partnerskabet kommer til at spille en afgørende rolle for afviklingen af de forskellige flaskehalse i relation til transport og logistik og også for at fremme større infrastrukturprojekter mellem partnerne.

Et stort og endnu uløst problem er den russiske brugervejafgift, som er indført fra 1. februar 2009. Kommissionen har opfordret Rusland til at ophæve denne diskriminerende afgift, som giver en urimelig fordel til russiske vognmænd på et marked, der bør være afbalanceret og retfærdigt. To skridt i den rigtige retning i denne sammenhæng er beslutningen om at genoplive EU's og Ruslands transportdialog og drøftelsen om dette spørgsmål i februar mellem transportkommissæren og den russiske transportminister. Kommissionen er nu i kontakt med Rusland med henblik på at intensivere vores transportdialog og forventer at indkalde til arbejdsgruppemøder om alle områder af fælles interesse. Kommissionen vil tage yderligere skridt til at få ophævet ordningen for at undgå nye hindringer i vores handels- og transportforbindelser.

Kommissionen er indstillet på at fortsætte det konstruktive samarbejde med Rusland, også på transport- og logistikområdet. Vores bilaterale transportdialog og partnerskabet inden for den nordlige dimension er vigtige værktøjer i denne sammenhæng.

*
* *

Spørgsmål nr. 36 af Eoin Ryan (H-0230/09)

Om: Flyrejsendes rettigheder

En rapport, der for nylig er blevet offentliggjort i Irland, sætter fokus på den kendsgerning, at kun 5 % af alle irske borgere er klar over, hvilke rettigheder de har, når de rejser med fly.

Hvad gør Kommissionen for at sikre, at de europæiske flyrejsende er fuldt ud beskyttet og klar over deres rettigheder?

Svar

(FR) Kommissionen har i årenes løb taget mange initiativer og truffet foranstaltninger for at gøre rejsende bekendt med de rettigheder, de har i henhold til fællesskabslovgivningen, og håndhæve disse rettigheder i praksis.

I 2007 iværksatte Kommissionen således en storstilet formidling af nye plakater og brochurer på alle EU's officielle sprog. Kommissionens plakat, som giver et overblik over de forskellige passagerrettigheder, er nu af ACI (Airports Council International) ophængt i de fleste store lufthavne i EU. Plakaterne og brochurerne er gratis og kan også bestilles over internettet på Kommissionens websted.

Rejsende kan i kontaktcentret "Europe Direct" få de oplysninger, de har brug for, via telefon, e-mail eller webchat. Disse informationscentre, som finansieres af Kommissionen, besvarer informationsforespørgsler på alle EU's officielle sprog.

I november 2008 oprettede transportkommissæren et nyt kontaktpunkt, der er tilgængeligt via hans og GD TREN's websted⁽⁸⁾. Her kan rejsende henvende sig med forespørgsler om al EU-lovgivning vedrørende deres rettigheder. Disse informationsforespørgsler besvares meget hurtigt via Europe Direct.

Endvidere kan Kommissionen konstatere, at langt de fleste kompetente nationale myndigheder også har oprettet websteder på deres eget sprog, hvor man kan få relevante oplysninger om forordning (EF) nr. 261/2004 om luftfartspassagerers rettigheder i tilfælde af aflysning, lange forsinkelser og boardingafvisning og forordning (EF) nr. 1107/2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly.

De kompetente nationale myndigheder fører også tilsyn med, om luftfartsselskaberne opfylder deres pligt i henhold til forordning (EF) nr. 261/2004 til at formidle skriftlige oplysninger til passagerer direkte ved indcheckning og i tilfælde af hændelser.

---

(8) Generaldirektoratet for energi og transport.

Og senest udsendte Kommissionen i 2008 en video i forbindelse med ikrafttrædelsen af forordning (EF) nr. 1107/2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly. Denne video er også blevet omdelt som kommunikationsværktøj til alle lufthavne, der er med i ACI. Information om forordning (EF) nr. 1107/2006 og dens gennemførelse er et tilbagevendende punkt på dagsordenen til møder i gruppen af højtstående embedsmænd, som bl.a. består af de europæiske civilsamfundsrepræsentanter, der er mest direkte berørt af denne lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 37 af Georgios Toussas (H-0247/09)

Om: De skandaløse tilskud til skibsrederne

Mellem 2000 og 2008 indkasserede skibsrederne i Grækenland 226.822.254,98 euro i form af tilskud til deres underskudsgivende færgeruter til de afsidesliggende øer. Tilskuddene blev sendt af sted på deres himmelflugt med PASOK-regeringens gennemførelse af lov nr. 2932/2001 som led i gennemførelsen af fællesskabsforordningen (EØF) 3577/92⁽⁹⁾. I 2003, hvor loven trådte i kraft, røg tilskuddene fra et beløb på 12.000.000 i 2002 op på 25.180.000 euro. De skandaløse tilskud til skibsrederne, som det græske folk må punge ud med, fortsætter også under den nuværende Nea Dimokratia-regering, der alene i perioden 2008-2009 sikrede rederne over 100.000.000 euro, dvs. en fortjeneste på 267.315,41 euro pr. færgeforbindelse. I samme periode steg priserne på færgebilletter med 376 %.

Hvad mener Kommissionen om de veldokumenterede klager over disse overfede tilskud til rederne, som har "patent" på de underskudsgivende ruter? Hvorfor offentliggør den ikke rapporten vedrørende cabotagesejladsen i EU-medlemsstaterne?

Svar

(FR) I overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 (om cabotagesejlads) kan der indgås offentlige tjenesteydelseskontrakter i tilfælde, hvor markedet ikke tilbyder en tilstrækkelig søtransportservice til øer. Medlemsstaterne har vide rammer til selv at vurdere, hvad "tilstrækkelig" vil sige i denne sammenhæng.

Til gengæld for disse ydelser giver medlemsstaterne økonomisk tilskud til den reder, der leverer den pågældende offentlige tjenesteydelse. Tilskuddet kan ikke overstige det beløb, der er nødvendigt for at dække ydelsen, under hensyntagen til operatørens indtægt og et rimeligt overskud.

Medlemsstaterne er ikke pligtige at underrette Kommissionen om de offentlige tjenesteydelseskontrakter, de indgår, eller om det dertil knyttede tilskud. Derfor har Kommissionen ikke adgang til detaljerede oplysninger om de beløb, som rederne får af medlemsstaterne. Kommissionen påpeger dog, at denne form for tilskud tildeles af alle medlemsstater, som har øer og indgår denne type offentlig tjenesteydelseskontrakt.

Medlemmet antyder, at visse overskudsgivende ruter vurderes til at være underskudsgivende for at gøre dem tilskudsberettigede. Hvis dette er tilfældet, mener Kommissionen, at de pågældende ruter bør indgå i et rent kommercielt system. Kommissionen vil særdeles gerne modtage detaljerede oplysninger fra medlemmet om de pågældende ruter.

Med hensyn til rapporten om anvendelse af færgetjenesteydelser er en høring på vej med de nationale søfartsmyndigheder og andre interesserede parter, som skal munde ud i en vurdering af færgetrafik og disse ydelsers betydning for liberaliseringen. Den rapport, som medlemmet nævner, forventes offentliggjort inden årets udgang.

*
* *

Spørgsmål nr. 38 af Gay Mitchell (H-0208/09)

Om: Grønne job

Både i forbindelse med det økonomiske genopsving og klimaændringer har man i vidt omfang drøftet og fremmet ideen med grønne job som et led i løsningen vedrørende begge udfordringer.

⁽⁹⁾ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7.

Hvordan arbejder energikommissæren sammen med beskæftigelseskommissæren for at sikre, at disse drøftelser bliver gennemført i virkeligheden og ikke blot forbliver ord?

Svar

(EN) Kommissionen anerkender vigtigheden af at overgå til en ressourceeffektiv, CO₂-fattig økonomi⁽¹⁰⁾. Om dette lykkes, vil i vid udstrækning afhænge af, at der udvikles nye, ajourførte og koordinerede politikker på forskellige områder, og også af hvor hurtigt de eksisterende politikker gennemføres, herunder de, der skal reducere medlemsstaternes CO₂-udledninger, hvor hurtigt markeder og teknologier modnes, og hvor rede markederne er til at tilpasse sig disse forandringer.

En forudsætning for at kunne begrænse følgerne af klimaændringerne, tilpasse os dem og kunne håndtere andre miljødudfordringer er en global strategi og en koordineret politisk indsats på mange områder, ikke blot energi og beskæftigelse, men også f.eks. miljø, industri, F&U, transport og uddannelse. For så vidt angår tilpasning, beskriver Kommissionen de aspekter, der skal indgå i en koordineret handling på tværs af sektorer og myndigheder, i hvidbogen "Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag"⁽¹¹⁾. Med hensyn til begrænsning er klima- og energipakken fra december 2008, hvis gennemførelse vil skabe jobmuligheder i energisektoren, et vigtigt skridt i den rigtige retning. F.eks. forventes der i 2020 at være mellem 2,3 og 2,7 mio. job i energisektoren, og her vil små og mellemstore virksomheder tegne sig for en stor del⁽¹²⁾.

Lissabonstrategien kan fremme overgangen til en økonomi med et lavt kulstofforbrug og dermed fremskynde en gnidningsløs omstruktureringsproces. For de fleste, hvis ikke for alle medlemsstaters vedkommende fokuserer den økonomiske genopretningsplan på investeringer i grønne teknologier og skabelse af grønne job. EU's politik på dette område sigter mod at skabe flere og bedre job og gøre beskæftigelsen omkostningseffektiv og bæredygtig. Hvis CO₂-fodaftrykket på arbejdspladsen reduceres, bliver alle job i EU's økonomi grønnere.

Der findes ikke megen information om kvalifikationsprofiler i en grøn økonomi, hvilket til dels skyldes, at der ikke er nok viden om strukturændringernes potentielle følger. Det er rimeligt at antage, at "grønnere" kvalifikationer både omfatter anvendelse af traditionelle kvalifikationer og færdigheder til produktionen/udnyttelsen af nye grønnere teknikker, materialer og produkter og også specifikke grønne kvalifikationer til f.eks. at reducere CO₂-fodaftrykket. Kommissionen har derfor vurderet to foranstaltninger som vigtige, nemlig udvikling af kapacitet til at identificere kvalifikationer til den grønne økonomi og til at matche arbejdsmarkedets krav samt tilrettelæggelse af uddannelsesprogrammer for at udvikle de kvalifikationer, der er nødvendige i de nye stillinger.

Kommissionen understregede i sin meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde⁽¹³⁾ vigtigheden af at forbedre overvågningen og foregribelsen af de nødvendige kvalifikationer og at tilpasse og ajourføre kvalifikationer i takt med arbejdsmarkedets fremtidige behov, f.eks. til de job, der opstår i den grønne økonomi. Den vil derfor hjælpe medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter med at foregribe følgerne af den grønnere økonomi og de deraf afledte udfordringer for arbejdsmarkedet. Kommissionen beskriver i sit initiativ "Nye kvalifikationer til nye job"⁽¹⁴⁾ en række aktiviteter, der kan skabe øget viden om nuværende og kommende arbejdsmarkedskrav og mobilisere forskellige fællesskabsinstrumenter til støtte for en videreudvikling af kvalifikationer. I 2009 vil Kommissionen derfor styrke samarbejdet med ILO⁽¹⁵⁾ og

⁽¹⁰⁾ I den europæiske økonomiske genopretningsplan, som Kommissionen vedtog i november 2008 ("En europæisk økonomisk genopretningsplan", KOM(2008)0800) beskrives de politikker, der er gode for miljøet, reducerer energiregningen, øger energisikkerheden, skaber job, støtter husholdninger i lavindtægtsgruppen og kan fremme eksport og innovation.

⁽¹¹⁾ KOM (2009)0147.

⁽¹²⁾ Se undersøgelsen "The impact of renewable energy policy on economic growth on employment in the European Union", udarbejdet for Europa-Kommissionen, GD Energi og transport, i 2009, som kan findes på http://ec.europa.eu/energy/renewables/studies/index_en.htm fra og med første halvdel af maj 2009.

⁽¹³⁾ "Fremdrift i den europæiske genopretning", KOM(2009)0114.

⁽¹⁴⁾ "Nye kvalifikationer til nye job – Om at foregribe og matche kvalifikationsbehovet på arbejdsmarkedet", KOM(2008)0868.

⁽¹⁵⁾ Den Internationale Arbejdsorganisation.

Cedefop⁽¹⁶⁾ om at udvikle værktøjer og metoder til at foregribe de nødvendige kvalifikationer, især "grønne" kvalifikationer.

Kommissionen vil i juni være vært for et omstrukturingsforum, hvor diskussionerne bl.a. vil handle om, hvordan man begrænser de negative følger for arbejdstagerne og arbejdsgiverne af begrænsningen af og tilpasningen til klimaændringerne. Samtidig vil man drøfte spørgsmålet om kvalifikationer, og hvordan man kan omskole personer, der er berørt af udviklingen, og gøre det muligt for arbejdstagerne at udnytte mulighederne i kulstoffattige teknologier.

En forenkling af bestemmelserne for Den Europæiske Socialfond i tråd med den økonomiske genopretningsplan vil også gøre det lettere at finansiere uddannelses- og videreuddannelsesforanstaltninger, aktiveringstiltag for arbejdsløse eller arbejdstagere, hvis kvalifikationer er blevet overflødige, og støtte selvstændig beskæftigelse. Den såkaldte flexicurity-strategi⁽¹⁷⁾ kan også bidrage til tilpasningen til de strukturelle udfordringer, der opstår i kølvandet på klimaændringerne.

Med de ambitiøse investeringer i grøn økonomi og miljøprojekter (105 mia. EUR for 2007-2013) ydes der under samhørighedspolitikken et stort bidrag til at skabe bæredygtig vækst og bæredygtige job i Europa og også til at opfylde EU's mål med at bekæmpe klimaændringerne. Under denne politik ydes der således 3 mia. EUR til miljøvenlige produkter og produktionsprocesser i SMV⁽¹⁸⁾ og til nye grønne job. Et af de klare formål med at finansiere forskning og innovation er at sætte skub i investeringerne i grønne teknologier.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Mairead McGuinness (H-0222/09)

Om: Detailhandlere og forretninger i grænseområder

Er Kommissionen opmærksom på de store vanskeligheder, detailhandlere og forretninger i grænseområderne i Republikken Irland har som følge af det dramatiske fald i pund-kursen, hvilket har ført til en urimelig konkurrencefordel for detailhandlerne i Nordirland?

Hvilke foranstaltninger kan træffes og hvilken støtte kan gives til disse forretninger, der er i vanskeligheder?

Har Kommissionen kendskab til lignende situationer i medlemsstater i eurozonen, som grænser op til ikke-eurozone medlemsstater?

Svar

(EN) Valutakurser er udsat for store udsving, som ofte, men ikke altid hænger sammen med ændringer i økonomien. Det nylige fald i det britiske punds kurs kan sættes i forbindelse med en række økonomiske faktorer såsom finansmarkedsdeltagernes bekymring over Det Forenede Kongeriges dobbelte underskud (et stort handelsunderskud og et stigende budgetunderskud, herunder store eventualforpligtelser), frygt for, at recessionen bliver værre i Det Forenede Kongerige end i andre avancerede økonomier, og Bank of Englands store rentesænkninger. Desuden har euroen, om end dog i mindre grad end den amerikanske dollar, nydt godt af de defensive såkaldte flight-to-safety-strømme siden udbruddet af krisen på finansmarkederne. Nedskrivningen af pundet i 2007 og 2008 startede fra et niveau, hvor pundet lå klart over sit langsigtede historiske gennemsnit.

Kommissionen er ikke bekendt med lignende situationer i andre grænseområder, om end noget sådant ikke kan udelukkes.

*
* *

⁽¹⁶⁾ Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse.

⁽¹⁷⁾ Flexicurity dækker over: (i) omfattende strategier for livslang læring, (ii) effektive, aktive arbejdsmarkedspolitikker, (iii) fleksible, pålidelige kontraktssystemer og (iv) moderne sikkerhedssystemer.

⁽¹⁸⁾ Små og mellemstore virksomheder.

Spørgsmål nr. 40 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0224/09)**Om: Forhandlingerne om indgåelse af en frihandelsaftale mellem EU og staterne i Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC) gået i stå**

Efter 20 års forhandlinger har EU og GCC endnu ikke indgået en frihandelsaftale, idet GCC-staterne i december 2008 ensidigt trak sig ud af forhandlingerne.

Hvordan agter Kommissionen at få genopvakt Golfstaternes interesse for forhandlingerne, så denne aftale snarest kan indgås? Hvilke specifikke spørgsmål er endnu uafklarede og gør det umuligt at nå frem til en aftale? Hvordan agter Rådet at inddrage Golfstaterne mere aktivt i drøftelserne om reform af de internationale finansielle institutioner, såsom Den Internationale Valutafond og Verdensbanken, på baggrund af, at Saudi-Arabien deltager i G20-topmødet og har udtrykt interesse for en reform af disse institutioner? Hvilke spørgsmål vil i særlig grad blive taget op i det kommende 19. Fælles Råd og det ministerielle topmøde mellem EU og Golfstaterne?

Svar

(EN) Kommissionen beklagede den beslutning om at afbryde forhandlingerne om en frihandelsaftale med EU, som Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC) traf på det seneste topmøde den 29. december 2008.

Alligevel mener Kommissionen i sin egenskab af aftaleforhandler, at en aftale er inden for rækkevidde, hvis der udvises tilstrækkelig fleksibilitet vedrørende de resterende spørgsmål (dvs. de politiske bestemmelser og forbuddet mod eksportafgifter). Den er derfor rede til at fortsætte drøftelserne.

Signalerne fra det ministerielle topmøde mellem EU og Golfstaterne den 29. april 2009 i Oman var positive: GCC og EU drøftede de nylige høringer om frihandelsaftalen og besluttede at fortsætte høringerne om alle resterende spørgsmål med henblik på at genoptage og om muligt få afsluttet disse langvarige forhandlinger.

Kommissionen vil bestræbe sig på at finde løsninger, der kan accepteres af begge parter.

Resultaterne fra G20-topmødet i London er meget vigtige og sender et stærkt budskab om global enighed om både diagnose og løsninger vedrørende den nuværende krise. Saudi-Arabien spillede en meget konstruktiv rolle, især for så vidt angår lovgivningsreformen og reformen af de internationale finansielle institutioner. Navnlig glæder Kommissionen sig over Saudi-Arabiens tilslutning til at øge Den Internationale Valutafonds ressourcer.

I lyset af det nuværende internationale politiske miljø drøftede EU's og GCC's ministre den globale økonomiske og finansielle krise og eventuelle løsningsforslag på deres ministermøde i Oman i sidste uge (den 29. april 2009). En dybtgående drøftelse af de nuværende globale uligheder vil blive emnet for den næste økonomiske dialog mellem Kommissionen og GCC den 15. juni 2009 i Bruxelles.

Punkter på dagsordenen for det fælles råds- og ministermøde mellem EU og GCC (Oman, den 29. april) var som i de foregående år samarbejde og politiske spørgsmål af fælles interesse for EU og GCC, herunder:

gennemførelse af samarbejdsaftalen fra 1989: status og muligheder for samarbejdsaktiviteter på områder af fælles interesse såsom energi, miljø-/klimaændringer og videregående uddannelse,

regionale spørgsmål såsom fredsprocessen i Mellemøsten, Iran og Irak,

samt en række globale emner såsom bekæmpelse af terrorisme og ikkespredning, klimaændringer, menneskerettigheder og den globale økonomiske og finansielle krise.

Alle disse emner og frihandelsaftalen blev drøftet af EU og GCC på mødet i Oman, som mundede ud i en fælles pressemeddelelse. De vigtigste resultater af mødet var beslutningen om at genoplive det bilaterale forhold mellem de to parter på grundlag af den eksisterende samarbejdsaftale og beslutningen om at fortsætte drøftelserne om frihandelsaftalen med henblik på at genoptage forhandlingerne.

*

* *

Spørgsmål nr. 41 af Bogusław Sonik (H-0225/09))**Om: Studiecenter i orientalsk kristendom på det pavelige teologiske akademi i Krakow**

Et projekt om oprettelse af et studiecenter i orientalsk kristendom har set dagens lys på det pavelige teologiske akademi i Krakow. Centret skal dække behovet for at forske i den muslimske verden og de kristne minoritetssamfund, der lever blandt muslimer. Formålet er især at henlede opmærksomheden på den interkulturelle dialog og respekten for minoriteters rettigheder i Mellemøsten. Emnet er særligt interessant i lyset af udviklingen i Europa og den europæiske integration. Når centret er oprettet, vil det således kunne forske i ovenstående emne. Det bør bemærkes, at centret vil være medfinansieret af akademiet, hvilket giver mulighed for at gennemføre videnskabelige undersøgelser og bevilge universitetsgrader. Kan Kommissionen orientere om mulighederne for supplerende finansiering af centret?

Svar

(EN) Med hensyn til strukturfondene deltager Kommissionen i overensstemmelse med nærhedsprincippet ikke i udvælgelsen af projekter, medmindre der er tale om store projekter (over 25 mio. EUR til miljø og 50 mio. EUR for alle andre sektorer), som Kommissionen bedømmer i overensstemmelse med artikel 41 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006. Ansvar for at udvælge projekter påhviler de nationale og regionale myndigheder i Polen. Eftersom værdien af det pågældende projekt ikke overstiger grænserne for store projekter, er det medlemsstatens ansvar at beslutte, om projektet skal tildeles støtte fra strukturfondene. Ansvar for projekter, der gennemføres inden for rammerne af de regionale operationelle programmer, påhviler forvaltningsmyndigheden for det operationelle program.

Kommissionen foreslår derfor medlemmet at kontakte forvaltningsmyndigheden i Malopolskie.⁽¹⁹⁾

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden skal samhørighedspolitikken, for så vidt angår visse bestemmelser om økonomisk forvaltning, bidrage til at fremme vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse gennem en strukturering af Fællesskabets prioriteringer for bæredygtig udvikling som fastlagt af Det Europæiske Råd i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 og i Göteborg den 15. og 16. juni 2001.

Med hensyn til kultur og finansiering af kultur på nationalt plan gøres der mere generelt opmærksom på, at denne finansiering er medlemsstaternes ansvar. Handling på EU-plan sker i fuld respekt for nærhedsprincippet, og EU's rolle er her at støtte og supplere medlemsstaternes aktiviteter, ikke at træde i stedet for dem.

EU yder dog i sit kulturprogram 2007-2013 støtte til tværnational bevægelighed for kulturelle aktører i Europa, udbredelse på tværs af grænserne af kunstværker og kunstneriske og kulturelle frembringelser samt tværkulturel dialog. Yderligere oplysninger om programmet kan fås hos det kulturelle kontaktpunkt i Polen.⁽²⁰⁾

⁽¹⁹⁾ Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego.

Departament Polityki Regionalnej

Ul. Racławicka 56

30-017 Kraków

Tlf.: (012) 299-0700 Fax: (012) 299-0726 http://www.wrotamalopolski.pl/root_FEM/

⁽²⁰⁾ Cultural Contact Point Poland

Adam Mickiewicz Institute

Alexandra Zajac

Katarzyna Grzybowska

Iwona Morawicz

25, Hamered Str.

00-560 Warszawa

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Colm Burke (H-0226/09))**Om: EU database over læger slettet fra lægeregistret**

Kan Kommissionen redegøre for, hvordan der kan oprettes et EU register over læger, der er slettet fra lægeregistret, i betragtning af, at Europa-Parlamentet har forsøgt at indføre bestemmelser om sådanne foranstaltninger ved behandlingen af forslaget om grænseoverskridende sundhedspleje?

Svar

(EN) Medlemsstaterne har indført deres egne registre over sundhedsmedarbejdere i et lovreguleret erhverv, herunder over disciplinære eller strafferetlige sanktioner, som disse måtte være idømt.

Direktiv 2005/36/EF⁽²¹⁾ om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer har desuden styrket det administrative samarbejde mellem kompetente myndigheder, da der nu er indført obligatorisk informationsudveksling mellem hjem- og værtsmedlemsstaten. Mere specifikt handler det om informationsudveksling om disciplinære aktioner eller kriminelle sanktioner eller enhver anden alvorlig, specifik omstændighed, som med sandsynlighed vil få følger for de pågældendes aktiviteter, samt enhver information af relevans for lovligheden af serviceudbyderens etablering og gode adfærd.

Der er nu udviklet et elektronisk værktøj kaldet IMI (Internal Market Information system), som letter informationsudvekslingen mellem de relevante kompetente myndigheder og er baseret på standardformularer oversat til alle sprog med spørgsmål af relevans for den effektive anvendelse af direktiv 2005/36/EF. IMI-systemet er fuldt operationelt for sundhedsmedarbejdere såsom læger, tandlæger, sygeplejersker, jordmødre, apotekere og fysioterapeuter.

Denne informationsudveksling mellem medlemsstaterne skal ske i respekt for lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger i direktiv 95/46/EC⁽²²⁾ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og direktiv 2002/58/EF⁽²³⁾ om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation.

I 2012 vil Kommissionen fremlægge en rapport om anvendelsen af direktiv 2005/36/EF med en vurdering af direktivets bestemmelser. Hvis det viser sig, at de forskellige forpligtelser og informationsudvekslingsmidler ikke er tilstrækkelige til at håndtere problemerne, kan forpligtelserne (og deres betingelser) i relation til informationsudveksling tages op til fornyet overvejelse.

Kommissionens forslag til et direktiv om patientrettigheder i forbindelse med behandling på tværs af grænserne fokuserer på patienters rettigheder og mobilitet. I henhold til forslaget forpligtes sundhedsmedarbejdere til

---

Polen

Tlf.: +48 22 44 76 170 / 172 / 171 Fax: +48 22 44 76 152

E-mail: azajac@iam.pl

kgrzybowska@mk.gov.pl

imorawicz@iam.pl

pkk.kultura@mk.gov.pl

<http://www.mkidn.gov.pl/pkk>

(21) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EØS-relevant tekst), EUT L 255 af 30.9.2005.

(22) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 281 af 23.11.1995.

(23) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation), EFT L 201 af 31.7.2002.

at formidle al relevant information, så patienter får mulighed for at træffe et kvalificeret valg. Dette kan bl.a. være en bekræftelse af denne registreringsstatus.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Liam Aylward (H-0228/09)

Om: Børnearbejde

I november sidste år vedtog Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU en betænkning om børnearbejde, som jeg var medforfatter til, for at opfordre Kommissionen til at forpligte alle store firmaer, der driver virksomhed i EU, til at tage ansvar for arbejdsforholdene på alle niveauer i leverandørkæden. For at støtte leverandørkæden, bør en uafhængig instans foretage regelmæssig og grundig kontrol af, at reglerne overholdes på alle niveauer.

Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe for at leve op til sit ansvar i denne henseende?

Svar

(EN) Spørgsmålet vedrører Kommissionens opfølgingsnotat til betænkningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om børnearbejde⁽²⁴⁾. Som det fremgår af notatet omfatter Kommissionens og EU's medlemsstaters definition af virksomhedernes sociale ansvar foranstaltninger, som virksomhederne selv træffer på et frivilligt grundlag og ikke som følge af bindende lovgivning. Obligatoriske foranstaltninger såsom offentlige organers eller andre uvildige instanser overvågning af forsyningskæden er derfor ikke omfattet.

Kommissionen har indledt et samarbejde med den private sektor gennem det europæiske forbund for virksomhedernes sociale ansvar (VSA) og ydet støtte til en række workshops eller "laboratorier", der har arbejdet med sociale og miljømæssige spørgsmål. Disse workshops er mundet ud i en række henstillinger og værktøjer til støtte for virksomhedssektoren, herunder en ny webportal med vejledning for virksomheder om sociale og miljømæssige spørgsmål i forsyningskæden.

Kommissionen er vært for et multistakeholder-forum om VSR, der består af arbejdsgivere, ikkestatslige organisationer (ngo'er), fagforeninger, repræsentanter for den akademiske verden og investorer. Den deltager ligeledes i et OECD-initiativ⁽²⁵⁾ om udvikling og fremme af retningslinjer for multinationale selskaber og tilskynder europæisk industri til at deltage i FN's Global Compact-initiativ. Senest har Kommissionen og medlemsstaterne drøftet de rammer, som FN's særlige repræsentant for erhverv og menneskerettigheder, John Ruggie, udviklede i sin rapport fra 2008 med titlen "Protect, Respect, and Remedy". Navnlig vil Kommissionen i samarbejde med FN's særlige repræsentant iværksætte en undersøgelse om retlige rammer for menneskerettigheder og miljøspørgsmål for EU's virksomheder, når de arbejder i tredjelande.

Som det blev understreget under fremlæggelsen af opfølgingsnotatet på mødet i Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i februar 2009, vil Kommissionen med glæde deltage i forsamlingens socialudvalgs møde i september 2009 for at drøfte den seneste udvikling og resultaterne af yderligere opfølgingsforanstaltninger. En af disse foranstaltninger er det næste møde i det europæiske forum for børns rettigheder⁽²⁶⁾ (et stående rådgivende forum om børns rettigheder i EU's interne og eksterne aktiviteter), som finder sted den 18. juni 2009 med børnearbejde som hovedemne. Et af punkterne på dagsordenen bliver virksomhedernes sociale ansvar og dettes bidrag til bekæmpelse af børnearbejde. Kommissionen finder, at denne udvikling er et sundt grundlag for en videreførelse af diskussionen om børns rettigheder og virksomhedernes sociale ansvar.

*
* *

⁽²⁴⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/60_17/pdf/suivi_en.pdf.

⁽²⁵⁾ Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling.

⁽²⁶⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/children/forum/fsj_children_forum_en.htm.

Spørgsmål nr. 45 af Kathy Sinnott (H-0238/09))**Om: Sammenhængen mellem kræft og natarbejde**

Natarbejde er blevet forbundet med en øget risiko for at udvikle kræft. Forskning har vist, at mænd, som arbejder om natten, har højere risiko for at udvikle prostatakræft, mens kvinder har højere risiko for at udvikle brystkræft.

Verdenssundhedsorganisationen har erklæret natarbejde som sandsynligt kræftfremkaldende.

Dette er også blevet bekræftet af the American Cancer Association.

Er Kommissionen klar over sammenhængen mellem kræft og natarbejde? Vil Kommissionen øge støtten til forskning i, hvordan natarbejde er kræftfremkaldende i EU? Vil den med den bedste fremgangsmåde og forskning undersøge, hvordan natarbejde kan gøres mere sikkert, og hvad den maksimale sikkerhed skal være? Vil Kommissionen med hensyn til arbejdsforhold, offentliggøre retningslinjer for risikofaktorerne for at udvikle kræft ved natarbejde, så arbejdstagere er bevidste om risikoen?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med, at der kan være en forbindelse mellem kræft og natarbejde, og at dette betragtes som "sandsynligt" af WHO's Internationale Kræftforskningscenter.

Kommissionen er vidende om, at denne "sandsynlige" forbindelse er kendt af det videnskabelige samfund, hvis forskning er baseret på den foreløbige antagelse, at skifteholdsarbejde om natten kan være til skade for den almindelige biologiske rytme. Dette indvirker på produktionen af melatonin, som på sin side medfører en unormal forøgelse af hormonproduktionen og dermed en risiko for at udvikle visse kræftformer.

Kommissionen deltager aktivt i bestræbelserne på at mindske arbejdsvilkårenes negative følger i relation til kræft. Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur og Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene arbejder også aktivt med at kortlægge de sundhedsmæssige følger af forstyrrede søvn mønstre.

Det væsentligste indsatsområde i forebyggelsen af kræft er dog stadig forebyggelse baseret på de vigtigste sundhedsdeterminanter som fastlagt i EU's kodeks mod kræft. Det anslås, at omkring en tredjedel af al kræftforekomst kan forebygges ved at ændre eller undgå de største risikofaktorer såsom tobaksrygning og alkoholforbrug.

For at støtte medlemsstaterne i at håndtere kræftforekomsten mere effektivt har Kommissionen mere generelt planer om at iværksætte et europæisk partnerskab om en indsats mod kræft i september 2009. Partnerskabet kommer til at danne rammen om identifikation og deling af information samt kapacitet og ekspertise vedrørende forebyggelse og kontrol af kræft og skal samle relevante interessenter fra hele EU i en fælles indsats mod kræft.

Initiativer vedrørende beskyttelse af arbejdstagere mod risici udløst af arbejdsvilkår er omfattet af Rådets direktiv af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (direktiv 89/391/EØF).

Desuden indeholder arbejdstidsdirektivet (direktiv 2003/88/EF)⁽²⁷⁾ en række specifikke beskyttelsesforanstaltninger for natholdsarbejdere. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at natholdsarbejdere i henhold til direktivet har ret til en gratis sundhedsundersøgelse, før de tildeles natarbejde, og derefter til at blive undersøgt med regelmæssige mellemrum. De skal også sikre, at arbejdstagere med sundhedsproblemer, der kan tilskrives natarbejde, hvor det er muligt bliver overført til dagarbejde, som passer til deres kvalifikationer. Arbejdsgivere, som regelmæssigt benytter sig af natarbejde, skal informere de kompetente myndigheder, hvis disse anmoder herom. Og medlemsstaterne skal også sikre, at arbejdsgiverne i tilrettelæggelsen af arbejdet tager hensyn til det generelle princip om at tilpasse arbejdet til arbejdstageren, og til sikkerheds- og sundhedskrav.

Kommissionen vil fortsat følge det vigtige spørgsmål om den eventuelle forbindelse mellem kræft og natarbejde nøje.

(27) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299 af 18.11.2003, s. 9.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Alojz Peterle (H-0241/09)**Om: Stamceller**

Direktiv 2004/23/EC⁽²⁸⁾ fra 31 marts 2004 fastsætter standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler. Direktivet anses for at udgøre den grundlæggende ramme, for celle- og vævudtagning i EU. Direktivets gennemførelse i national lovgivning er blevet alvorligt forsinket i nogle medlemsstater. Som resultat af dette, er visse aktiviteter i forbindelse med celler og væv i nogle medlemsstater mindre udviklede. Endvidere er patienter og praktiserende læger ofte uvidende om nylige medicinske udviklinger og fordele ved stamceller.

Har Kommissionen modtaget en ajourført rapport fra alle medlemsstaterne før den 7. april 2009 vedrørende omskrivningen af de forskellige foranstaltninger af direktivet, som det er fastsat i direktivets artikel 26?

I betragtning af den europæiske dag for patientrettigheder den 18. april, vil Kommissionen da overveje at intensivere sin indsats med hensyn til at informere patienter og praktiserende læger om stamcellers fordele?

Svar

(EN) Kommissionen sender hvert år et spørgeskema til medlemsstaterne for at vurdere gennemførelsen og anvendelsen af direktiv 2004/23/EF om kvaliteten og sikkerheden ved humane væv og celler. Besvarelserne drøftes efterfølgende med medlemsstaternes kompetente myndigheder. Sammendrag af resultaterne offentliggøres på Generaldirektoratet for sundhed og forbrugerbeskyttelses websted.

Resultaterne af spørgeskemaet for 2009 vil også danne grundlag for en rapport om gennemførelsen af kravene i direktiv 2004/23/EF som fastlagt i artikel 26, stk. 3. Svarene indkommer nu til Kommissionen, som samler og forelægger dem på det næste møde, der finder sted den 27.-28. maj 2009.

Målet med direktiv 2004/23/EF og dets gennemførelsesdirektiver er at fastlægge minimumsstandarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler. Det omfatter ikke forskning, hvortil der bruges humane væv og celler, og heller ikke medlemsstaternes beslutninger om brug eller ikke af enhver specifik type menneskelige celler såsom stamceller.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Athanasios Pafilis (H-0242/09)**Om: Forurening af Maliakos-bugten med den giftige alge Chatonella**

I mindst to måneder har den giftige alge Chatonella, der er blevet fundet i Maliakos-bugten i regionen Sterea Ellada på det græske fastland, fremkaldt uhørt massedød blandt fisk i denne bugt. Fiskerne i området er fortvivlede over katastrofen, og de klager med rette over situationen. Grunden til, at denne giftige alge således har bredt sig, skal ifølge forskere søges i den voksende og blandede forurening af Sperchios-floden, der udmunder i bugten, med alskens industriaffald og andre former for affald og spildevand. Bugten, som indbyggerne i området meget betegnende siger, er blevet forvandlet til en stor "giftig suppe".

Hvordan stiller Kommissionen sig til imødegåelsen af det alvorlige miljøproblem, nødvendigheden af at støtte de fiskere, der rammes økonomisk, og generelt genoprette den økologiske balance i området, som er blevet forstyrret på grund af forureningen?

Svar

(EN) Medlemmet henviser til forureningen af floden Sperchios og Maliakos-bugten og til de dertil relaterede følger for områdets fiskebestand og fiskere.

EU's miljølovgivning omfatter klare mekanismer til beskyttelse af vores farvande.

⁽²⁸⁾ EUT L 102 af 7.4.2004, s. 48.

Forurening ved kilden er således omfattet af direktivet om rensning af byspildevand⁽²⁹⁾ og direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC)⁽³⁰⁾.

Målsætningerne for miljøet i alle typer vand (floder, søer, grundvand og kystvand) er fastlagt i vandrammedirektivet⁽³¹⁾.

I henhold til direktivet om rensning af byspildevand skal medlemsstaterne indsamle og behandle spildevand fra alle boligområder med over 2000 indbyggere (eller dertil svarende i spildevandsforurening) fra og med enten 1998, 2000 eller 2005 (afhængigt af boligområdets størrelse og det pågældende vands karakteristika). Ifølge direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) skal industrianlæg, der er omfattet af direktivet, have en integreret tilladelse og opfylde betingelser vedrørende bedste tilgængelige teknik. Eksisterende anlæg skulle inden 30. oktober 2007 have udstedt tilladelser i henhold til direktivet.

Kommissionen har indgående undersøgt Grækenlands gennemførelse af de to direktiver og konkluderet, at forpligtelserne ikke er gennemført på en fyldestgørende måde. Kommissionen har derfor indledt overtrædelsesprocedurer mod Grækenland i henseende til begge direktiver.

Vandrammedirektivet omfatter en forpligtelse til at sikre/opretholde en god vandkvalitet ("god tilstand") for alt vand inden 2015. Medlemsstaterne skulle senest december 2004 udarbejde en analyse af belastninger og miljøvirkninger og have udviklet planer og programmer for, hvordan de senest 22. december 2009 opnår en "god tilstand".

Analysen af belastninger og miljøvirkninger for Sperchios-floden skal især afdække problemer med vandkvaliteten. Som medlemmet anfører vedrørende Maliakos-bugten, kan forurening af økosystemet også føre til massevækst af bestemte alger, som kan være skadelige for fisk. "God tilstand" for floder og flodbækkener ("overgangsvande") defineres ud fra en bred vifte af kriterier, herunder fiskefaunaens sammensætning og tæthed. Planer og programmer, som skal foreligge senest i december 2009, skal indeholde forslag til løsning af de eksisterende problemer og til foranstaltninger til, hvordan man sikrer en god miljømæssig kvalitet i både Sperchios-floden og Maliakos-bugten.

For så vidt angår støttemuligheder for fiskerisektoren i området, kan medlemsstaterne i henhold til forordningen om Den Europæiske Fiskerifond⁽³²⁾ i tilfælde af en naturkatastrofe eller andre usædvanlige begivenheder træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at bidrage til finansieringen af støtteforanstaltninger såsom midlertidigt ophør af fiskeriaktiviteter. De generelle betingelser og principper er fastlagt i forordningen, mens det er medlemsstaterne, der beslutter, om den pågældende fiskeriaktivitet skal lukkes, og om der kan ydes støtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Karin Riis-Jørgensen (H-0244/09)

Om: Ret til sportsvæddemål

Den franske regering underrettede den 8. marts Kommissionen og EU's medlemsstater (i henhold til direktiv 98/34/EF⁽³³⁾) om sit lovforslag vedrørende online-spil og -væddemål. Lovforslaget indebærer for første gang i EU indførelsen af en "ret til sportsvæddemål", formodentlig for at beskytte franske sportskonkurrencers integritet. Denne rettighed vil tvinge aktører på området for sportsvæddemål til at indgå obligatoriske finansielle aftaler med franske sportsforbund.

Kan Kommissionen præcisere, om sådanne restriktioner på det franske marked for online-væddemål er acceptable og forenelige med EU's lovgivning?

Hvilke beviser (statistiske eller andre) har de franske myndigheder i øvrigt fremlagt for at støtte behovet for denne foranstaltning? Hvormed kan en sådan rettighed bidrage til "sportsintegriteten"?

⁽²⁹⁾ EFT L 135 af 30.5.1991.

⁽³⁰⁾ EUT L 24 af 29.1.2008.

⁽³¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000.

⁽³²⁾ EUT L 223 af 15.8.2006.

⁽³³⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

Svar

(EN) Kommissionen er i færd med at analysere det pågældende lovforslag og har endnu ikke færdigbearbejdet spørgsmålet, men vil gøre dette før udløbet af status quo-perioden den 8. juni 2009.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Konstantinos Droutsas (H-0248/09)**Om: Ødelæggelse af de mellemstore fiskerivirksomheders og selvstændige fiskeres livsgrundlag**

EU's folkefjendske fælles fiskeripolitik er gjort endnu mere reaktionær med forslaget til Rådets forordning "om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik" (KOM(2008)0721). Den fælles fiskeripolitik bliver mødt med voldsomme protester fra fiskernes organisationer, eftersom den tager sigte på at støtte forretningsmæssige interesser i større målestok. Den indvarsler et nyt stort "ædegilde" for de monopolistiske og forretningsmæssige interesser i branchen, gør indhug i de små og mellemstore fiskerivirksomheders rettigheder, fører til prisstigninger på fiskeriprodukter for arbejdstagerne samt udsletter de små og mellemstore fiskerivirksomheder og de selvstændige fiskere økonomisk. Samtidig træffes der absolut ingen foranstaltninger til kontrol af havforureningen med affald fra fiskeopdræt, industrivirksomheder, kommunalt affald, affald fra landbruget samt affald fra søfart og militære aktiviteter.

Hvordan stiller Kommissionen sig til disse spørgsmål og fiskernes berettigede reaktioner?

Svar

(EN) Forslaget til en ny fiskerikontrolforordning (KOM C(2008)0721) har til formål at sikre overholdelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik, der skal beskytte fiskebestandenes sundhed til gavn for alle fiskere. Kommissionen er ikke enig i, at forslaget støtter forretningsmæssige interesser i større målestok på bekostning af små og mellemstore virksomheder. Forventningen er, at den nye kontrolforordning vil medføre en højere grad af overholdelse af reglerne. På sigt vil dette skabe bedre fiskerimuligheder for alle dele af fiskerflåden, herunder især de små og mellemstore virksomheder, og sikre en bedre forsyning af markedet.

Da forslaget er rettet mod kontrol af fiskeriaktiviteter, er det ikke det rette instrument til at løse problemerne med havforurening fra affald fra fiskeopdræt, industrivirksomheder, kommunalt affald, affald fra landbruget samt affald fra søfart og militære aktiviteter. Disse områder er omfattet af en særlig lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Laima Liucija Andrikiene (H-0251/09)**Om: Samarbejde vedrørende utilsigtet og forsætlig havforurening**

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget beslutning 2850/2000/EF⁽³⁴⁾ om fastsættelse af EF-rammebestemmelser for samarbejde i tilfælde af utilsigtet eller forsætlig havforurening og vedrørende fællesskabsordningen for et styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet.

Hvad har Kommissionen indtil nu gjort for at forbedre "medlemsstaternes indsatskapacitet i tilfælde af udslip eller overhængende fare for udslip af olie eller andre skadelige stoffer i havet samt at bidrage til forebyggelse af sådanne risici"? Hvilke tiltag planlægger Kommissionen på dette område på kort og lang sigt?

Svar

(EN) Kommissionen vedtog den 22. december 2006 en meddelelse⁽³⁵⁾, hvor den gennemgår Fællesskabets beredskab og indsats i forbindelse med havforurening og beskriver, hvordan disse er blevet forbedret efter den 1. januar 2007 (hvor EF-samarbejdets rammebestemmelser udløb)⁽³⁶⁾.

⁽³⁴⁾ EFT L 332 af 28.12.2000, s. 1.

⁽³⁵⁾ KOM(2006)0863.

⁽³⁶⁾ EFT L 332 af 28.12.2000.

I tilfælde af alvorlige ulykke, hvis omfang overstiger den nationale indsatskapacitet, har det katastroferamte land siden 2001 kunnet henvende sig til civilbeskyttelsesordningen og MIC (Monitoring and Information Centre), jf. Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom⁽³⁷⁾. Civilbeskyttelsesordningen blev indført i 2001 med det formål at yde støtte i tilfælde af større nødsituationer og bidrage til og forbedre koordineringen af medlemsstaterne og Fællesskabets støtteindsats.

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) blev oprettet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002⁽³⁸⁾. Agenturet skal yde medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig støtte i forbindelse med utilsigtet og forsætlig forurening fra skibe og støtter efter anmodning med supplerende midler medlemsstaternes forureningsbekæmpelsesordninger. Siden marts 2006 har katastroferamte medlemsstater kunnet kontakte agenturet for at chartre forureningsbekæmpelsesfartøjer, der ved supplerende midler støtter den indsats, de selv gør for at bekæmpe forureningen.

EU vedtog i december 2006 en flerårig finansiering på 154 mio. EUR til agenturet til bekæmpelse af forurening forårsaget af skibe i perioden 2007 til 2013⁽³⁹⁾. I overensstemmelse med agenturets plan for forureningsbekæmpelses- og beredskabsaktiviteter har det oprettet et netværk af forureningsbekæmpelsesfartøjer, som dækker alle EU's regionale havområder. Ved tre lejligheder har medlemsstaterne anmodet om mobilisering af disse fartøjer.

Endelig bør det bemærkes, at EU har udviklet andre lovgivningsforanstaltninger, der bidrager til at forebygge skibes forurening, senest med den nyligt vedtagne tredje pakke om maritim sikkerhed⁽⁴⁰⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Holger Krahmer (H-0252/09)

Om: Udløbsdatoerne vedrørende anvendelse af bly i bilag II (2008/689/EF) til direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer

De udløbsdatoer, som blev fastsat for anvendelsen af bly i de få tilbageværende produkter i forbindelse med den nylige revision af bilag II (2008/689/EF⁽⁴¹⁾) til direktiv 2000/53/EF⁽⁴²⁾ om udrangerede køretøjer (slutningen af 2010 for nye køretøjstyper), vil bringe indførelsen af miljø- og sikkerhedsudstyr til køretøjer i fare i de tilfælde, hvor der ikke findes noget teknisk alternativ til bly. Der er behov for en forlængelse af udløbsdatoerne.

Hvordan vil Kommissionen i forbindelse med den nuværende revision sikre, at der træffes en hurtig, positiv afgørelse, som kan give bilindustrien den fornødne juridiske og planlægningsmæssige sikkerhed så hurtigt som muligt?

Hvordan vil Kommissionen i denne forbindelse tage hensyn til de henstillinger, som er givet af Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen selv på baggrund af bilindustriens økonomiske vanskeligheder, navnlig med henblik på at undgå unødige administrative byrder, undgå at skabe nye økonomiske byrder, sikre balancen mellem omkostninger og gevinster, samt tage højde for CARS 21-grundprincipperne ved at vurdere de kumulative reguleringsomkostninger og sikre forudsigelighed og juridisk sikkerhed?

Svar

(EN) Kommissionen reviderer regelmæssigt listen over fritagelser fra "forbuddet mod ungmøtaller" i bilag II til direktiv 2000/53/EF⁽⁴³⁾. Kommissionen er i færd med at foretage en undersøgelse, der skal danne grundlag for den femte tilpasning af dette bilag til den tekniske og videnskabelige udvikling. Undersøgelsens fokus er netop de to fritagelser, som medlemmet nævner. Den første offentlige høring om dette emne fandt sted i

⁽³⁷⁾ EFT L 314 af 1.12.2007.

⁽³⁸⁾ EFT L 208 af 5.8.2002.

⁽³⁹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006.

⁽⁴⁰⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁴¹⁾ EUT L 225 af 23.8.2008, s. 10.

⁽⁴²⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

⁽⁴³⁾ EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34.

perioden 29. januar-9. marts 2009 (jf. <http://rohs-elv.exemptions.oeko.info>). Når Kommissionens konsulent har gennemgået alle de indkomne tekniske og videnskabelige data, vil Kommissionen udarbejde et udkast til beslutning om ændring af bilag II. Dette udkast vil blive sendt i høring i alle Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaterne, som så vil stemme om den. Vedtages udkastet, vil det igennem de efterfølgende tre måneder blive behandlet i Parlamentet. Munder dette ud i et positivt resultat, vedtages foranstaltningen. Kommissionen sigter mod at få forslaget vedtaget inden udgangen af 2009.

Revisionen af bilag II medfører ikke nye økonomiske byrder, fordi det har eksisteret siden direktivets vedtagelse, og erhvervslivet har hele tiden vidst, at alle fritagelser kan gøres til genstand for en revision. Kommissionens tjenestegrene gør alt for at skabe forudsigelighed og lovgivningsmæssig sikkerhed for erhvervslivet i relation til de regler og procedurer, der gælder for al revision af Fællesskabets lovgivning. Kommissionen er i regelmæssig kontakt med erhvervslivet om dette spørgsmål og søger at formidle præcis information om status for alle faser af revisionen af bilag II.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Rumiana Jeleva (H-0254/09))

Om: Associeringsrådet EU-Egypten: Egyptens overtrædelse af Handlingsplanen EU-Egypten på grund af udsendelsen af Al-Manar TV i Europa

Udsendelsen af programmer fra det ulovlige terroristmedie "Al-Manar TV" i Europa via den egyptiske satellitudbyder Nilesat udgør fortsat en direkte krænkelse af Handlingsplanen EU-Egypten og udgør en trussel mod sikkerheden i Europa.

Har Kommissionen rejst spørgsmålet om udsendelsen af programmer fra "Al-Manar TV" i Europa via Nilesat under mødet i associeringsrådet EU-Egypten den 27. april 2009? I benægtende fald, hvordan forsvaret Kommissionen den gentagne udsættelse af at tage denne krænkelse af Handlingsplanen EU-Egypten op med Egypten?

Svar

(EN) EU opfordrede i sin erklæring til mødet i associeringsrådet EU-Egypten den 27. april i Luxembourg Egypten til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe alle former for forskelsbehandling og fremme tolerance i spørgsmål vedrørende kultur, trostilkendegivelse og overbevisning og mindretal. I denne sammenhæng udtrykte EU bekymring over det diskriminerende indhold i nogle af tv-kanalen al-Manars udsendelser, som sendes af den egyptiske satellitudbyder Nilesat. EU fordømmer ethvert forsvar for had baseret på nationalt, racemæssigt eller religiøst tilhørsforhold, som udgør en opfordring til diskrimination, fjendtlighed eller vold.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Alexander Alvaro (H-0256/09)

Om: Ytringsfriheden og den tjekkiske lov, der begrænser pressefriheden

En hidtil uset lovgivning, der begrænser ytringsfriheden og pressefriheden, er for nylig blevet fremsat i Den Tjekkiske Republik. Det drejer sig om den tjekkiske lov af 5. februar 2009 til ændring af akt nr. 141/1961 om straffesager (strafferetspleje), ifølge hvilken der kan idømmes op til fem års fængsel og en betydelig bøde på op til 180.000 EUR for at offentliggøre en hvilken som helst beretning fra politiets aflytning.

Har Kommissionen kendskab til, om der til denne tjekkiske lov, der er vedtaget for nylig, findes nogen fortilfælde i et andet EU-land?

Er Kommissionen enig i, at denne hidtil usete lovgivning i Den Tjekkiske Republik set i lyset af artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og under anerkendelse af den juridisk bindende virkning af chartret om grundlæggende rettigheder giver anledning til alvorlig bekymring med hensyn til dens følger for ytringsfriheden (som sikret ved artikel 11 i ovennævnte charter), der navnlig opstår på grund af truslen om alvorlige straffe på op til fem års fængsel og bøder på op til 180.000 EUR?

Mener Kommissionen, at der med hensyn til denne lov kunne foreligge en grov overtrædelse fra Tjekiets side som omhandlet i artikel 7 af traktaten om Den Europæiske Union?

Svar

(EN) Kommissionen har ud fra oplysninger i medierne forstået, at der i april 2009 blev indbragt en forfatningsmæssig klage mod den lov, som medlemmet nævner, for Den Tjekkiske Republiks forfatningsdomstol.

Kommissionen gentager, at ytringsfrihed er et af EU's grundlæggende principper og en integrerende del af de forfatningsmæssige traditioner, der er fælles for medlemsstaterne. Denne frihed kan kun begrænses, hvis en sådan begrænsning er "hjemlet ved lov" for at tjene et eller flere af de lovlige formål, der er omfattet af den europæiske menneskerettighedskonvention, og "er nødvendige i et demokratisk samfund" for at nå disse mål.

Kommissionen erindrer ligeledes om, at den i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union ikke kan undersøge angivelige overtrædelser af grundlæggende rettigheder, der ikke har tilknytning til Fællesskabets lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Saïd El Khadraoui (H-0258/09)**Om: Skrotningspræmier ved udrangering af ældre biler og køb af nye**

De seneste måneder har en lang række medlemsstater indført en midlertidig præmieordning, der skal føre til, at ældre personbiler hurtigere tages ud af drift til fordel for nye, mere miljøvenlige biler.

Kan Kommissionen give en oversigt over skrotningspræmiernes virkninger i de lande, hvor de er indført? Hvad er virkningen på salget af nye biler? Hvilken type bil købes mest ved hjælp af disse præmier? Hvilke miljøpræstationer har de biler, der købes ved hjælp af skrotningspræmierne?

Kan Kommissionen anslå, hvor mange ældre biler der er skrottet på grund af præmierne? Hvor gamle er de biler, der udrangeres? Hvad er de udrangerede bilers miljøpræstationer?

Agter Kommissionen at tage lovgivningsmæssige initiativer for at regulere skrotningspræmierne? Hvilke andre initiativer har Kommissionen allerede taget i forbindelse med skrotningspræmierne?

Hvilken virkning har skrotningspræmierne på miljøet? Drejer det sig blot om at fremskynde købet af nye biler, eller kan man tale om en forbedring af vognparkens kvalitet, effektivitet og miljøvenlighed?

Svar

(EN) Kommissionen finder, at foranstaltninger på efterspørgselssiden såsom skrotningsordninger i høj grad kan bidrage til at forny flåden og udskifte ældre, mere forurenende biler med nyere, teknologisk mere avancerede køretøjer. Kommissionen bifalder derfor relevante initiativer fra medlemsstaterne og sikrer, at disse ordninger er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning.

Efterspørgselsorienterede foranstaltninger, der skal forbedre efterspørgslen efter nye køretøjer og fremme skrotningen af ældre, er omfattet af den europæiske økonomiske genopretningsplan⁽⁴⁴⁾, som blev vedtaget i november 2008. Denne genopretningsplan fastlægger hovedelementerne i den offentlige støtte til bilindustrien.

Den 16. februar 2009 inviterede Kommissionen eksperter fra medlemsstaterne til en udveksling af information om god praksis i relation til skrotningsordninger. Den 25. februar 2009 vedtog Kommissionen en vejledning om skrotningsordninger for køretøjer som led i meddelelsen "Udspil til imødegåelse af krisen i den europæiske bilindustri"⁽⁴⁵⁾. Her anfører Kommissionen, at den er rede til at styrke koordineringen af de nationale foranstaltninger, således at disse bliver så effektive som muligt, og man undgår fordrejninger i det indre marked. Vejledningen indeholder praktiske råd til medlemsstaterne om, hvordan de kan udforme deres skrotningsordninger for køretøjer, og en redegørelse om den relevante EU-lovgivning. Desuden er medlemsstaterne blevet opfordret til at anmelde deres skrotningsordninger til Kommissionen for at sikre gennemsigtighed. Kommissionen vil snarest gennemgå ordningerne og kontrollere, at de overholder direktiv

(44) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0438da01.pdf

(45) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/com/2004/com2004_0438da01.pdf

98/34/EF⁽⁴⁶⁾, ifølge hvilket tekniske forskrifter skal anmeldes, mens de stadig er i udkastform. Kommissionen finder det derfor ikke for øjeblikket nødvendigt at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger for at indføre rammer for skrotningspræmier.

Indtil videre har 10 medlemsstater indført skrotningsordninger, og to har meddelt, at de forventer at gøre det i den nærmeste fremtid. Det er værd at bemærke, at de eksisterende ordninger er forskellige, især i henseende til betingelserne for en mindstealder for de køretøjer, der kan skrotes (fra 9 til 15 år), og krav til de køretøjer, der efterfølgende anskaffes (dvs. euro-emissioner, CO₂-emissioner og maksimalt kilometertal).

Det er for tidligt at vurdere ordningernes generelle effektivitet. På grundlag af de foreliggende oplysninger kan det dog siges, at de har været vellykkede i nogle medlemsstater med positive følgevirkninger for andre medlemsstater. Den lille nedgang i registreringer af personbiler i Europa i marts 2009 er blevet tilskrevet skrotningsordningerne. Sammenholdt med salget i marts sidste år steg salget betydeligt i samme måned i år i nogle medlemsstater takket være disse incitamenter (Tyskland med 40 %, Slovakiet med 18 % og Frankrig med 8 %). Det er også blevet fremført, at disse ordninger har øget efterspørgslen efter mere kompakte, miljøvenlige og brændstofeffektive biler. Der findes dog ingen systematisk vurdering af indvirkningen på de gennemsnitlige CO₂-emissioner eller emissioner af luftforurenende stoffer.

*

* *

⁽⁴⁶⁾ EFT L 204 af 21.7.1998.